

Sveriges överenskommelser med främmande makter

ISSN 0284-1967

Utgiven av utrikesdepartementet

SÖ 1988: 6

Nr 6

Konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande. Interlaken den 20 maj 1987

Regeringen beslutade den 15 oktober 1987 att ratificera konventionen. Ratifikationsinstrumentet deponerades den 20 oktober 1987 i Bryssel hos sekretariatet för de Europeiska gemenskapernas råd.

Konventionen trädde i kraft den 1 januari 1988.

Sveriges öfverste riksråd med landtmarskalken

1788

1788

1788

1788

1788

1788

1788

1788

1788

CONVENIO
RELATIVO A UN REGIMEN COMUN DE TRANSITO

KONVENTION
OM EN FÆLLES FORSENDELSESPROCEDURE

UEBEREINKOMMEN
UEBER EIN GEMEINSAMES VERSANDVERFAHREN

ΣΥΜΒΑΣΗ
ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΗΣ

CONVENTION
ON A COMMON TRANSIT PROCEDURE

CONVENTION
RELATIVE A UN REGIME DE TRANSIT COMMUN

CONVENZIONE
RELATIVA AD UN REGIME COMUNE DI TRANSITO

OVEREENKOMST
BETREFFENDE EEN GEMEENSCHAPPELIJKE REGELING
INZAKE DOUANEVERVOER

CONVENÇÃO
SOBRE UM REGIME DE TRÁNSITO COMUM

YHTEISTÄ PASSITUSMENETTELYÄ KOSKEVA
YLEISSOPIMUS

SAMNINGUR
UM SAMEIGINLEGAR UMFLUTNINGSREGLUR

KONVENSJON
OM EN FELLES TRANSITTERINGSPROSEDYRE

KONVENTION
OM ETT GEMENSAMT TRANSITERINGSFÖRFARANDE

CONVENIO
RELATIVO A UN REGIMEN COMUN DE TRANSITO

La República de Austria, la República de Finlandia, la República de Islandia, el Reino de Noruega, el Reino de Suecia, la Confederación Suiza (denominados en adelante "países de la AELC") y la Comunidad Económica Europea (denominada en lo sucesivo "la Comunidad");

CONSIDERANDO los Acuerdos de libre cambio entre la Comunidad y cada uno de los países de la AELC;

CONSIDERANDO la Declaración conjunta en la que se propugna la creación de un espacio económico europeo, adoptada por los ministros de los países de la AELC y los Estados miembros de la Comunidad y la Comisión de las Comunidades Europeas en Luxemburgo el 9 de abril de 1984, especialmente en lo que se refiere a la simplificación de las formalidades fronterizas y normas de origen;

CONSIDERANDO que el Convenio relativo a la simplificación de formalidades en el intercambio de mercancías, celebrado entre los países de la AELC y la Comunidad, ha introducido un documento administrativo único para su utilización en tales intercambios;

CONSIDERANDO que la utilización de dicho documento único en el marco de un régimen común de tránsito para el transporte de mercancías entre la Comunidad y los países de la AELC y entre los propios países de la AELC implicaría simplificaciones;

CONSIDERANDO que la manera más adecuada para alcanzar dicho objetivo es ampliar a los países de la AELC, que no lo aplican aún, el régimen de tránsito que se aplica actualmente en el transporte de mercancías dentro de la Comunidad entre ésta y Austria y Suiza y entre Austria y Suiza;

CONSIDERANDO también el "Nordic transit order" que se aplica entre Finlandia, Noruega y Suecia,

HAN DECIDIDO celebrar el siguiente Convenio:

Disposiciones generales

ARTICULO 1

1. En el presente Convenio se establecen las medidas para el transporte de mercancías en tránsito entre la Comunidad y los países de la AELC, así como entre los propios países de la AELC, incluyendo, en su caso, mercancías transbordadas, reexpedidas o almacenadas, mediante la introducción de un régimen común de tránsito, independientemente de la clase y origen de las mercancías.
2. Sin perjuicio de lo dispuesto en el presente Convenio y en particular respecto de las garantías, se entenderá que las mercancías que circulen en el interior de la Comunidad lo hacen al amparo del procedimiento de tránsito comunitario.
3. Salvo lo dispuesto en los artículos 7 a 12 del presente Convenio, las normas por las que se regirá dicho régimen de tránsito se establecen en los apéndices I y II.
4. Las declaraciones y documentos de tránsito, a efectos de aplicación del presente régimen de tránsito, se ajustarán y expedirán de conformidad con el Apéndice III.

ARTICULO 2

1. El régimen común de tránsito se denominará en adelante régimen T1 o régimen T2, según el caso.

2. El régimen T1 podrá aplicarse a cualquier transporte de mercancías de conformidad con el apartado 1 del artículo 1.

3. El régimen T2 se aplicará al transporte de mercancías que se ajuste a lo dispuesto en el apartado 1 del artículo 1:

a) en la Comunidad, sólo cuando las mercancías cumplan las condiciones establecidas en los artículos 9 y 10 del Tratado constitutivo de la Comunidad Económica Europea y no hayan sido objeto de formalidades aduaneras de exportación para la concesión de restituciones a la exportación hacia países que no sean Estados miembros de la Comunidad, en el marco de la política agrícola común, o cuando a las mercancías se les aplique el Tratado constitutivo de la Comunidad Europea del Carbón y del Acero y estén, con arreglo a este Tratado, en libre circulación en la Comunidad (mercancías comunitarias);

b) en un país de la AELC, sólo cuando las mercancías hayan llegado a dicho país de la AELC al amparo del régimen T2 y sean reexpedidas de conformidad con las condiciones especiales establecidas en el artículo 9.

4. Las especiales condiciones establecidas en el presente Convenio con relación a la inclusión de mercancías en el régimen T2 se aplicarán también a la expedición de documentos T2L en los que se declare el carácter comunitario de las mercancías; las mercancías amparadas por un documento T2L se considerarán asimismo como mercancías transportadas al amparo del régimen T2 salvo que el documento T2L podrá no acompañar a las mercancías.

ARTICULO 3

1. A efectos del presente Convenio, el término:

- a) "tránsito" se refiere al régimen aduanero en el que se transportan las mercancías, bajo control aduanero, de una aduana de un país a otra aduana del mismo país o distinto país cruzando, al menos, una frontera;
- b) "país" se refiere a cualquier país de la AELC y a cualquier Estado miembro de la Comunidad;
- c) "país tercero" se refiere a cualquier Estado que no sea ni un país de la AELC ni un Estado miembro de la Comunidad.

2. A efectos de las normas relativas al régimen T1 o T2 establecidas en el presente Convenio, los países de la AELC y la Comunidad y sus Estados miembros tendrán los mismos derechos y obligaciones.

ARTICULO 4

1. El presente Convenio se entiende sin perjuicio de la aplicación de cualquier otro acuerdo internacional relativo a un régimen de tránsito, en particular, el régimen TIR o el Manifiesto renano, y con sujeción a cualquier restricción a dicha aplicación en relación con el transporte de mercancías entre dos puntos de la Comunidad y de otras limitaciones a la expedición de los documentos T2L por los que se certifica el carácter comunitario de las mercancías.

2. El presente Convenio se entenderá, asimismo, sin perjuicio de:

- a) la circulación de mercancías al amparo de un régimen de admisión temporal, y de los
- b) acuerdos relativos al tráfico fronterizo.

ARTICULO 5

A falta de un acuerdo entre la Partes Contratantes y un tercer país al objeto de aplicar el régimen T1 o T2 a las mercancías que circulando entre las Partes Contratantes atravesasen dicho tercer país, a estas mercancías se les aplicará el citado régimen únicamente cuando el transporte a través de dicho país se efectúe al amparo de un título de transporte único expedido en el territorio de una Parte Contratante y quede suspendido el efecto de dicho régimen en el territorio del tercer país.

ARTICULO 6

Siempre que se garantice la aplicación de cualesquiera medidas a que estén sujetas las mercancías, los países tendrán la facultad de introducir en el régimen T1 o T2 procedimientos simplificados para determinados tipos de tráfico mediante acuerdos bilaterales o multilaterales. Estos acuerdos serán comunicados a la Comisión de las Comunidades Europeas, que informará a los demás países.

Aplicación del régimen de tránsito

ARTICULO 7

1. Si en el presente Convenio no se dispone particularmente otra cosa, las aduanas competentes de los países de la AELC estarán facultadas para asumir las funciones de aduanas de partida, de paso, de destino y de garantía.
2. Las aduanas competentes de los Estados miembros de la Comunidad estarán facultadas para expedir documentos T1 o T2 para el tránsito hasta una aduana de destino situada en un país de la AELC. Salvo que el presente Convenio disponga otra cosa con carácter específico, dichas aduanas estarán autorizadas igualmente para expedir documentos T2L para las mercancías con destino a un país de la AELC.

3. En caso de agrupación y carga en un único medio de transporte de diversos envíos, con arreglo al apartado 2 del artículo 16 del Apéndice I, y siempre que tales envíos sean expedidos como envío combinado por un único obligado principal en una operación única T1 o T2 de una aduana de partida a una aduana de destino para su entrega a un único consignatario, una Parte Contratante podrá exigir que tales envíos, salvo casos excepcionales debidamente justificados, se incluyan en una única declaración T1 o T2 con las correspondientes listas de carga.

4. No obstante la exigencia de la certificación del carácter comunitario de las mercancías, no se exigirá, en su caso, que la persona responsable de la cumplimentación de las formalidades de exportación en la aduana fronteriza de una Parte Contratante incluya las mercancías consignadas en el régimen T1 o T2, siendo irrelevante el régimen aduanero en el que estén incluidas las mercancías en la aduana cercana fronteriza.

5. No obstante la exigencia de la certificación del carácter comunitario de las mercancías, la aduana cercana fronteriza de una Parte Contratante en donde se realicen las formalidades de exportación, podrá denegar que las mercancías se coloquen al amparo de un procedimiento T1 o T2 en el caso en que tal procedimiento finalice en la aduana cercana fronteriza.

ARTICULO 8

Las mercancías transportadas al amparo de un documento T1 o T2 no podrán experimentar ninguna agregación, retirada o sustitución, especialmente en caso de ruptura de carga, transbordo o agrupamiento.

ARTICULO 9

1. Las mercancías introducidas en un país de la AELC al amparo de un régimen T2 y que puedan ser reexpedidas bajo el mismo régimen, permanecerán bajo el control permanente de las autoridades aduaneras de dicho país, de modo que quede garantizada su identidad y su integridad.

2. No podrá aplicarse el régimen T2 a las mercancías reexpedidas desde un país de la AELC tras haber permanecido en dicho país en un régimen aduanero distinto del de tránsito o de depósito.

No obstante, esta disposición no se aplicará a las mercancías que se admitan temporalmente para su presentación en una exposición, feria o manifestación pública similar y que no hayan sufrido más manipulaciones que las necesarias para asegurar su estado de conservación o que consistan en fraccionar los envíos.

3. En caso de reexpedición de mercancías desde un país de la AELC, tras su permanencia en el régimen de depósito aduanero, sólo podrá aplicarse el régimen T2 en las siguientes condiciones:

- que las mercancías no hayan sido almacenadas por un período superior a cinco años; no obstante, en relación con las mercancías comprendidas en los capítulos 1 a 24 de la Nomenclatura para la clasificación de mercancías en los aranceles de aduanas (Convenio Internacional sobre la Armonización de la Designación de Mercancías y Sistema de Código, de 14 de junio de 1983) dicho período quedará limitado a seis meses,
- que las mercancías hayan sido depositadas en lugares reservados y no hayan sufrido más manipulaciones que las necesarias para mantener su estado de conservación o consistentes únicamente en fraccionar los envíos sin sustituir los envases,
- que las manipulaciones hayan sido efectuadas bajo vigilancia de la aduana.

4. Los documentos T2 o T2L expedidos por una aduana de un país de la AELC deberán hacer referencia al correspondiente documento T2 o T2L con el que hayan llegado las mercancías a dicho país de la AELC, y deberán contener todas las menciones particulares que figuren en éstos.

ARTICULO 10

1. Salvo que el apartado 2 ó los apéndices del presente Convenio dispongan otra cosa, toda operación T1 o T2 deberá estar cubierta por una garantía válida para todos los países afectados en dicha operación.

2. Las disposiciones del apartado 1 se entenderán sin perjuicio del derecho:

- a) de las Partes Contratantes a acordar entre ellas la suspensión de la garantía para operaciones T1 o T2 que afecten exclusivamente a sus territorios,
- b) de una parte Contratante a no exigir una garantía para aquella parte de la operación T1 o T2 que se desarrolle entre la aduana de partida y la primera aduana de tránsito.

3. A efectos de la garantía a tanto alzado establecida en los Apéndices I y II del presente Convenio, se entenderá por ecu la suma de las cantidades siguientes:

0,719	Marco alemán
0,0878	Libra esterlina
1,31	Franco francés
140	Liras italianas
0,256	Florín neerlandés
3,71	Franco belga
0,14	Franco luxemburgués
0,219	Corona danesa
0,00871	Libra irlandesa
1,15	Dracma griega

El valor del ecu en cualquier moneda será igual a la suma de los contravalores, en esta moneda, de las cantidades en las monedas indicadas anteriormente.

ARTICULO 11

1. Como norma general, la identificación de las mercancías se asegurará por medio de precintos.

2. El precintado se efectuará:

a) por precinto conjunto cuando el medio de transporte haya sido habilitado para ello en aplicación de otras disposiciones aduaneras o reconocido apto por la aduana de partida;

b) por bultos, en los demás casos.

3. Podrán ser considerados aptos para el precinto los medios de transporte que:

a) puedan ser precintados de manera simple y eficaz;

b) estén constituidos de tal manera que ninguna mercancía pueda ser extraída o introducida sin fractura que deje huellas visibles o sin ruptura de precintos;

c) no contenga ningún espacio oculto que permita esconder mercancías;

d) sean fácilmente accesibles a la inspección aduanera los espacios reservados a la carga.

4. La aduana de partida podrá eximir del precinto cuando, teniendo en cuenta otras medidas eventuales de identificación, la descripción de las mercancías en la declaración T1 o T2 en los documentos complementarios permita su identificación.

ARTICULO 12

1. A menos que una Parte Contratante disponga otra cosa y hasta que se acuerde un procedimiento de intercambio de información estadística que garantice a los países de la AELC y a los Estados miembros de la Comunidad las informaciones necesarias para la elaboración de sus estadísticas de tránsito, deberá entregarse a fines estadísticos un ejemplar suplementario idéntico al ejemplar número 4 de los documentos T1 y T2:

- a) a la primera aduana de tránsito en cada país de la AELC;
- b) a la primera aduana de tránsito en la Comunidad, en caso de que las mercancías sean objeto de una operación T1 o T2 que comience en un país de la AELC.

2. No obstante, no se exigirá el ejemplar suplementario antes citado cuando las mercancías sean transportadas en las condiciones establecidas en el capítulo I del Título IV del Apéndice II.

3. A petición de los servicios nacionales competentes en materia de estadísticas de tránsito, el obligado principal o su representante habilitado tendrá la obligación de facilitar cualquier información relativa a los documentos T1 o T2 necesaria para la elaboración de estadísticas.

Asistencia administrativa

ARTICULO 13

1. Las autoridades aduaneras de los países afectados se facilitarán mutuamente toda la información importante que tengan a su disposición para asegurar la correcta aplicación del presente Convenio.

2. Siempre que sea necesario, las autoridades aduaneras de los países afectados se comunicarán mutuamente las comprobaciones, documentos, informes, actas e información relativos a las operaciones de transporte efectuadas al amparo del régimen T1 o T2, así como a las irregularidades o infracciones en relación con tales operaciones.

Además, siempre que sea necesario, se comunicarán las comprobaciones relativas a las mercancías para las que se haya previsto la asistencia administrativa y hayan estado sometidas al régimen de depósito aduanero.

3. Cuando se sospeche la existencia de irregularidades o infracciones con respecto a mercancías introducidas en un país procedentes de otro o que hayan atravesado un país o hayan permanecido en él en depósito aduanero, las autoridades aduaneras de los países afectados se comunicarán mutuamente, previa petición, toda la información relativa a:

a) las condiciones de transporte de las mercancías:

- cuando hayan llegado, al amparo de un documento T1, T2 o T2L, al país a que se dirige la petición, independientemente de la forma de reexpedición, o

- cuando hayan sido reexpedidas, al amparo de un documento T1, T2 o T2L, desde el país al que se dirige la petición, independientemente de la forma de introducción;

b) las condiciones de depósito aduanero de estas mercancías cuando se hayan introducido en el país a que se dirige la petición al amparo de un documento T2 o T2L, o cuando hayan sido reexpedidas desde el citado país al amparo de un documento T2 o T2L.

4. En toda solicitud realizada con arreglo a los apartados 1 a 3 se especificarán el caso o los casos a que se refiere.

5. Si las autoridades aduaneras de un país solicitaran una cooperación que no pudieran ofrecer si les fuera solicitada, deberán indicarlo en la solicitud. Tal solicitud se atenderá discrecionalmente por parte de las autoridades aduaneras a las que se haya efectuado.

6. La información que se obtenga en virtud de lo dispuesto en los apartados 1 a 3 deberá utilizarse únicamente para los fines del presente Convenio y gozará de la misma protección en el país receptor que la que otorgue la legislación nacional de dicho país a informaciones similares. La mencionada información podrá utilizarse con otros fines únicamente con el consentimiento por escrito de las autoridades aduaneras que la suministren y estará sujeta a las restricciones que establezcan dichos servicios.

La Comisión mixta

ARTICULO 14

1. Se crea una Comisión mixta en la que estarán representadas cada una de las Partes Contratantes del presente Convenio.
2. La Comisión mixta actuará de mutuo acuerdo.
3. La Comisión mixta se reunirá en los casos necesarios, como mínimo, una vez al año. Se reunirá, además, a petición de cualquiera de las Partes Contratantes.
4. La Comisión mixta establecerá su propio reglamento interno, que contendrá, entre otras, las disposiciones para la celebración de reuniones y la designación del presidente y las modalidades de su función.
5. La Comisión mixta podrá decidir la constitución de subcomités o grupos de trabajo, que le asistirán en el cumplimiento de sus funciones.

ARTICULO 15

1. La Comisión mixta será responsable de la aplicación del presente Convenio y asegurará su correcta aplicación. A tal efecto, deberá ser informada regularmente por las Partes Contratantes de los resultados de la aplicación del presente Convenio, formulará recomendaciones y, en los casos previstos en el apartado 3, adoptará decisiones.

2. Recomendará, en particular:

- a) modificaciones al presente convenio, distintas de las señaladas en la letra c) del apartado 3;
- b) cualquier otra medida que sea necesaria para su aplicación.

3. Mediante decisión, adoptará:

- a) modificaciones a los Apéndices;
- b) modificaciones a la definición del ecu señalada en el apartado 3 del artículo 10;
- c) otras modificaciones al presente Convenio, si resultan de modificaciones de los Apéndices;
- d) medidas con arreglo al apartado 2 del artículo 28 del Apéndice I;
- e) las medidas transitorias necesarias en caso de adhesión de nuevos Estados miembros a la Comunidad.

Las Partes Contratantes pondrán en vigor tales decisiones de acuerdo con su propia legislación.

4. Si el representante de una Parte Contratante en la Comisión mixta acepta una decisión que esté sujeta al cumplimiento de requisitos constitucionales, la decisión entrará en vigor, en caso de que no figure fecha en ella, el primer día del segundo mes tras la notificación de que la reserva ha sido retirada.

Disposiciones generales y finales

ARTICULO 16

Cada Parte Contratante adoptará las medidas apropiadas para asegurar que las disposiciones del presente Convenio se apliquen de manera efectiva y armoniosa, teniendo en cuenta la necesidad de reducir lo más posible las formalidades exigidas a los agentes y la necesidad de lograr soluciones mutuamente satisfactorias a las dificultades que puedan surgir de la aplicación de dichas disposiciones.

ARTICULO 17

Las Partes Contratantes se mantendrán informadas de las disposiciones que adopten para la aplicación del presente Convenio.

ARTICULO 18

Las disposiciones del presente Convenio no afectarán a las prohibiciones o restricciones de importación, exportación o tránsito de mercancías, promulgadas por las Partes Contratantes o por los Estados miembros de la Comunidad y que se justifiquen por razones de orden público, de seguridad y de moralidad públicas, de protección de la salud y de la vida de las personas, animales y plantas, de protección de tesoros nacionales de valor artístico, histórico o arqueológico, o de protección de la propiedad industrial y comercial.

ARTICULO 19

Los Apéndices y el Protocolo adicional del presente Convenio forman parte integrante del mismo.

ARTICULO 20

1. El presente Convenio se aplicará, por una parte, en los territorios donde sea aplicable el Tratado constitutivo de la Comunidad Económica Europea, en las condiciones establecidas en dicho Tratado, y, por otra parte, en los territorios de los países de la AELC.

2. El presente Convenio se aplicará asimismo al Principado de Liechtenstein en tanto dicho Principado permanezca vinculado a la Confederación Suiza mediante un Tratado de unión aduanera.

ARTICULO 21

El presente Convenio podrá ser denunciado por cualquiera de las Partes Contratantes, siempre que avise por escrito con doce meses de antelación al depositario, quien dará cuenta a las demás Partes Contratantes.

ARTICULO 22

1. El presente Convenio entrará en vigor el 1 de enero de 1988, siempre que las Partes Contratantes, antes del 1 de noviembre de 1987, hayan depositado sus instrumentos de aceptación en la Secretaría General del Consejo de las Comunidades Europeas, que actuará como depositario.
2. Si el presente Convenio no entrase en vigor el 1 de enero de 1988, lo hará el primer día del segundo mes siguiente al depósito del último instrumento de aceptación.
3. El depositario notificará la fecha de depósito del instrumento de aceptación de cada Parte Contratante y la fecha de entrada en vigor del presente Convenio.

ARTICULO 23

1. Con la entrada en vigor del presente Convenio y en relación con la República de Austria y la Confederación Suiza, dejarán de surtir efectos los Acuerdos de 30 de noviembre de 1972 y 23 de noviembre de 1972, respectivamente, celebrados por dichos países de la AELC con la Comunidad, sobre aplicación de la normativa en materia de tránsito comunitario, así como el Acuerdo de 12 de julio de 1977 entre la Comunidad, la República de Austria y la Confederación Suiza sobre la extensión de la aplicación de la normativa en materia de tránsito comunitario.
2. No obstante, los acuerdos mencionados en el apartado 1 continuarán siendo de aplicación a las operaciones T1 o T2 que se hayan iniciado antes de la entrada en vigor del presente Convenio.
3. La aplicación del "Nordic transit order" entre Finlandia, Noruega y Suecia terminará a partir de la fecha de entrada en vigor del presente Convenio.

ARTICULO 24

El presente Convenio se redacta en un ejemplar único, en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, italiana, islandesa, neerlandesa, noruega, portuguesa y sueca, siendo cada uno de estos textos igualmente auténtico, y se depositará en los archivos de la Secretaría General del Consejo de las Comunidades Europeas, que entregará una copia certificada del mismo a cada una de las Partes Contratantes.

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that proper record-keeping is essential for the integrity of the financial system and for the ability to detect and prevent fraud.

2. The second part of the document outlines the specific procedures for recording transactions. It details the steps involved in the accounting cycle, from identifying the transaction to posting it to the general ledger. It also discusses the importance of reconciling accounts and preparing financial statements.

3. The third part of the document addresses the role of internal controls in ensuring the accuracy and reliability of financial information. It describes various control mechanisms, such as segregation of duties, authorization requirements, and independent verification, and explains how they contribute to the overall effectiveness of the internal control system.

4. The fourth part of the document discusses the impact of technology on accounting and financial reporting. It highlights the benefits of using accounting software and other digital tools, such as increased efficiency, reduced errors, and improved data security. It also addresses the challenges associated with technology, such as the need for ongoing training and the risk of data breaches.

5. The fifth part of the document concludes by emphasizing the importance of ethical behavior in the accounting profession. It discusses the role of accountants as trusted advisors and the need to adhere to high standards of professional conduct. It also highlights the consequences of unethical behavior, such as loss of credibility and legal liability.

KONVENTION
OM EN FÆLLES FORSENDELSESPROCEDURE

Republikken Østrig, republikken Finland, republikken Island, kongeriget Norge, kongeriget Sverige og Schweiz, i det følgende benævnt EFTA-landene, og Det europæiske økonomiske Fællesskab, i det følgende benævnt Fællesskabet,

HAR -

I BETRAGTNING AF frihandelseverenskomsterne mellem Fællesskabet og hvert af EFTA-landene,

I BETRAGTNING AF den fælleserklæring om oprettelse af en europæisk økonomisk enhed, som ministre fra EFTA-landene og Fællesskabets medlemsstater samt Kommissionen for De europæiske Fællesskaber vedtog i Luxembourg den 9. april 1984, særlig for så vidt angår forenkling af grænseformaliteter og oprindelsesregler,

I BETRAGTNING AF konventionen om forenkling af formaliteterne i samhandelen, som er indgået mellem EFTA-landene og Fællesskabet, og hvorved der indføres et administrativt enhedsdokument, der skal anvendes i denne samhandel,

I BETRAGTNING AF, at anvendelsen af dette enhedsdokument som led i en fælles forsendelsesprocedure for varetransport mellem Fællesskabet og EFTA-landene og mellem EFTA-landene indbyrdes vil kunne føre til en sådan forenkling,

I BETRAGTNING AF, at dette mål mest hensigtsmæssigt kan nås ved at udvide den forsendelsesprocedure, der i øjeblikket anvendes i forbindelse med varetransport inden for Fællesskabet, mellem Fællesskabet og Østrig og Schweiz, og mellem Østrig og Schweiz, til også at omfatte de EFTA-lande, som ikke anvender denne procedure,

I BETRAGTNING AF den nordiske forsendelsesprocedure, som anvendes mellem Finland, Norge og Sverige -

BESLUTTET at indgå følgende konvention:

Almindelige bestemmelser

ARTIKEL 1

1. I denne konvention fastsættes foranstaltninger vedrørende transport af varer, der forsendes mellem Fællesskabet og EFTA-landene samt mellem EFTA-landene indbyrdes, herunder i påkommende tilfælde varer, som omlades, videresendes eller oplægges, idet der indføres en fælles forsendelsesprocedure, uanset varernes art og oprindelse.
2. Med forbehold af bestemmelserne i denne konvention, specielt hvad angår sikkerhedsstillelse, anses varer, der forsendes inden for Fællesskabet, som henført under proceduren for fællesskabsforsendelse.
3. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 7-12 er reglerne for den fælles forsendelsesprocedure fastsat i tillæg I og II.
4. Forsendelsesangivelser og -dokumenter, der anvendes i forbindelse med den fælles forsendelsesprocedure, skal svare til og udfærdiges i overensstemmelse med tillæg III.

ARTIKEL 2

1. Den fælles forsendelsesprocedure betegnes i det følgende alt efter omstændighederne T1-proceduren eller T2-proceduren.

2. T1-proceduren kan anvendes for alle varer, der forsendes i overensstemmelse med artikel 1, stk. 1.

3. T2-proceduren anvendes for varer, der i overensstemmelse med artikel 1, stk. 1, forsendes i

a) Fællesskabet, såfremt varerne opfylder betingelserne i artikel 9 og 10 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, og der ikke i henhold til den fælles landbrugspolitik er taget skridt til ydelse af restitutioner ved udførsel til lande, der ikke er medlemmer af Fællesskabet, eller såfremt varerne er omfattet af traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab og i henhold til denne traktat er i fri omsætning i Fællesskabet (fællesskabsvarer);

b) et EFTA-land, såfremt varerne er ankommet til det pågældende EFTA-land under T2-proceduren og er videresendt i henhold til de særlige betingelser, der er fastsat i artikel 9.

4. De særlige betingelser, der er fastsat i denne konvention vedrørende henførelse af varer under T2-proceduren, gælder også for udstedelse af T2L-dokumenter, der bekræfter en vares status som fællesskabsvare, og varer, som er omfattet af et T2L-dokument, behandles på samme måde som varer, der forsendes under T2-proceduren, idet det dog ikke er påkrævet, at T2L-dokumentet ledsager varerne.

ARTIKEL 3

1. I denne konvention forstås ved:

- a) "forsendelse" en toldprocedure, under hvilken varer forsendes under toldkontrol fra et toldsted i et land til et toldsted i det samme eller et andet land ved passage af mindst en grænse,
- b) "land" et EFTA-land eller en af Fællesskabets medlemsstater,
- c) "tredjeland" en stat, som hverken er et EFTA-land eller en af Fællesskabets medlemsstater.

2. EFTA-landene og Fællesskabet og dets medlemsstater har samme rettigheder og forpligtelser i forbindelse med anvendelsen af de i denne konvention fastsatte regler for T1- eller T2-proceduren.

ARTIKEL 4

1. Denne konvention berører ikke anvendelsen af andre internationale aftaler vedrørende forsendelse, navnlig TIR-konventionen eller Rhinmanifestet, med forbehold af eventuelle begrænsninger i en sådan anvendelse for så vidt angår forsendelse af varer fra et sted i Fællesskabet til et andet sted i Fællesskabet, og med hensyn til begrænsninger i udstedelsen af T2L-dokumenter, der bekræfter en vares status som fællesskabsvare.

2. Endvidere berører denne konvention ikke

a) forsendelse af varer under en procedure for midlertidig indførsel, og

b) aftaler vedrørende grænsetrafik.

ARTIKEL 5

Foreligger der ikke mellem de kontraherende parter og et tredjeland en overenskomst, i henhold til hvilken varer, der forsendes mellem de kontraherende parter, kan transporteres gennem dette tredjeland under T1- eller T2-proceduren, anvendes en sådan procedure alene på varetransport gennem dette tredjelands område, når denne gennemføres på grundlag af et enkelt transportdokument udstedt på en kontraherende parts område, og nævnte procedures virkninger suspenderes på dette tredjelands område.

ARTIKEL 6

Som led i T1- eller T2-proceduren kan de pågældende lande ved bilaterale eller multilaterale aftaler indføre forenkede procedurer for visse trafikarter, når det sikres, at bestemmelser, der gælder for varerne, overholdes. Meddelelse om sådanne aftaler indgives til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som underretter de øvrige lande.

Gennemførelse af forsendelsesproceduren

ARTIKEL 7

1. Med forbehold af eventuelle særlige bestemmelser i denne konvention er de kompetente toldsteder i EFTA-landene beføjet til at virke som afgangstoldsteder, grænseovergangssteder samt bestemmelses- og garantitoldsteder.
2. De kompetente toldsteder i Fællesskabets medlemsstater er beføjet til at udstede T1- og T2-dokumenter med henblik på forsendelse til et bestemmelsestoldsted i et EFTA-land. Med forbehold af eventuelle særlige bestemmelser i denne konvention er de også beføjet til at udstede T2L-dokumenter for varer, der afsendes til et EFTA-land.

3. Såfremt flere vareforsendelser samles og indlades i et og samme transportmiddel, som omhandlet i artikel 16, stk. 2, i tillæg I, og af en og samme hovedforpligtede afsendes som en samleladning i form af en T1- eller T2-forsendelse fra et og samme afgangstoldsted til et og samme bestemmelsestoldsted for levering til en og samme modtager, undtagen i ganske særlige, behørigt begrundede tilfælde, kan en kontraherende part kræve, at disse forsendelser, opføres på en og samme T1- eller T2-angivelse sammen med de dertil svarende ladelister.

4. Uanset kravet om, at en vares status som fællesskabsvare i påkommende tilfælde skal bekræftes, kræves det ikke af den, der opfylder udførselsformaliteterne på grænseovergangsstedet på en kontraherende parts område, at de afsendte varer henføres under T1- eller T2-proceduren, uanset den toldprocedure, hvortil varerne henføres på nabogrænseovergangsstedet.

5. Uanset kravet om at varernes status som fællesskabsvarer i påkommende tilfælde skal attesteres, kan grænseovergangsstedet på den kontraherende parts område, hvor eksportformaliteterne afsluttes, afslå at henføre varerne under T1- eller T2-proceduren, hvis denne skal afsluttes på nabogrænseovergangsstedet.

ARTIKEL 8

Når varer forsendes på grundlag af et T1- eller et T2-dokument, kan sendingen ikke forøges eller mindskes, og varerne må ikke substitueres, navnlig når der er tale om opdeling, omladning eller samling af sendingen.

ARTIKEL 9

1. Varer, der indføres i et EFTA-land under T2-proceduren, og som kan videresendes under denne procedure, skal til stadighed være under kontrol af toldmyndighederne i det pågældende land for at sikre, at varernes identitet og tilstand ikke ændres.

2. Når sådanne varer videresendes fra et EFTA-land efter i dette EFTA-land at være blevet henført til en anden toldprocedure end en forsendelses- eller en toldoplagsprocedure, kan T2-proceduren ikke anvendes.

Denne bestemmelse gælder imidlertid ikke for varer, der indføres midlertidigt med henblik på fremvisning på en udstilling, en messe eller et lignende offentligt arrangement, og som ikke har undergået nogen anden behandling end den, der er nødvendig for at bevare dem i den oprindelige stand eller for at opdele sendingerne.

3. Når sådanne varer videresendes fra et EFTA-land efter at have været oplagt på toldoplæg, kan T2-proceduren kun anvendes på følgende betingelser:

- varerne må ikke have været oplagt i mere end fem år; for så vidt angår varer henhørende under kapitel 1-24 i Nomenklaturen til Klassifikation af Varer i Toldtariffer (Den internationale konvention om det harmoniserede varebeskrivelses- og varenomenklatursystem af 14. juni 1983), begrænses denne periode til seks måneder;
  - varerne skal have været oplagret i særlige lokaler og må ikke have undergået anden behandling end den, der er nødvendig for at bevare dem i den oprindelige stand eller for at opdele sendingerne uden at udskifte emballagen;
  - en eventuel behandling skal have fundet sted under toldkontrol.
4. På T2- eller T2L-dokumenter, der udstedes af et toldsted i et EFTA-land, skal der være en henvisning til de tilsvarende T2- eller T2L-dokumenter, på grundlag af hvilke varerne ankom til det pågældende EFTA-land, og de skal bære alle de særlige påtegninger, disse dokumenter er forsynet med.

ARTIKEL 10

1. Medmindre andet er bestemt i stk. 2 eller i tillæggene, skal der for T1- eller T2-forsendelser stilles sikkerhed, som er gyldig i alle de lande, der er berørt af den pågældende forsendelse.

2. Bestemmelserne i stk. 1 berører ikke

- a) de kontraherende parter ret til indbyrdes at aftale, at de frafalder kravet om sikkerhedsstillelse for T1- eller T2-forsendelser, som kun omfatter deres egne områder,
- b) en kontraherende parts ret til at afstå fra at kræve, at der stilles sikkerhed for den del af en T1- eller T2-forsendelse, der ligger mellem afgangstoldstedet og det første grænseovergangssted.

3. Med henblik på den faste kaution, der er omhandlet i tillæg I og II til denne konvention, forstås ved ECU den samlede værdi af følgende beløb:

- 0,719 tyske mark,
- 0,0878 engelske pund,
- 1,31 franske francs,
- 140 italienske lire,
- 0,256 hollandske gylden,
- 3,71 belgiske francs,
- 0,14 luxembourgske francs,
- 0,219 danske kroner
- 0,00871 irske pund,
- 1,15 græske drakmer.

Værdien af ECUen udtrykt i en given valuta er lig med summen af modværdierne i den pågældende valuta af de ovenfor anførte valutabeløb.

ARTIKEL 11

1. Varernes identitet sikres i almindelighed ved forsegling.
2. Forsegling foretages:
  - a) som forsegling af rum, når det pågældende transportmiddel allerede er godkendt i henhold til andre toldbestemmelser eller af afgangstoldstedet anerkendes som forseglingssikkert;
  - b) som kolloforsegling i andre tilfælde.
3. Som forseglingssikre kan anerkendes transportmidler:
  - a) på hvilke forseglingen kan anbringes nemt og effektivt,
  - b) der er fremstillet således, at der ikke kan udtages eller indlægges varer, uden at der efterlades synlige spor af indbrud, eller forseglingen brydes,
  - c) der ikke indeholder hemmelige rum, hvor der kan gemmes varer, og
  - d) hvis lastrum er let tilgængelige for toldkontrollen.
4. Afgangstoldstedet kan fritage for forsegling, når varernes identitet under hensyn til eventuelle andre identificeringsmåder kan fastslås ved hjælp af beskrivelsen i T1- eller T2-angivelsen eller i de supplerende bilag.

ARTIKEL 12

1. Indtil der er opnået enighed om en procedure for udveksling af statistiske oplysninger, der sikrer, at EFTA-landene og Fællesskabets medlemsstater får de nødvendige oplysninger til udarbejdelse af forsendelsesstatistikker, skal der - medmindre en kontraherende part ikke forlanger dette - afleveres en ekstra kopi af eksemplar nr. 4 af T1- eller T2-dokumentet til statistisk brug:

a) til det første grænseovergangssted i hvert EFTA-land,

b) til det første grænseovergangssted i Fællesskabet for så vidt angår varer, der er omfattet af en T1- eller T2-procedure, der påbegyndes i et EFTA-land.

2. Ovennævnte ekstra kopi skal dog ikke fremlægges, når varerne transporteres på de betingelser, der er fastsat i kapitel I, afsnit IV, i tillæg II.

3. Den hovedforpligtede eller dennes bemyndigede repræsentant skal på forlangende meddele de nationale myndigheder, der er ansvarlige for forsendelsesstatistikken, alle de for denne statistik nødvendige oplysninger vedrørende T1- eller T2-dokumenterne.

Administrativ bistand

ARTIKEL 13

1. Toldmyndighederne i de pågældende lande meddeler hinanden alle oplysninger, som de er i besiddelse af, og som er af betydning for at sikre, at denne konvention anvendes korrekt.

2. Toldmyndighederne i de berørte lande underretter om fornødent hinanden om undersøgelsesresultater, dokumenter, indberetninger, rapporter og oplysninger om transporter, der er gennemført under T1- eller T2-proceduren, samt om uregelmæssigheder eller overtrædelser i forbindelse hermed.

Endvidere underretter de om fornødent hinanden om undersøgelsesresultater vedrørende varer, for hvilke der er fastlagt bestemmelser om gensidig bistand, og som har været oplagt på toldoplæg.

3. Foreligger der mistanke om uregelmæssigheder eller overtrædelser i forbindelse med varer, der er indført i et land fra et andet land, eller som har passeret et lands område eller har været oplagt på toldoplæg, meddeler toldmyndighederne i de berørte lande på anmodning hinanden alle oplysninger vedrørende:

a) transportvilkårene for disse varer:

- når de på grundlag af et T1-, T2- eller T2L-dokument er ankommet til det land, til hvilket anmodningen er rettet, uanset videreforsendelsesmåden,

eller

- når de er videresendt på grundlag af et T1-, T2- eller T2L-dokument fra det land, til hvilket anmodningen er rettet, uanset hvorledes de ankom;

b) disse varers eventuelle oplægning på toldoplag, når de på grundlag af et T2- eller et T2L-dokument er ankommet til det land, til hvilket anmodningen er rettet, eller når de på grundlag af et T2- eller et T2L-dokument er videresendt fra dette land.

4. Anmodninger, der fremsættes i henhold til stk. 1-3, skal indeholde oplysninger om den eller de sager, de vedrører.

5. Såfremt et lands toldmyndigheder anmoder om bistand, som de ikke selv ville være i stand til at yde, hvis de blev anmodet herom, gør de opmærksom på dette forhold i anmodningen. Opfyldelse af en sådan anmodning sker efter de toldmyndigheders skøn, som anmodes om bistand.

6. Oplysninger, der indhentes i medfør af stk. 1-3, anvendes udelukkende til denne konventions formål og omfattes af samme beskyttelse fra modtagerlandets side, som gælder for oplysninger af samme art i henhold til det pågældende lands nationale lovgivning. Sådanne oplysninger må kun anvendes til andre formål efter skriftligt samtykke fra de toldmyndigheder, der afgav oplysningerne, og de er undergivet enhver form for restriktioner, som er fastsat af disse myndigheder.

Den blandede Kommission

ARTIKEL 14

1. Der nedsættes en blandet kommission, hvori hver af de kontraherende parter i denne konvention er repræsenteret.
2. Den blandede Kommission handler efter fælles overenskomst.
3. Den blandede Kommission træder sammen, når det er nødvendigt, dog mindst en gang årligt. Alle kontraherende parter kan anmode om, at der afholdes et møde.
4. Den blandede Kommission fastsætter selv sin forretningsorden, der bl.a. omfatter bestemmelser om indkaldelse af møder og om udpegelse af formand samt fastsættelse af dennes funktionsperiode.
5. Den blandede Kommission kan nedsætte underudvalg og arbejdsgrupper, der kan bistå den i dens arbejde.

ARTIKEL 15

1. Den blandede Kommission varetager administrationen af denne konvention og sikrer, at den anvendes korrekt. Med henblik herpå underretter de kontraherende parter regelmæssigt Den blandede Kommission om deres erfaringer vedrørende konventionens anvendelse, og Den blandede Kommission fremsætter henstillinger og træffer afgørelse i de i stk. 3 omhandlede tilfælde.

2. Den fremsætter specielt henstillinger om:

- a) ændringer til denne konvention ud over de i stk. 3, litra c), nævnte;
- b) andre foranstaltninger, der er nødvendige for konventionens gennemførelse.

3. Den blandede Kommission træffer afgørelse om:

- a) ændringer til tillæggene;
- b) ændringer i den i artikel 10, stk. 3, fastsatte definition af ECU;
- c) andre ændringer til denne konvention, der nødvendiggøres af ændringer af bilagene;
- d) foranstaltninger, der skal træffes i henhold til artikel 28, stk. 2, i tillæg I;
- e) nødvendige overgangsforanstaltninger ved eventuelle nye medlemsstaters tiltrædelse af Fællesskabet.

De kontraherende parter sætter sådanne afgørelser i kraft i overensstemmelse med deres egen lovgivning.

4. Såfremt en kontraherende parts repræsentant i Den blandede Kommission har accepteret en afgørelse med forbehold af opfyldelsen af visse forfatningsmæssige bestemmelser, træder afgørelsen, såfremt den ikke indeholder nogen datoangivelse, i kraft den første dag i den anden måned efter meddelelsen om, at forbeholdet er hævet.

Diverse og afsluttende bestemmelser

ARTIKEL 16

Hver kontraherende part træffer passende foranstaltninger til at sikre, at bestemmelserne i denne konvention anvendes effektivt og harmonisk, idet der tages hensyn til nødvendigheden af at begrænse omfanget af de formaliteter, der skal opfyldes, så meget som muligt, og nødvendigheden af at finde gensidigt tilfredsstillende løsninger på problemer, der måtte opstå ved anvendelsen af disse bestemmelser.

ARTIKEL 17

De kontraherende parter holder hinanden underrettet om, hvilke bestemmelser de vedtager til gennemførelse af denne konvention.

ARTIKEL 18

Bestemmelserne i denne konvention er ikke til hinder for, at de kontraherende parter eller Fællesskabets medlemsstater indfører forbud eller restriktioner vedrørende indførsel, udførsel eller forsendelse af varer, som er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, beskyttelse af planter, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi, eller beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret.

ARTIKEL 19

Tillæggene og tillægsprotokollen til denne konvention udgør en integrerende del deraf.

ARTIKEL 20

1. Denne konvention gælder på den ene side for de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab finder anvendelse, og på de betingelser, der er fastsat i nævnte traktat, og på den anden side for EFTA-landenes områder.
2. Denne konvention gælder også for fyrstendømmet Liechtenstein, så længe dette fyrstendømme er forbundet med Schweiz ved en traktat om en toldunion.

ARTIKEL 21

En kontraherende part kan udtræde af denne konvention med et skriftligt varsel på tolv måneder, som meddeles depositaren, der underretter alle de øvrige kontraherende parter.

ARTIKEL 22

1. Denne konvention træder i kraft den 1. januar 1988, forudsat at de kontraherende parter inden den 1. november 1987 har deponeret deres godkendelsesinstrumenter i Generalsekretariatet for Rådet for De europæiske Fællesskaber, der optræder som depositar.
2. Træder konventionen ikke i kraft den 1. januar 1988, træder den i kraft på den første dag i den anden måned, der følger efter deponeringen af det sidste godkendelsesinstrument.
3. Depositaren giver meddelelse om datoen for deponeringen af hver kontraherende parts godkendelsesinstrument og om datoen for denne konventions ikrafttræden.

ARTIKEL 23

1. Når denne konvention træder i kraft, finder aftalerne af 30. november 1972 og 23. november 1972 om anvendelse af reglerne vedrørende fællesskabsforsendelse, som henholdsvis Østrig og Schweiz har indgået med Fællesskabet, samt aftalen af 12. juli 1977 mellem disse lande og Fællesskabet om udvidelse af anvendelsesområdet for reglerne vedrørende fællesskabsforsendelse, ikke længere anvendelse.
2. De i stk. 1 nævnte aftaler finder dog fortsat anvendelse på T1- eller T2-forsendelser, der er påbegyndt før denne konventions ikrafttræden.
3. Den nordiske forsendelsesprocedure, der anvendes mellem Finland, Norge og Sverige bringes til ophør fra datoen for denne konventions ikrafttræden.

ARTIKEL 24

Denne konvention, der er udfærdiget i et eksemplar på dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, tysk, finsk, islandsk, norsk og svensk, hvilke tekster alle har samme gyldighed, deponeres i arkivet i Generalsekretariatet for De europæiske Fællesskaber, som fremsender en bekræftet genpart til hver kontraherende part.

1988:6

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

ÜBEREINKOMMEN
ÜBER EIN GEMEINSAMENS VERSANDVERFAHREN

Die Republik Österreich, die Republik Finnland, die Republik Island, das Königreich Norwegen, das Königreich Schweden und die Schweizerische Eidgenossenschaft (nachstehend "EFTA-Länder" genannt) und die Europäische Wirtschaftsgemeinschaft (nachstehend "Gemeinschaft" genannt) -

GESTÜTZT auf die Freihandelsabkommen zwischen der Gemeinschaft und den einzelnen EFTA-Ländern,

GESTÜTZT auf die von den Ministern der EFTA-Länder und der Mitgliedstaaten der Gemeinschaft sowie von der Kommission der Europäischen Gemeinschaften am 9. April 1984 in Luxemburg angenommene gemeinsame Erklärung, die einen Aufruf zur Schaffung eines europäischen Wirtschaftsraums enthält, insbesondere im Hinblick auf die Vereinfachung der Grenzformlichkeiten und der Ursprungsregeln,

GESTÜTZT auf das zwischen den EFTA-Ländern und der Gemeinschaft geschlossene Übereinkommen zur Vereinfachung der Formlichkeiten im Warenverkehr, mit dem für diesen Warenverkehr ein einheitliches Verwaltungspapier eingeführt wird,

IN DER ERWÄGUNG, dass die Verwendung dieses Einheitspapiers, das im Rahmen eines gemeinsamen Versandverfahrens für die Beförderung von Waren zwischen der Gemeinschaft und den EFTA-Ländern sowie auch zwischen den einzelnen EFTA-Ländern angewandt wird, eine Vereinfachung bewirken würde,

IN DER ERWÄGUNG, dass dieses Ziel am besten dadurch erreicht werden kann, dass das Versandverfahren, das gegenwärtig für die Beförderung von Waren innerhalb der Gemeinschaft, zwischen der Gemeinschaft und Österreich und der Schweiz sowie zwischen Österreich und der Schweiz angewandt wird, auf diejenigen EFTA-Länder ausgedehnt wird, die dieses Verfahren noch nicht anwenden,

IN DER ERWÄGUNG, dass zwischen Finnland, Norwegen und Schweden auch die Nordische Transitregelung Anwendung findet,

HABEN BESCHLOSSEN, nachstehendes Übereinkommen zu schliessen:

Allgemeines

ARTIKEL 1

(1) In diesem Übereinkommen werden Bestimmungen für die Warenbeförderung zwischen der Gemeinschaft und den EFTA-Ländern sowie zwischen den einzelnen EFTA-Ländern festgelegt; zu diesem Zweck wird ein gemeinsames Versandverfahren eingeführt, das unbeschadet der Art und des Ursprungs für Waren gilt, die gegebenenfalls umgeladen, weiterversandt oder gelagert werden.

(2) Unbeschadet dieses Übereinkommens, insbesondere seiner Bestimmungen über die Sicherheitsleistung, gelten Warenbeförderungen innerhalb der Gemeinschaft als im gemeinschaftlichen Versandverfahren durchgeführt.

(3) Vorbehaltlich der Artikel 7 bis 12 sind die Bestimmungen über dieses gemeinsame Versandverfahren in den Anlagen I und II zu diesem Übereinkommen enthalten.

(4) Versandanmeldungen und Versandpapiere für das gemeinsame Versandverfahren müssen den Mustern in Anlage III entsprechen und nach Massgabe dieser Anlage ausgestellt werden.

ARTIKEL 2

(1) Als gemeinsames Versandverfahren wird nachstehend je nach Fall das T1-Verfahren oder das T2-Verfahren bezeichnet.

(2) Das T1-Verfahren kann für alle gemäss Artikel 1 Absatz 1 beförderten Waren angewendet werden.

(3) Das T2-Verfahren gilt für nach Artikel 1 Absatz 1 beförderte Waren nur unter folgenden Voraussetzungen:

- a) in der Gemeinschaft, wenn die Waren die Voraussetzungen der Artikel 9 und 10 des Vertrages zur Gründung der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft erfüllen und keine Ausfuhrzollförmlichkeiten zur Gewährung von Erstattungen bei der Ausfuhr nach Ländern, die keine Mitgliedstaaten der Gemeinschaft sind, im Rahmen der gemeinsamen Agrarpolitik erfüllt worden sind oder wenn die Waren unter den Vertrag über die Gründung der Europäischen Gemeinschaft für Kohle und Stahl fallen und nach diesem Vertrag in der Gemeinschaft im freien Verkehr sind (Gemeinschaftswaren);
- b) in einem EFTA-Land, wenn die Waren in diesem EFTA-Land im T2-Verfahren eingetroffen sind und unter den besonderen Voraussetzungen des Artikels 9 weiterversandt werden.

(4) Die in diesem Übereinkommen festgelegten besonderen Voraussetzungen für die Überführung von Waren in das T2-Verfahren gelten auch für die Ausstellung von Versandpapieren T2L zum Nachweis des Gemeinschaftscharakters der Waren; Waren, für die ein Versandpapier T2L ausgestellt wurde, werden in der gleichen Weise behandelt wie im T2-Verfahren beförderte Waren, wobei jedoch das Versandpapier T2L die Waren nicht zu begleiten braucht.

ARTIKEL 3

(1) Im Sinne dieses Übereinkommens gelten als:

- a) "Versandverfahren": ein Zollverfahren, in dem Waren unter zollamtlicher Überwachung von einer Zollstelle in einem Land zu einer anderen Zollstelle im selben oder in einem anderen Land befördert werden, wobei mindestens eine Grenze überschritten wird;
- b) "Land": jedes EFTA-Land und jeder Mitgliedstaat der Gemeinschaft;
- c) "Drittland": jeder Staat, der weder ein EFTA-Land noch ein Mitgliedstaat der Gemeinschaft ist.

(2) Für die Anwendung der in diesem Übereinkommen festgelegten Bestimmungen über das T1- oder das T2-Verfahren haben die EFTA-Länder sowie die Gemeinschaft und ihre Mitgliedstaaten die gleichen Rechte und Pflichten.

ARTIKEL 4

(1) Dieses Übereinkommen gilt unbeschadet aller sonstigen internationalen Übereinkünfte über Versandverfahren, insbesondere des TIR-Verfahrens oder des Rheinmanifests, jedoch vorbehaltlich etwaiger Beschränkungen der Anwendung solcher Übereinkünfte für Warenbeförderungen zwischen zwei in der Gemeinschaft gelegenen Orten sowie vorbehaltlich etwaiger Beschränkungen für die Ausstellung von Versandpapieren T2L zum Nachweis des Gemeinschaftscharakters der Waren.

(2) Dieses Übereinkommen gilt ferner unbeschadet

a) der Beförderung von Waren in einem Verfahren der vorübergehenden Verwendung sowie

b) Vereinbarungen über den Grenzverkehr.

ARTIKEL 5

Besteht zwischen den Vertragsparteien und einem Drittland kein Abkommen, aufgrund dessen Waren, die zwischen den Vertragsparteien befördert werden, im T1- oder T2-Verfahren durch dieses Drittland durchgeführt werden können, so kann ein solches Verfahren auf die Warenbeförderung durch dieses Drittland nur angewendet werden, wenn diese mit einem einzigen, im Gebiet einer Vertragspartei ausgestellten Beförderungspapier durchgeführt wird; das betreffende Verfahren wird im Gebiet des Drittlandes ausgesetzt.

ARTIKEL 6

Sofern die Anwendung der gegebenenfalls für die Waren geltenden Massnahmen sichergestellt wird, können die Länder bestimmte Beförderungsarten im Rahmen des T1- oder T2-Verfahrens durch bilaterale oder multilaterale Übereinkünfte vereinfachen. Derartige Übereinkünfte sind der Kommission der Europäischen Gemeinschaften mitzuteilen, die die übrigen Länder hiervon in Kenntnis setzt.

Durchführung des Versandverfahrens

ARTIKEL 7

(1) Vorbehaltlich besonderer Bestimmungen dieses Übereinkommens sind die zuständigen Zollstellen der EFTA-Länder befugt, die Aufgaben von Abgangszollstellen, Grenzübergangsstellen, Bestimmungszollstellen und Zollstellen der Bürgschaftsleistung wahrzunehmen.

(2) Die zuständigen Zollstellen der Mitgliedstaaten der Gemeinschaft sind befugt, Versandpapiere T1 und T2 für Bestimmungszollstellen in den EFTA-Ländern auszustellen. Vorbehaltlich besonderer Bestimmungen dieses Übereinkommens sind sie auch zur Ausstellung von Versandpapieren T2L für Waren befugt, die nach einem EFTA-Land versandt werden.

(3) Werden mehrere Warensendungen zusammengestellt und als Sammelsendung mit einem einzigen Beförderungsmittel im Sinne des Artikel 16 Absatz 2 der Anlage I in einem T1- oder T2-Verfahren durch einen Hauptverpflichteten von einer Abgangszollstelle zu einer Bestimmungszollstelle befördert, um an einen und denselben Empfänger ausgeliefert zu werden, so kann eine Vertragspartei verlangen, dass für diese Sendungen - ausser in begründeten Ausnahmefällen - eine einzige Versandanmeldung T1 oder T2 abgegeben wird, der die entsprechenden Ladelisten beigefügt sind.

(4) Unbeschadet der Verpflichtung, dass gegebenenfalls der Gemeinschaftscharakter der Waren nachzuweisen ist, kann eine Person, die bei einer Grenzzollstelle einer Vertragspartei die Ausfuhrzollförmlichkeiten erfüllt, nicht verpflichtet werden, die Waren zum T1- oder T2-Verfahren anzumelden, unabhängig davon, in welches Zollverfahren sie bei der benachbarten Grenzzollstelle überführt werden sollen.

(5) Unbeschadet der Verpflichtung, dass gegebenenfalls der Gemeinschaftscharakter der Waren nachzuweisen ist, kann die Grenzzollstelle einer Vertragspartei, bei der die Ausfuhrzollförmlichkeiten erfüllt werden, die Abfertigung zum T1- oder T2-Verfahren ablehnen, wenn dieses Verfahren bei der benachbarten Grenzzollstelle enden soll.

ARTIKEL 8

Bei Warenbeförderungen mit Versandpapieren T1 oder T2 dürfen insbesondere bei Teilung, Umladung oder Zusammenstellung von Sendungen keine Waren zuge- laden, entladen oder ausgetauscht werden.

ARTIKEL 9

(1) Waren, die im T2-Verfahren in ein EFTA-Land verbracht werden, um gegebenenfalls in diesem Verfahren weiterversandt zu werden, müssen in diesem Land unter ständiger zollamtlicher Überwachung bleiben, damit ihre Nämlichkeit oder ihr unveränderter Zustand gewährleistet wird.

(2) Werden solche Waren aus einem EFTA-Land, in dem sie in ein anderes Zollverfahren als ein Versandverfahren oder Zollagerverfahren überführt worden sind, weiterversandt, so darf das T2-Verfahren nicht angewandt werden.

Dies gilt jedoch nicht für Waren, die zur Ausstellung auf einer Messe oder einer ähnlichen öffentlichen Veranstaltung vorübergehend eingeführt werden und nur solchen Behandlungen unterworfen worden sind, die zu ihrer Erhaltung erforderlich waren oder die in einer Teilung der Sendung bestanden.

(3) Werden Waren nach Lagerung in einem Zollagerverfahren aus einem EFTA-Land weiterversandt, so darf das T2-Verfahren nur unter folgenden Voraussetzungen angewandt werden:

- Die Lagerdauer darf fünf Jahre nicht überschritten haben; bei Waren der Kapitel 1 bis 24 der Nomenklatur für die Einreihung der Waren in die Zolltarife (Internationales Übereinkommen über das Harmonisierte System zur Bezeichnung und Codierung der Waren vom 14. Juni 1983) ist sie jedoch auf sechs Monate beschränkt.
- Die Waren müssen gesondert gelagert und dürfen nur solchen Behandlungen unterworfen worden sein, die zu ihrer Erhaltung erforderlich waren oder die in einer Teilung der Sendung bestanden, ohne dass dabei die Umschliessungen ersetzt wurden.
- Die Behandlungen müssen unter zollamtlicher Überwachung durchgeführt worden sein.

(4) Alle Versandpapiere T2 oder T2L, die von einer Zollstelle eines EFTA-Landes ausgestellt werden, müssen einen Hinweis auf die entsprechenden Versandpapiere T2 oder T2L tragen, mit denen die Waren in dem betreffenden EFTA-Land eingetroffen sind, und es sind sämtliche darin enthaltenen besonderen Vermerke zu übernehmen.

ARTIKEL 10

(1) Sofern in Absatz 2 oder in den Anlagen nichts Gegenteiliges bestimmt wird, ist für alle T1- oder T2-Verfahren eine Sicherheit zu leisten, die für alle bei dieser Beförderung berührten Länder gültig ist.

(2) Absatz 1 steht dem Recht der Vertragsparteien nicht entgegen,

- a) untereinander zu vereinbaren, bei nur ihr Gebiet berührenden T1- oder T2-Verfahren auf die Sicherheitsleistung zu verzichten;
- b) für die Beförderungsstrecke zwischen der Abgangszollstelle und der ersten Grenzübergangsstelle eines T1- oder T2-Verfahrens keine Sicherheit zu verlangen.

(3) Für die Anwendung der Pauschalbürgschaft gemäss den Anlagen I und II gilt als "ECU" die Gesamtheit folgender Beträge:

0,719	Deutsche Mark
0,0878	Pfund Sterling
1,31	Französische Franken
140	Italienische Lire
0,256	Holländische Gulden
3,71	Belgische Franken
0,14	Luxemburgische Franken
0,219	Dänische Kronen
0,00871	Irische Pfund
1,15	Griechische Drachmen

Der Wert der ECU in einer Währung entspricht der Summe der Gegenwerte der im vorstehenden Unterabsatz angegebenen Beträge in dieser Währung.

ARTIKEL 11

- (1) Die Nämlichkeit der Waren wird grundsätzlich durch Verschluss gesichert.
- (2) Der Verschluss erfolgt
- a) durch Raumverschluss, wenn das Beförderungsmittel bereits aufgrund anderer Zollvorschriften zugelassen oder von der Abgangszollstelle als verschlussssicher anerkannt worden ist;
  - b) im übrigen durch Packstückverschluss.
- (3) Als verschlussssicher können Beförderungsmittel anerkannt werden,
- a) an denen Verschlüsse einfach und wirksam angebracht werden können;
  - b) die so gebaut sind, dass keine Waren entnommen oder hinzugefügt werden können, ohne sichtbare Spuren des Aufbrechens zu hinterlassen oder den Verschluss zu verletzen;
  - c) die keine Verstecke enthalten, in denen Waren verborgen werden können;
  - d) deren Laderäume für die Zollkontrolle leicht zugänglich sind.
- (4) Die Abgangszollstelle kann vom Verschluss absehen, wenn die Nämlichkeit der Waren durch Beschreiben in der Anmeldung T1 oder T2 oder in den beigefügten Papieren unter Berücksichtigung etwaiger anderer Massnahmen zur Nämlichkeitssicherung festgestellt werden kann.

ARTIKEL 12

(1) Bis zur Vereinbarung eines Verfahrens zum Austausch statistischer Angaben, das sicherstellt, dass den EFTA-Ländern und den Mitgliedstaaten der Gemeinschaft die zur statistischen Erhebung der Durchfuhr notwendigen Angaben zur Verfügung stehen, ist ein zusätzliches Exemplar des Exemplars Nr. 4 der Versandpapiere T1 und T2 für statistische Zwecke bei folgenden Zollstellen abzugeben, es sei denn, dass eine Vertragspartei dessen Vorlage nicht verlangt:

- a) bei der ersten Grenzübergangsstelle jedes EFTA-Landes;
- b) bei der ersten Grenzübergangsstelle der Gemeinschaft, wenn die Waren in einem T1- oder T2-Verfahren befördert werden, das in einem EFTA-Land begonnen hat.

(2) Das vorgenannte zusätzliche Exemplar ist jedoch nicht erforderlich, wenn die Waren nach Titel IV Abschnitt I der Anlage II befördert werden.

(3) Der Hauptverpflichtete oder sein bevollmächtigter Vertreter erteilen auf Verlangen den für die Durchfuhrstatistik zuständigen nationalen Dienststellen alle Auskünfte im Zusammenhang mit Versandpapieren T1 oder T2, die für die statistische Erhebung notwendig sind.

Amtshilfe

ARTIKEL 13

(1) Die Zollbehörden der betreffenden Länder leiten einander alle verfügbaren Auskünfte zu, die für die Überprüfung der ordnungsgemässen Anwendung des Übereinkommens erforderlich sind.

(2) Soweit erforderlich, unterrichten die Zollbehörden der betreffenden Länder einander über alle Feststellungen, Schriftstücke, Berichte, Niederschriften und Auskünfte, die sich auf Beförderungen im T1- oder T2-Verfahren beziehen, sowie über Unregelmässigkeiten und Zuwiderhandlungen im Zusammenhang mit solchen Verfahren.

Soweit erforderlich, unterrichten sie einander ferner über alle Feststellungen im Zusammenhang mit Waren, die unter die Amtshilfavorschriften fallen und die sich in einem Zollagerverfahren befunden haben.

(3) Liegt der Verdacht einer Unregelmässigkeit oder Zuwiderhandlung im Zusammenhang mit Waren vor, die aus einem Land oder nach Durchfuhr durch ein Land oder nach Lagerung in einem Zollager in ein anderes Land verbracht worden sind, so erteilen die Zollbehörden der betreffenden Länder einander auf Ersuchen Auskunft über

a) die Einzelheiten der Warenbeförderung, wenn die betreffenden Waren

- mit einem Versandpapier T1, T2 oder T2L in das ersuchte Land gelangt sind - unabhängig von der Art ihrer Weiterbeförderung -

oder

- von dort - unabhängig von der Art ihres Verbringens in dieses Land - mit einem Versandpapier T1, T2 oder T2L weiterversandt worden sind;

b) die Einzelheiten der Lagerung in einem Zollager, wenn die betreffenden Waren mit einem Versandpapier T2 oder T2L in dieses Land gelangt oder von dort mit einem Versandpapier T2 oder T2L weiterversandt worden sind.

(4) In dem Ersuchen nach den Absätzen 1 bis 3 ist anzugeben, auf welchen Fall oder welche Fälle es sich bezieht.

(5) Ersucht die Zollbehörde eines Landes um Amtshilfe, die sie selbst nicht leisten könnte, wenn sie darum ersucht würde, so weist sie in ihrem Ersuchen auf diesen Umstand hin. Es steht im Ermessen der ersuchten Zollbehörde, ob sie einem solchen Ersuchen nachkommen will.

(6) Die nach den Absätzen 1 bis 3 erhaltenen Auskünfte dürfen nur für die Zwecke dieses Übereinkommens verwendet werden und genießen den Schutz, den das innerstaatliche Recht des Landes, das sie erhalten hat, für Auskünfte dieser Art gewährt. Diese Auskünfte dürfen nur mit schriftlichem Einverständnis der Zollbehörde, die sie erteilt hat, und vorbehaltlich der von dieser Behörde verfügten Einschränkungen anderweitig verwendet werden.

Der Gemischte Ausschuss

ARTIKEL 14

- (1) Es wird ein Gemischter Ausschuss eingesetzt, in dem jede Vertragspartei dieses Übereinkommens vertreten ist.
- (2) Der Gemischte Ausschuss handelt in gegenseitigem Einvernehmen.
- (3) Der Gemischte Ausschuss tritt bei Bedarf, mindestens aber einmal jährlich zusammen. Jede Vertragspartei kann die Einberufung einer Tagung beantragen.
- (4) Der Gemischte Ausschuss gibt sich eine Geschäftsordnung, die unter anderem die Einberufung von Tagungen sowie die Ernennung des Vorsitzenden und die Dauer seiner Amtszeit regelt.
- (5) Der Gemischte Ausschuss kann Unterausschüsse und Arbeitsgruppen einsetzen, die ihn bei seinen Aufgaben unterstützen.

ARTIKEL 15

- (1) Der Gemischte Ausschuss hat die Aufgabe, dieses Übereinkommen zu verwalten und seine ordnungsgemäße Durchführung sicherzustellen. Dazu ist er von den Vertragsparteien in regelmässigen Abständen über die praktischen Erfahrungen mit der Durchführung dieses Übereinkommens zu unterrichten; der Gemischte Ausschuss spricht Empfehlungen aus und fasst in den Fällen nach Absatz 3 Beschlüsse.

(2) Er empfiehlt insbesondere:

- a) Änderungen dieses Übereinkommens mit Ausnahme der Änderungen im Sinne des Absatzes 3;
- b) alle anderen Massnahmen, die zur Durchführung des Übereinkommens erforderlich sind.

(3) Er beschliesst:

- a) Änderungen der Anlagen;
- b) Änderungen der Definition der ECU in Artikel 10 Absatz 3;
- c) sonstige Änderungen dieses Übereinkommens, die infolge von Änderungen der Anlagen notwendig werden;
- d) Massnahmen gemäss Artikel 28 Absatz 2 der Anlage I;
- e) Übergangsmassnahmen im Falle des Beitritts neuer Mitgliedstaaten zur Gemeinschaft.

Diese Beschlüsse werden von den Vertragsparteien nach ihren eigenen Rechtsvorschriften durchgeführt.

(4) Hat ein Vertreter einer Vertragspartei im Gemischten Ausschuss einen Beschluss unter dem Vorbehalt der Erfüllung von verfassungsrechtlichen Bedingungen angenommen, so tritt der Beschluss, sofern darin kein Datum genannt ist, am ersten Tag des zweiten Monats nach Notifizierung der Aufhebung des Vorbehalts in Kraft.

Verschiedene und Schlussbestimmungen

ARTIKEL 16

Jede Vertragspartei trifft geeignete Massnahmen, um eine wirksame und ausgewogene Durchführung des Übereinkommens sicherzustellen; sie berücksichtigt hierbei die Notwendigkeit, die den Beteiligten aufzuerlegenden Förmlichkeiten so weit wie möglich zu vermindern sowie die Notwendigkeit, Schwierigkeiten, die aus der Anwendung dieser Bestimmungen gegebenenfalls erwachsen, einer allseitig zufriedenstellenden Lösung zuzuführen.

ARTIKEL 17

Die Vertragsparteien unterrichten einander über die Vorschriften, die sie zur Durchführung dieses Übereinkommens erlassen.

ARTIKEL 18

Die Bestimmungen dieses Übereinkommens stehen Einfuhr-, Ausfuhr- und Durchfuhrverboten oder -beschränkungen nicht entgegen, die von den Vertragsparteien oder von Mitgliedstaaten der Gemeinschaft aus Gründen der öffentlichen Sittlichkeit, Ordnung und Sicherheit, zum Schutz der Gesundheit und des Lebens von Menschen, Tieren oder Pflanzen, des nationalen Kulturguts von künstlerischem, geschichtlichem oder archäologischem Wert und des gewerblichen und kommerziellen Eigentums gerechtfertigt sind.

ARTIKEL 19

Die Anlagen und das Zusatzprotokoll sind Bestandteil dieses Übereinkommens.

ARTIKEL 20

(1) Dieses Übereinkommen gilt für die Gebiete, in denen der Vertrag zur Gründung der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft angewendet wird, und nach Massgabe jenes Vertrages einerseits sowie für die Gebiete der EFTA-Länder andererseits.

(2) Dieses Übereinkommen gilt auch für das Fürstentum Liechtenstein, solange das Fürstentum mit der Schweizerischen Eidgenossenschaft durch einen Zollunionsvertrag verbunden ist.

ARTIKEL 21

Jede Vertragspartei kann unter Einhaltung einer zwölfmonatigen Kündigungsfrist von diesem Übereinkommen zurücktreten; die schriftliche Kündigung ist an den Depositär zu richten, der sie den übrigen Vertragsparteien notifiziert.

ARTIKEL 22

(1) Dieses Übereinkommen tritt am 1. Januar 1988 in Kraft, sofern die Vertragsparteien bis zum 1. November 1987 ihre Annahmearkunden bei dem als Depositar fungierenden Sekretariat des Rates der Europäischen Gemeinschaften hinterlegt haben.

(2) Tritt dieses Übereinkommen nicht am 1. Januar 1988 in Kraft, so tritt es am ersten Tag des zweiten Monats nach Hinterlegung der letzten Annahmearkunde in Kraft.

(3) Der Depositar notifiziert das Datum der Hinterlegung der Annahmearkunde einer jeden Vertragspartei und das Datum des Inkrafttretens dieses Übereinkommens.

ARTIKEL 23

(1) Mit dem Inkrafttreten dieses Übereinkommens treten die am 30. November 1972 bzw. am 23. November 1972 geschlossenen Abkommen zwischen Österreich bzw. der Schweiz und der Gemeinschaft zur Anwendung der Bestimmungen über das gemeinschaftliche Versandverfahren sowie das Abkommen vom 12. Juli 1977 zwischen der Gemeinschaft und diesen beiden Ländern über die Ausdehnung der Anwendung der Bestimmungen über das gemeinschaftliche Versandverfahren ausser Kraft.

(2) Die in Absatz 1 genannten Abkommen gelten jedoch weiter für T1- oder T2-Verfahren, die vor Inkrafttreten dieses Übereinkommens begonnen haben.

(3) Die Nordische Transitregelung zwischen Finnland, Norwegen und Schweden tritt mit dem Inkrafttreten dieses Übereinkommens ausser Kraft.

ARTIKEL 24

Dieses Übereinkommen ist in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, französischer, griechischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, spanischer, finnischer, isländischer, norwegischer und schwedischer Sprache abgefasst, wobei jeder Wortlaut gleichermassen verbindlich ist; es wird im Archiv des Sekretariats des Rates der Europäischen Gemeinschaften hinterlegt; dieses übermittelt jeder Vertragspartei eine beglaubigte Abschrift.

MEMORANDUM

1. The purpose of this memorandum is to inform you of the results of the investigation conducted by the Special Agent in Charge, [Name], on [Date].

2. It was determined that [Name] is a [Nationality] born [Date of Birth] at [Place of Birth]. He is currently residing at [Address].

3. [Name] is employed as a [Job Title] at [Company Name]. His supervisor is [Supervisor Name].

4. The investigation revealed that [Name] has been in contact with [Name] since [Date]. [Name] is a [Nationality] born [Date of Birth] at [Place of Birth].

5. It is recommended that [Name] be placed under continued surveillance to determine the nature and extent of his activities.

Very truly yours,
 [Signature]

[Name]
 [Title]

[Name]
 [Title]

[Name]
 [Title]

[Name]
 [Title]

[Name]
 [Title]

[Name]
 [Title]

[Name]
 [Title]

[Name]
 [Title]

[Name]
 [Title]

[Name]
 [Title]

[Name]
 [Title]

[Name]
 [Title]

[Name]
 [Title]

[Name]
 [Title]

ΣΥΜΒΑΣΗ

ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΗΣ

Η Δημοκρατία της Αυστρίας, η Δημοκρατία της Φιλανδίας, η Δημοκρατία της Ισλανδίας, το Βασίλειο της Νορβηγίας, το Βασίλειο της Σουηδίας, η Ελβετική Συνομοσπονδία (καλούμενες στο εξής χώρες ΕΖΕΣ) και η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (καλούμενη στο εξής "Κοινότητα"),

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ :

τις συμφωνίες ελευθέρων συναλλαγών που έχει συνάψει η Κοινότητα με κάθε μια από τις χώρες ΕΖΕΣ,

την κοινή ανακοίνωση για τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού οικονομικού χώρου που εξέδωσαν οι Υπουργοί των χωρών ΕΖΕΣ και των κρατών μελών της Κοινότητας καθώς και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο Λουξεμβούργο στις 9 Απριλίου 1984, ιδιαίτερα όσον αφορά την απλούστευση των διατυπώσεων στα σύνορα και των κανόνων καταγωγής,

τη σύμβαση για την απλούστευση των διατυπώσεων κατά τις εμπορευματικές συναλλαγές, που συνήψαν οι χώρες ΕΖΕΣ και η Κοινότητα, η οποία θεσπίζει ένα ενιαίο διοικητικό έγγραφο προς χρήση κατά τις εν λόγω συναλλαγές,

ότι η χρήση του ενιαίου αυτού εγγράφου που θα χρησιμοποιείται στο πλαίσιο ενός κοινού καθεστώτος διαμετακόμισης για τη μεταφορά εμπορευμάτων μεταξύ της Κοινότητας και των χωρών ΕΖΕΣ, καθώς και των χωρών ΕΖΕΣ μεταξύ τους θα οδηγούσε στις απλουστεύσεις αυτές,

ότι ο καταλληλότερος τρόπος για την επίτευξη του στόχου αυτού είναι να επεκταθεί στις χώρες ΕΖΕΣ που δεν το εφαρμόζουν το καθεστώς διαμετακόμισης που ισχύει σήμερα για τη μεταφορά εμπορευμάτων μέσα στην Κοινότητα, μεταξύ της Κοινότητας και της Αυστρίας και Ελβετίας, και μεταξύ Αυστρίας και Ελβετίας,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΕΠΙΣΗΣ ΥΠΟΨΗ το σκανδιναβικό καθεστώς διαμετακόμισης που εφαρμόζεται μεταξύ Φιλανδίας, Νορβηγίας και Σουηδίας,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ να συνάψουν την ακόλουθη σύμβαση :

Γενικές διατάξεις

ΑΡΘΡΟ 1

1. Η παρούσα σύμβαση προβλέπει μέτρα για τη μεταφορά των εμπορευμάτων υπό διαμετακόμιση μεταξύ της Κοινότητας και των χωρών ΕΖΕΣ, καθώς και των χωρών ΕΖΕΣ μεταξύ τους, στα οποία περιλαμβάνονται, κατά περίπτωση, εμπορεύματα που μεταφορτώνονται, που αποστέλλονται εκ νέου ή είναι σε αποταμίευση, με τη θέσπιση ενός κοινού καθεστώτος διαμετακόμισης ανεξάρτητα από το είδος και την καταγωγή των εμπορευμάτων.
2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρούσας σύμβασης, και ιδίως αυτών που αναφέρονται στις εγγυήσεις, τα εμπορεύματα που κυκλοφορούν μέσα στην Κοινότητα θεωρούνται ότι βρίσκονται υπό καθεστώς κοινοτικής διαμετακόμισης.
3. Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 7 ως 12, οι κανόνες που διέπουν το εν λόγω καθεστώς διαμετακόμισης παρατίθενται στα παραρτήματα I και II της παρούσας σύμβασης.
4. Οι δηλώσεις και τα έγγραφα διαμετακόμισης για το εν λόγω καθεστώς διαμετακόμισης θα είναι σύμφωνα και θα συντάσσονται όπως προβλέπεται στο προσάρτημα III.

ΑΡΘΡΟ 2

1. Το κοινό καθεστώς διαμετακόμισης που προβλέπεται στο άρθρο 1 θα αναφέρεται στη συνέχεια ως καθεστώς T1, ή καθεστώς T2, ανάλογα με την περίπτωση.
2. Το καθεστώς T1 ισχύει για τα εμπορεύματα που μεταφέρονται σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 1.
3. Το καθεστώς T2 ισχύει για τα εμπορεύματα που μεταφέρονται σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 1 :
  - α) στην Κοινότητα, μόνο εφόσον τα εμπορεύματα πληρούν τους όρους των άρθρων 9 και 10 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και για τα οποία δεν έχουν γίνει τελωνειακές διατυπώσεις εξαγωγής για τη χορήγηση επιστροφής κατά την εξαγωγή προς χώρες μη κράτη μέλη της Κοινότητας, στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής, ή εφόσον τα εμπορεύματα υπάγονται στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα και, σύμφωνα με αυτήν, βρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία μέσα στην Κοινότητα (κοινοτικά εμπορεύματα),
  - β) σε χώρα ΕΖΕΣ, μόνο εφόσον τα εμπορεύματα έχουν φθάσει στην εν λόγω χώρα ΕΖΕΣ υπό το καθεστώς T2 και αποστέλλονται εκ νέου υπό τους ειδικούς όρους που προβλέπει κατωτέρω το άρθρο 9.

4. Οι ειδικοί όροι που προβλέπονται στην παρούσα σύμβαση σχετικά με την υπαγωγή εμπορευμάτων στο καθεστώς T2 ισχύουν και για την έκδοση παραστατικών T2L που πιστοποιούν τον κοινοτικό χαρακτήρα των εμπορευμάτων, τα δε εμπορεύματα που καλύπτονται από παραστατικό T2L έχουν την ίδια μεταχείριση με τα εμπορεύματα που μεταφέρονται υπό το καθεστώς T2, εκτός αν το παραστατικό T2L δεν είναι απαραίτητο να συνοδεύει τα εμπορεύματα.

ΑΡΘΡΟ 3

1. Για την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης, νοούνται ως :

α) "διαμετακόμιση" το τελωνειακό καθεστώς βάσει του οποίου τα εμπορεύματα μεταφέρονται, υπό τελωνειακό έλεγχο, από τελωνείο μιας χώρας σε τελωνείο της ίδιας ή άλλης χώρας, αφού υπάρξει τουλάχιστον μία φορά διέλευση συνόρων,

β) "χώρα" κάθε χώρα ΕΖΕΣ και κάθε κράτος μέλος της Κοινότητας,

γ) "τρίτη χώρα" κάθε κράτος που δεν αποτελεί χώρα ΕΖΕΣ ή κράτος μέλος της Κοινότητας.

2. Κατά την εφαρμογή των κανόνων που θεσπίζονται στην παρούσα σύμβαση για το καθεστώς T1 ή T2, οι χώρες ΕΖΕΣ και η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της έχουν τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις.

ΑΡΘΡΟ 4

1. Η παρούσα σύμβαση δεν αποτελεί εμπόδιο για την εφαρμογή οποιασδήποτε άλλης διεθνούς συμφωνίας σχετικά με το καθεστώς διαμετακόμισης, και ιδιαίτερα του καθεστώτος TIR ή της διακήρυξης του Ρήνου, με την επιφύλαξη των περιορισμών κατά την εν λόγω εφαρμογή όσον αφορά τη μεταφορά εμπορευμάτων από ένα σημείο της Κοινότητας σε άλλο σημείο της Κοινότητας και των περιορισμών για την έκδοση των εγγράφων T2L που πιστοποιούν τον κοινοτικό χαρακτήρα των εμπορευμάτων.

2. Η παρούσα σύμβαση δεν παραβλάπτει επίσης :

- α) τη διακίνηση εμπορευμάτων υπό το καθεστώς προσωρινής εισδοχής, και
- β) τις συμφωνίες περί παραμεθορίου εμπορίου.

ΑΡΘΡΟ 5

Σε περίπτωση έλλειψης συμφωνίας μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών και τρίτης χώρας, με την οποία τα εμπορεύματα που κυκλοφορούν μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών μπορούν να μεταφέρονται μέσω της τρίτης αυτής χώρας υπό το καθεστώς T1 ή T2, το καθεστώς αυτό ισχύει για τα εμπορεύματα που μεταφέρονται μέσω της εν λόγω τρίτης χώρας μόνο εφόσον η διέλευση από την εν λόγω χώρα πραγματοποιείται βάσει ενιαίου τίτλου μεταφοράς που εκδίδεται στο έδαφος ενός συμβαλλόμενου μέρους και η ισχύς του εν λόγω καθεστώτος αναστέλλεται επί του εδάφους της τρίτης χώρας.

ΑΡΘΡΟ 6

Υπό τον όρο της εξασφάλισης της εφαρμογής των μέτρων στα οποία υπόκεινται τα εμπορεύματα, επιτρέπεται στις χώρες, στο πλαίσιο του καθεστώτος T1 ή T2, να καθιερώνουν μεταξύ τους, με διμερείς ή πολυμερείς διακανονισμούς, απλοποιημένες διαδικασίες για ορισμένου είδους διακινήσεις εμπορευμάτων. Οι διακανονισμοί αυτοί ανακοινώνονται στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων η οποία ενημερώνει τις υπόλοιπες χώρες.

Εφαρμογή του καθεστώτος διαμετακόμισης

ΑΡΘΡΟ 7

1. Με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων της παρούσας σύμβασης, στα αρμόδια τελωνεία των χωρών ΕΖΕΣ ανατίθενται καθήκοντα τελωνείων αναχώρησης, διέλευσης, προορισμού και εγγύησης.
2. Τα αρμόδια τελωνεία των κρατών μελών της Κοινότητας εξουσιοδοτούνται να εκδίδουν παραστατικά T1 ή T2 τα οποία θα ισχύουν μέχρι το τελωνείο προορισμού μιας χώρας ΕΖΕΣ. Με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων της παρούσας σύμβασης, εξουσιοδοτούνται επίσης να εκδίδουν έγγραφα T2L για τα εμπορεύματα που αποστέλλονται σε χώρα ΕΖΕΣ.

3. Όταν διάφορες αποστολές εμπορευμάτων συγκεντρώνονται και φορτώνονται σε ένα μεταφορικό μέσο, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 2 του προσαρτήματος I, και αποστέλλονται ως συγκεντρωμένη αποστολή από ένα κυρίως υπόχρεο υπό ενιαίο καθεστώς T1 ή T2, από ένα τελωνείο αναχώρησης σε τελωνείο προορισμού για να παραδοθούν σε έναν παραλήπτη, ένα συμβαλλόμενο μέρος μπορεί να ζητήσει όπως οι αποστολές αυτές, εκτός από εξαιρετικές δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, περιλαμβάνονται σε μια ενιαία δήλωση T1 ή T2 με τους αντίστοιχους πίνακες φόρτωσης.

4. Με την επιφύλαξη της απαιτήσεως πιστοποίησης της κοινοτικής ιδιότητας των εμπορευμάτων, ανάλογα με την περίπτωση, το πρόσωπο που εκπληρώνει τις διατυπώσεις εξαγωγής σε μεθοριακό τελωνείο συμβαλλόμενου μέρους, δεν υποχρεούται να υπαγάγει τα αποστελλόμενα εμπορεύματα στο καθεστώς T1 ή T2, ανεξάρτητα από το τελωνειακό καθεστώς στο οποίο θα υπαχθούν τα εμπορεύματα στο συνορεύον μεθοριακό τελωνείο.

5. Με την επιφύλαξη της απαιτήσεως πιστοποίησης του κοινοτικού χαρακτήρα των εμπορευμάτων, ανάλογα με την περίπτωση, το μεθοριακό τελωνείο του συμβαλλόμενου μέρους, όπου συμπληρώνονται οι διατυπώσεις εξαγωγής μπορεί να αρνηθεί τη θέση των εμπορευμάτων υπό καθεστώς T1 ή T2 αν το καθεστώς αυτό λήγει στο συνορεύον μεθοριακό τελωνείο.

ΑΡΘΡΟ 8

Στα εμπορεύματα που μεταφέρονται με παραστατικά T1 ή T2 δεν μπορεί να γίνει καμία προσθήκη, αφαίρεση ή αντικατάσταση ιδίως σε περίπτωση διαχωρισμού του φορτίου, μεταφόρτωσης ή συγκέντρωσης.

ΑΡΘΡΟ 9

1. Τα εμπορεύματα που εισάγονται σε χώρα ΕΖΕΣ υπό το καθεστώς T2 και που ενδέχεται να αποσταλούν εκ νέου υπό το ίδιο καθεστώς παραμένουν υπό τον διαρκή έλεγχο των τελωνειακών αρχών της συγκεκριμένης χώρας για να διασφαλιστεί η ταυτότητα και η ακεραιότητά τους.

2. Για τα εμπορεύματα που αποστέλλονται εκ νέου από χώρα ΕΖΕΣ μετά την υπαγωγή τους, στη συγκεκριμένη χώρα ΕΖΕΣ, σε τελωνειακό καθεστώς διάφορο από το καθεστώς διαμετακόμισης ή τελωνειακής αποταμίευσης δεν είναι δυνατόν να εφαρμοστεί το καθεστώς T2.

Εντούτοις, η διάταξη αυτή δεν ισχύει για τα εμπορεύματα που γίνονται προσωρινώς δεκτά για να εκτεθούν σε έκθεση ή σε ανάλογη δημόσια εκδήλωση, και τα οποία δεν έχουν υποβληθεί σε άλλες κατεργασίες από εκείνες που ήταν αναγκαίες για τη διατήρησή τους στην κατάσταση στην οποία εισήχθησαν ή που συνίστανται στις κατά τμήματα αποστολές

3. Για τα εμπορεύματα που αποστέλλονται εκ νέου από χώρα ΕΖΕΣ μετά από τελωνειακή αποταμίευση, το καθεστώς T2 μπορεί να εφαρμόζεται μόνο υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις :

- η διάρκεια αποταμίευσης δεν πρέπει να έχει υπερβεί τα 5 έτη· ωστόσο, όσον αφορά τα εμπορεύματα που υπάγονται στα κεφάλαια 1 έως 24 της Ονοματολογίας για την κατάταξη των εμπορευμάτων στα Δασμολόγια (Διεθνής Σύμβαση για το Εναρμονισμένο Σύστημα Περιγραφής και Κωδικοποίησης των Εμπορευμάτων της 14ης Ιουνίου 1983), η διάρκεια αυτή περιορίζεται σε 6 μήνες.
- τα εμπορεύματα θα πρέπει να έχουν αποθηκευθεί σε ειδικούς χώρους και να μην έχουν υποβληθεί σε άλλες επεξεργασίες εκτός από εκείνες που είναι απαραίτητες για τη διατήρησή τους στην αρχική τους κατάσταση, ή που συνίστανται στις κατά τμήματα αποστολές χωρίς αντικατάσταση της συσκευασίας τους.
- οι εργασίες πρέπει να έχουν συντελεστεί υπό τελωνειακή επίβλεψη.

4. Κάθε έγγραφο T2 ή T2L που εκδίδεται από τελωνείο χώρας ΕΖΕΣ πρέπει να αναφέρει τα αντίστοιχα έντυπα T2 ή T2L βάσει των οποίων τα εμπορεύματα έφθασαν στην εν λόγω χώρα ΕΖΕΣ, και να περιέχουν όλες τις ειδικές ενδείξεις που αναφέρονται σ' αυτά.

ΑΡΘΡΟ 10

1. Εφόσον δεν προβλέπεται διαφορετικά στην επόμενη παράγραφο 2 ή στα προσαρτήματα, κάθε διαδικασία T1 ή T2 καλύπτεται από εγγύηση που ισχύει για όλα τα κράτη που έχουν σχέση με την εν λόγω διαδικασία.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν επηρεάζουν το δικαίωμα :

α) των συμβαλλομένων μερών να συμφωνήσουν μεταξύ τους ότι η εγγύηση δεν απαιτείται για διαδικασίες T1 ή T2 που αφορούν μόνο τα εδάφη τους,

β) ενός συμβαλλόμενου μέρους να μη απαιτεί εγγύηση για το τμήμα της διαδικασίας T1 ή T2 μεταξύ του τελωνείου αναχώρησης και του πρώτου τελωνείου διέλευσης.

3. Για την εφαρμογή της κατ'αποκοπή εγγύησης όπως προβλέπεται στα προσαρτήματα I και II της παρούσας σύμβασης, με τον όρο ECU νοείται το άθροισμα των ακόλουθων ποσών :

0,719	γερμανικά μάρκα
0,0878	λίρες στερλίνες
1,31	γαλλικά φράγκα
140	ιταλικές λίρες
0,256	ολλανδικά φιορίνια
3,71	βελγικά φράγκα
0,14	φράγκα Λουξεμβούργου,
0,219	δανικές κορώνες
0,00871	ιρλανδικές λίρες
1,15	δραχμές

Η αξία της ECU εκφραζόμενη σε οποιοδήποτε νόμισμα είναι ίση με το άθροισμα των ισοτιμιών, στο νόμισμα αυτό, των ποσών που εκφράζονται στα νομίσματα που αναφέρονται προηγουμένως.

ΑΡΘΡΟ 11

1. Κατά κανόνα, η ταυτότητα των εμπορευμάτων εξασφαλίζεται με σφράγιση.
2. Σφραγίζεται :
  - α) ο χώρος που περιέχει τα εμπορεύματα, όταν το μεταφορικό μέσο έχει εγκριθεί κατ'εφαρμογή άλλων τελωνειακών διατάξεων ή αναγνωρισθεί ως κατάλληλο από το τελωνείο αναχώρησης,
  - β) κάθε κιβώτιο χωριστά, στις λοιπές περιπτώσεις.
3. Μεταφορικά μέσα μπορούν να αναγνωρίζονται ως κατάλληλα για σφράγιση με την προϋπόθεση ότι :
  - α) μπορούν να σφραγίζονται κατά τρόπο απλό και αποτελεσματικό,
  - β) είναι κατασκευασμένα κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να μην είναι δυνατόν να εισαχθούν ή να εξαχθούν εμπορεύματα χωρίς παραβίαση που να αφήνει εμφανή ίχνη ή χωρίς ρήξη των σφραγίδων,
  - γ) δεν έχουν κρυφούς χώρους που να επιτρέπουν την απόκρυψη εμπορευμάτων,
  - δ) έχουν χώρους προοριζόμενους για τη φόρτωση οι οποίοι είναι εύκολα προσιτοί σε τελωνειακό έλεγχο.
4. Το τελωνείο αναχώρησης μπορεί να μην απαιτήσει τη σφράγιση όταν, λαμβανομένων υπόψη άλλων τυχόν μέτρων για τη διαπίστωση της ταυτότητας, η περιγραφή των εμπορευμάτων στη δήλωση T1 ή T2 ή στα συμπληρωματικά παραστατικά επιτρέπει τον καθορισμό της ταυτότητάς τους.

ΑΡΘΡΟ 12

1. Μέχρι να καθιερωθεί η διαδικασία ανταλλαγής στατιστικών πληροφοριών που θα εξασφαλίζουν στις χώρες ΕΖΕΣ και στα κράτη μέλη της Κοινότητας τις απαιτούμενες πληροφορίες για την προετοιμασία των στατιστικών διαμετακόμισης, πρέπει να παραδίδεται για στατιστικούς λόγους ένα συμπληρωματικό αντίτυπο αριθ. 4 των εντύπων T1 και T2, εκτός αν δεν ζητείται από κάποιο συμβαλλόμενο μέρος :

α) στο πρώτο τελωνείο διέλευσης σε κάθε χώρα ΕΖΕΣ,

β) στο πρώτο τελωνείο διέλευσης μέσα στην Κοινότητα για τα εμπορεύματα που αποτελούν το αντικείμενο πράξης T1 ή T2 που αρχίζει σε χώρα ΕΖΕΣ.

2. Ωστόσο, το συμπληρωματικό αντίτυπο που αναφέρεται πιο πάνω δεν απαιτείται όταν τα εμπορεύματα μεταφέρονται σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο κεφάλαιο I του Τίτλου IV του προσαρτήματος II.

3. Ο κυρίως υπόχρεος ή ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπός του υποχρεούται, μετά από αίτηση των αρμόδιων εθνικών υπηρεσιών για τη στατιστική παρακολούθηση της διαμετακόμισης, να παρέχει κάθε πληροφορία σχετική με το παραστατικό T1 ή T2 που είναι αναγκαία για την επεξεργασία των στατιστικών στοιχείων.

Διοικητική συνδρομή

ΑΡΘΡΟ 13

1. Οι τελωνειακές αρχές των οικείων χωρών παρέχουν η μία στην άλλη κάθε πληροφορία που διαθέτουν η οποία είναι σημαντική για τη διαπίστωση της ορθής εφαρμογής της παρούσας σύμβασης.

2. Εφόσον παρίσταται ανάγκη, οι τελωνειακές υπηρεσίες των συγκεκριμένων κρατών ανακοινώνουν η μία στην άλλη τις διαπιστώσεις, τα έγγραφα, τις αναφορές, τα πρακτικά και τις πληροφορίες που αφορούν τις μεταφορές οι οποίες πραγματοποιούνται υπό το καθεστώς T1 ή T2 καθώς και τις παρατυπίες ή παραβάσεις στο καθεστώς αυτό.

Εξάλλου, εφόσον παρίσταται ανάγκη ανακοινώνουν η μία στην άλλη τις διαπιστώσεις που αφορούν τα εμπορεύματα για τα οποία προβλέπεται αμοιβαία συνδρομή και τα οποία έχουν υπαχθεί σε καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης.

3. Σε περίπτωση υπονοιών παρατυπίας ή παράβασης σχετικά με εμπορεύματα που εισάγονται σε ένα κράτος και προέρχονται από ένα άλλο κράτος ή που έχουν διέλθει από κράτος ή έχουν τεθεί σε τελωνειακή αποταμίευση επί του εδάφους του, οι τελωνειακές αρχές των οικείων κρατών ανακοινώνουν αμοιβαία μετά από αίτηση κάθε πληροφορία σχετικά με τις :

α) συνθήκες μεταφοράς των εμπορευμάτων αυτών :

- όταν αυτά φθάνουν στο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση με παραστατικό T1, T2 ή T2L, όποιος και αν είναι ο τρόπος επανεξαγωγής τους, ή

- όταν επανεξαχθούν από το κράτος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση με παραστατικό T1, T2 ή T2L, όποιος και αν είναι ο τρόπος εισαγωγής τους.

β) συνθήκες τελωνειακής αποταμίευσης των εμπορευμάτων αυτών όταν έχουν φθάσει στο κράτος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση με παραστατικό T2 ή T2L ή όταν αυτά επανεξάγονται από το εν λόγω κράτος με παραστατικό T2 ή T2L.

4. Κάθε αίτηση που υποβάλλεται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 3 πρέπει να διευκρινίζει την περίπτωση ή τις περιπτώσεις στις οποίες αναφέρεται.

5. Εάν η τελωνειακή αρχή μιας χώρας ζητά συνδρομή την οποία δεν θα ήταν η ίδια σε θέση να παράσχει εάν της είχε ζητηθεί, θα πρέπει να το αναφέρει στην αίτησή της. Η ικανοποίηση αυτής της αίτησης υπάγεται στη διακριτική ευχέρεια της τελωνειακής αρχής στην οποία απευθύνεται η αίτηση.

6. Οι πληροφορίες που λαμβάνονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 3 χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης και προστατεύονται κατά τον ίδιο τρόπο από το κράτος που τις δέχεται, όπως προστατεύονται οι παρόμοιες πληροφορίες από την εθνική νομοθεσία του εν λόγω κράτους. Οι πληροφορίες αυτές μπορούν να χρησιμοποιηθούν για άλλους σκοπούς μόνο με γραπτή συγκατάθεση των τελωνειακών αρχών που τις έδωσαν, και υπόκεινται στους περιορισμούς που επιβάλλονται από τις εν λόγω αρχές.

Η Μικτή Επιτροπή

ΑΡΘΡΟ 14

1. Συνιστάται Μικτή Επιτροπή στην οποία εκπροσωπείται κάθε συμβαλλόμενο μέρος της παρούσας σύμβασης.
2. Η Μικτή Επιτροπή αποφασίζει με κοινή συμφωνία.
3. Η Μικτή Επιτροπή συνέρχεται όποτε είναι απαραίτητο, αλλά τουλάχιστον μία φορά το χρόνο. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος μπορεί να ζητήσει την πραγματοποίηση συνεδρίασης.
4. Η Μικτή Επιτροπή καταρτίζει τον εσωτερικό κανονισμό της που, μεταξύ άλλων, περιέχει διατάξεις για τη σύγκληση συνεδριάσεων και για τον ορισμό του Προέδρου και της θητείας του.
5. Η Μικτή Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει να συστήσει μία υποεπιτροπή ή ομάδα εργασίας που θα τη βοηθά στην εκπλήρωση των καθηκόντων της.

ΑΡΘΡΟ 15

1. Η Μικτή Επιτροπή είναι υπεύθυνη για την τήρηση της παρούσας σύμβασης και την ορθή εφαρμογή της. Για το σκοπό αυτό, ενημερώνεται τακτικά από τα συμβαλλόμενα μέρη σχετικά με τις εμπειρίες από την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης, διατυπώνει συστάσεις και, στις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3, λαμβάνει αποφάσεις.

2. Συνιστά ιδίως :

- α) τροποποιήσεις της παρούσας σύμβασης, άλλες από αυτές που αναφέρονται στην παράγραφο 3,
- β) οποιοδήποτε μέτρο απαιτείται για την εφαρμογή της.

3. Θεσπίζει μετά από σχετική απόφαση :

- α) τροποποιήσεις των προσαρτημάτων της παρούσας σύμβασης,
- β) τροποποιήσεις του ορισμού της ECU που παρατίθεται στο άρθρο 10, παράγραφος 3,
- γ) άλλες τροποποιήσεις της παρούσας σύμβασης που είναι αναγκαίες από τροποποιήσεις των προσαρτημάτων,
- δ) μέτρα που λαμβάνονται βάσει του άρθρου 28, παράγραφος 2 του προσαρτήματος Ι,
- ε) τα μεταβατικά μέτρα που απαιτούνται στην περίπτωση προσχώρησης νέων κρατών μελών στην Κοινότητα.

Οι αποφάσεις αυτές εφαρμόζονται από τα συμβαλλόμενα μέρη σύμφωνα με τη νομοθεσία τους.

4. Αν ένας αντιπρόσωπος συμβαλλόμενου μέρους στη Μικτή Επιτροπή αποδεχθεί απόφαση υπό την προϋπόθεση της εκπλήρωσης των συνταγματικών επιταγών, η απόφαση αρχίζει να ισχύει, εφόσον δεν αναφέρεται ημερομηνία σ' αυτήν, την πρώτη μέρα του δεύτερου μήνα μετά την κοινοποίηση της άρσης της επιφύλαξης.

Γενικές και τελικές διατάξεις

ΑΡΘΡΟ 16

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσει την πραγματική και αρμονική εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας σύμβασης, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να μειωθούν όσο το δυνατόν περισσότερο οι διατυπώσεις που επιβάλλονται στους συναλλασσόμενους και να βρεθούν αμοιβαία ικανοποιητικές λύσεις για κάθε δυσχέρεια που προκύπτει από την εφαρμογή των διατάξεων αυτών.

ΑΡΘΡΟ 17

Τα συμβαλλόμενα μέρη ενημερώνονται αμοιβαία σχετικά με τις διατάξεις που θεσπίζουν για την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 18

Οι διατάξεις της παρούσας σύμβασης δεν εμποδίζουν την επιβολή απαγορεύσεων ή περιορισμών εισαγωγής, εξαγωγής ή διαμετακόμισης εμπορευμάτων από τα συμβαλλόμενα μέρη ή από κράτη μέλη της Κοινότητας για λόγους δημόσιας ηθικής, δημόσιας τάξης ή δημόσιας ασφάλειας, προστασίας της ζωής και υγείας προσώπων και ζώων ή προφύλαξης των φυτών, προστασίας των εθνικών θησαυρών καλλιτεχνικής, ιστορικής ή αρχαιολογικής αξίας, ή προστασίας της βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας.

ΑΡΘΡΟ 19

Τα προσαρτήματα και το πρόσθετο Πρωτόκολλο της παρούσας σύμβασης αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της.

ΑΡΘΡΟ 20

1. Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται, αφ' ενός, στα εδάφη στα οποία εφαρμόζεται η συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και υπό τους όρους που ορίζει η συνθήκη αυτή, και, αφ' ετέρου, στο έδαφος των χωρών ΕΖΕΣ.
2. Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται επίσης στο Πριγκιπάτο του Λιχτενστάϊν, εφόσον το Πριγκιπάτο διατηρεί τη σύνδεσή του με την Ελβετική Συνομοσπονδία με συνθήκη τελωνειακής ένωσης.

ΑΡΘΡΟ 21

Τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν να αποσυρθούν από την παρούσα σύμβαση με την προϋπόθεση ότι δώδεκα μήνες πριν θα το γνωστοποιήσουν γραπτώς στο θεματοφύλακα, ο οποίος το ανακοινώνει στα υπόλοιπα συμβαλλόμενα μέρη.

ΑΡΘΡΟ 22

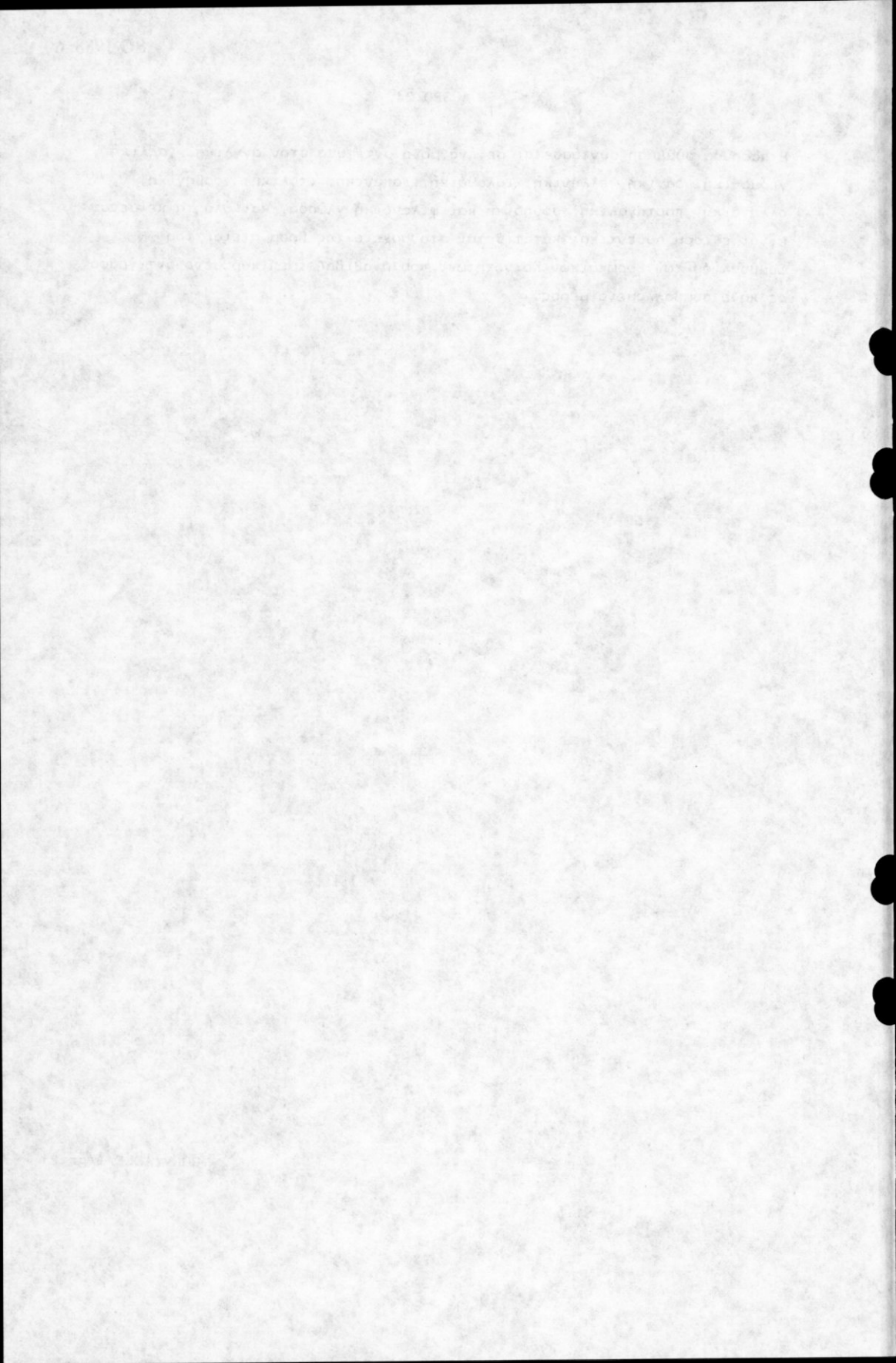
1. Η παρούσα σύμβαση αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1988, εφόσον τα συμβαλλόμενα μέρη καταθέσουν πριν από την 1η Νοεμβρίου 1987, τα έγγραφα αποδοχής της στη Γραμματεία του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκεί καθήκοντα θεματοφύλακα.
2. Εάν δεν αρχίσει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1988, η παρούσα σύμβαση αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του τελευταίου εγγράφου αποδοχής.
3. Ο θεματοφύλακας κοινοποιεί την ημερομηνία κατάθεσης του εγγράφου αποδοχής κάθε συμβαλλόμενου μέρους καθώς και την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 23

1. Με την έναρξη ισχύος της παρούσας σύμβασης οι συμφωνίες της 30ης Νοεμβρίου 1972 και 23ης Νοεμβρίου 1972, σχετικά με την εφαρμογή των κανόνων της κοινοτικής διαμετακόμισης μεταξύ της Αυστρίας και Ελβετίας, με την Κοινότητα, αντίστοιχα, καθώς και η συμφωνία της 12ης Ιουλίου 1977 σχετικά με την επέκταση της εφαρμογής των κανόνων κοινοτικής διαμετακόμισης που συνήψαν οι χώρες αυτές με την Κοινότητα παύουν να ισχύουν.
2. Οι συμφωνίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, εξακολουθούν, εντούτοις, να ισχύουν για τις διαδικασίες T1 ή T2 που έχουν αρχίσει πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας σύμβασης.
3. Το καθεστώς σκανδιναβικής διαμετακόμισης μεταξύ της Φιλανδίας, της Νορβηγίας και της Σουηδίας θα παύει να ισχύει από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 24

Η παρούσα σύμβαση συντάσσεται σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ισλανδική, ισπανική, ιταλική, νορβηγική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φιλανδική γλώσσα, και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά· κατατίθεται στο αρχείο της Γραμματείας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που διαβιβάζει επικυρωμένο αντίγραφο σε κάθε συμβαλλόμενο μέρος.

CONVENTION
ON A COMMON TRANSIT PROCEDURE

The Republic of Austria, the Republic of Finland, the Republic of Iceland, the Kingdom of Norway, the Kingdom of Sweden, the Swiss Confederation (hereinafter called the EFTA countries) and the European Economic Community (hereinafter called the Community).

CONSIDERING the Free Trade Agreements between the Community and each of the EFTA countries,

CONSIDERING the Joint Declaration calling for the creation of a European economic space, adopted by Ministers of the EFTA countries and the Member States of the Community and the Commission of the European Communities in Luxembourg on 9 April 1984, especially with regard to simplification of border formalities and rules of origin,

CONSIDERING the Convention on the simplification of formalities in trade in goods, concluded between the EFTA countries and the Community, introducing a single administrative document for use in such trade,

CONSIDERING that the use of this single document within the framework of a common transit procedure for the carriage of goods between the Community and the EFTA countries and between the EFTA countries themselves would lead to simplification,

CONSIDERING that the most appropriate way of achieving this aim would be to extend to those EFTA countries which do not apply it the transit procedure which currently applies to the carriage of goods within the Community, between the Community and Austria and Switzerland, and between Austria and Switzerland,

CONSIDERING also the Nordic transit order applied between Finland, Norway and Sweden,

HAVE DECIDED to conclude the following Convention:

General provisions

ARTICLE 1

1. This Convention lays down measures for the carriage of goods in transit between the Community and the EFTA countries as well as between the EFTA countries themselves, including, where applicable, goods transhipped, reconsigned or warehoused, by introducing a common transit procedure regardless of the kind and origin of the goods.
2. Without prejudice to the provisions of this Convention and in particular those concerning guarantees, goods circulating within the Community are deemed to be placed under the Community transit procedure.
3. Subject to the provisions of Articles 7 to 12 below, the rules governing the common transit procedure are set out in Appendices I and II to this Convention.
4. Transit declarations and transit documents for the purposes of the common transit procedure shall conform to and be made out in accordance with Appendix III.

ARTICLE 2

1. The common transit procedure shall hereinafter be described as the T1 procedure or the T2 procedure, as the case may be.
2. The T1 procedure may be applied to any goods carried in accordance with Article 1, paragraph 1.
3. The T2 procedure shall apply to goods carried in accordance with Article 1, paragraph 1:
  - (a) in the Community, only when the goods satisfy the conditions laid down in Articles 9 and 10 of the Treaty establishing the European Economic Community and have not been subject to customs export formalities for the grant of refunds for export to countries, not Member States of the Community, pursuant to the common agricultural policy or when the goods come under the Treaty establishing the European Coal and Steel Community and are, under the terms of that Treaty, in free circulation within the Community (Community goods);
  - (b) in an EFTA country, only when the goods have arrived in that EFTA country under the T2 procedure and are reconsigned under the special conditions laid down in Article 9 below.

4. The special conditions laid down in this Convention in respect of placing goods under the T2 procedure shall apply also to the issue of T2L documents certifying the Community status of goods and goods covered by a T2L document shall be treated in the same way as goods carried under the T2 procedure, except that the T2L document need not accompany the goods.

ARTICLE 3

1. For the purposes of this Convention, the term:

- (a) "transit" shall mean a customs procedure under which goods are carried, under customs control, from a customs office in one country to a customs office in the same or another country over at least one frontier;
- (b) "country" shall mean any EFTA country and any Member State of the Community;
- (c) "third country" shall mean any State which is neither an EFTA country nor a Member State of the Community.

2. In the application of the rules laid down in this Convention for the T1 or T2 procedure, the EFTA countries, and the Community and its Member States, shall have the same rights and obligations.

ARTICLE 4

1. This Convention shall be without prejudice to the application of any other international agreement concerning a transit procedure, in particular the TIR procedure or the Rhine manifest, subject to any limitations to such application in respect of the carriage of goods from one point in the Community to another point in the Community and to any limitations to the issue of T2L documents certifying the Community status of goods.

2. This Convention shall be without prejudice also to:

- (a) movements of goods under a temporary admission procedure, and to
- (b) agreements concerning frontier traffic.

ARTICLE 5

In the absence of an agreement between the Contracting Parties and a third country whereby goods moving between the Contracting Parties may be carried across that third country under the T1 or T2 procedure, such a procedure shall apply to goods carried across that third country only if the carriage across that country is effected under cover of a single transport document drawn up in the territory of a Contracting Party and the operation of that procedure is suspended in the territory of the third country.

ARTICLE 6

Provided that the implementation of any measures applicable to the goods is ensured, countries may, within the T1 or T2 procedure, introduce simplified procedures for certain types of traffic by means of bilateral or multilateral agreements. Such agreements shall be notified to the Commission of the European Communities which shall inform the other countries.

Implementation of the transit procedure

ARTICLE 7

1. Subject to any special provisions of this Convention, the competent customs offices of the EFTA countries are empowered to assume the functions of offices of departure, offices of transit, offices of destination and offices of guarantee.

2. The competent customs offices of the Member States of the Community shall be empowered to issue T1 or T2 documents for transit to an office of destination situated in an EFTA country. Subject to any special provisions of this Convention, they shall also be empowered to issue T2L documents for goods consigned to an EFTA country.

3. Where several consignments of goods are grouped together and loaded on a single means of transport, within the meaning of Article 16, paragraph 2, of Appendix I, and are dispatched as a groupage load by one principal in a single T1 or T2 operation, from one office of departure to one office of destination for delivery to one consignee, a Contracting Party may require that those consignments shall, save in exceptional, duly justified cases, be included in one single T1 or T2 declaration with the corresponding loading lists.

4. Notwithstanding the requirement for the Community status of goods to be certified where applicable, a person completing export formalities at the frontier customs office of a Contracting Party shall not be required to place the goods consigned under the T1 or the T2 procedure, irrespective of the customs procedure under which the goods will be placed at the neighbouring frontier customs office.

5. Notwithstanding the requirement for the Community status of goods to be certified where applicable, the frontier customs office of the Contracting Party where export formalities are completed may refuse to place the goods under the T1 or T2 procedure if that procedure is to end at the neighbouring frontier customs office.

ARTICLE 8

No addition, removal or substitution may be made in the case of goods forwarded under cover of a T1 or T2 document, in particular when consignments are split up, transhipped or bulked.

ARTICLE 9

1. Goods which are brought into an EFTA country under the T2 procedure and may be reconsigned under that procedure shall remain at all times under the control of the customs authorities of that country to ensure that there is no change in their identity or state.

2. Where such goods are reconsigned from an EFTA country after having been placed, in that EFTA country, under a customs procedure other than a transit or a warehousing procedure, no T2 procedure may be applied.

This provision shall, however, not apply to goods which are admitted temporarily to be shown at an exhibition, fair or similar public display and which have received no treatment other than that needed for their preservation in their original state or for splitting up consignments.

3. Where goods are reconsigned from an EFTA country after storage under a warehousing procedure, the T2 procedure may be applied only on the following conditions:

- that the goods have not been warehoused over a period exceeding five years; however, as regards goods falling within Chapters 1 to 24 of the Nomenclature for the Classification of Goods in Customs Tariffs (International Convention on the Harmonized Commodity Description and Coding System of 14 June 1983), that period shall be limited to six months;
  - that the goods have been stored in special spaces and have received no treatment other than that needed for their preservation in their original state, or for splitting up consignments without replacing the packaging;
  - that any treatment has taken place under customs supervision.
4. Any T2 or T2L document issued by a customs office of an EFTA country shall bear a reference to the corresponding T2 or T2L document under which the goods arrived in that EFTA country and shall include all special endorsements appearing thereon.

ARTICLE 10

1. Except where otherwise provided for in paragraph 2 below or in the Appendices, any T1 or T2 operation shall be covered by a guarantee valid for all countries involved in that operation.

2. The provisions of paragraph 1 shall not prejudice the right:
- (a) of Contracting Parties to agree among themselves that the guarantee shall be waived for T1 or T2 operations involving only their territories;
  - (b) of a Contracting Party not to require a guarantee for the part of a T1 or T2 operation between the office of departure and the first office of transit.
3. For the purposes of the flat-rate guarantee as provided for in Appendices I and II to this Convention, the ECU means the total of the following amounts:

0,719	German mark
0,0878	Pound sterling
1,31	French franc
140	Italian lire
0,256	Dutch guilder
3,71	Belgian franc
0,14	Luxembourg franc
0,219	Danish krone
0,00871	Irish pound
1,15	Greek drachmae

The value of the ECU in a given currency shall be equal to the sum of the exchange values in that currency of the amounts set out above.

ARTICLE 11

1. As a general rule, identification of the goods shall be ensured by sealing.
2. The following shall be sealed:
  - (a) the space containing the goods, when the means of transport has already been approved under other customs regulations or recognized by the office of departure as suitable for sealing;
  - (b) each individual package in other cases.
3. Means of transport may be recognized as suitable for sealing on condition that:
  - (a) seals can be simply and effectively affixed to them;
  - (b) they are so constructed that no goods can be removed or introduced without leaving visible traces of tampering or without breaking the seals;
  - (c) they contain no concealed spaces where goods may be hidden;
  - (d) the spaces reserved for the load are readily accessible for customs inspection.
4. The office of departure may dispense with sealing if, having regard to other possible measures for identification, the description of the goods in the T1 or T2 declaration or in the supplementary documents makes them readily identifiable.

ARTICLE 12

1. Until a procedure has been agreed for the exchange of statistical information to ensure that the EFTA countries and the Member States of the Community have the data necessary for the preparation of their transit statistics, an additional copy of the copy No. 4 of the T1 and T2 documents shall be supplied for statistical purposes unless not required by a Contracting Party:

(a) to the first office of transit in each EFTA country;

(b) to the first office of transit in the Community in the case of goods which are the subject of a T1 or T2 operation commencing in an EFTA country.

2. However, the additional copy referred to above shall not be required when the goods are carried under the conditions laid down in Chapter I of Title IV of Appendix II.

3. The principal or his authorized representative shall, at the request of the national departments responsible for transit statistics, provide any information relating to T1 or T2 documents necessary for the compilation of statistics.

Administrative assistance

ARTICLE 13

1. The customs authorities of the countries concerned shall furnish each other with any information at their disposal which is of importance in order to verify the proper application of this Convention.

2. Where necessary, the customs authorities of the countries concerned shall communicate to one another all findings, documents, reports, records of proceedings and information relating to transport operations carried out under the T1 or T2 procedure as well as to irregularities or infringements in connection with such operations.

Furthermore, where necessary, they shall communicate to one another all findings relating to goods in respect of which mutual assistance is provided for and which have been subject to a customs warehousing procedure.

3. Where irregularities or infringements are suspected in connection with goods which have been brought into one country from another country or have passed through a country or have been stored under a warehousing procedure, the customs authorities of the countries concerned shall on request communicate to one another all information concerning:

(a) the conditions under which those goods were carried:

- whatever the way in which they were reconsigned, where they arrived under cover of a T1, T2 or T2L document in the country to which the request is addressed, or

- whatever the way in which they arrived, where they were reconsigned under cover of a T1, T2 or T2L document from the country to which the request is addressed;

(b) the conditions of any warehousing of those goods where they arrived in the country to which the request is addressed under cover of a T2 or T2L document or where they were reconsigned from that country under cover of a T2 or T2L document.

4. Any request made under paragraphs 1 to 3 shall specify the case or cases to which it refers.

5. If the customs authority of a country requests assistance which it would not be able to give if requested, it will draw attention to that fact in the request. Compliance with such a request will be within the discretion of the customs authority to whom the request is made.

6. Information obtained in accordance with paragraphs 1 to 3 shall be used solely for the purposes of this Convention and shall be accorded the same protection by a receiving country as is afforded to information of like nature under the national law of that country. Such information may be used for other purposes only with the written consent of the customs authority which furnished it and subject to any restrictions laid down by that authority.

The Joint Committee

ARTICLE 14

1. A Joint Committee is hereby established in which each Contracting Party to this Convention shall be represented.
2. The Joint Committee shall act by mutual agreement.
3. The Joint Committee shall meet whenever necessary but at least once a year. Any Contracting Party may request that a meeting be held.
4. The Joint Committee shall adopt its own rules of procedure which shall, inter alia, contain provisions for convening meetings and for the designation of the Chairman and his term of office.
5. The Joint Committee may decide to set up any Sub-Committee or Working Party that can assist it in carrying out its duties.

ARTICLE 15

1. It shall be the responsibility of the Joint Committee to administer this Convention and ensure its proper implementation. For this purpose, it shall be regularly informed by the Contracting Parties on the experiences of the application of this Convention and make recommendations, and in the cases provided for in paragraph 3, it shall take decisions.

2. In particular it shall recommend:

(a) amendments to this Convention, other than those referred to in paragraph 3;

(b) any other measure required for its application.

3. It shall adopt by decision:

(a) amendments to the Appendices;

(b) amendments of the definition of the ECU as set out in Article 10, paragraph 3;

(c) other amendments to this Convention made necessary by amendments to the Appendices;

(d) measures to be taken under Article 28, paragraph 2 of Appendix I;

(e) transitional measures required in the case of the accession of new Member States to the Community.

Such decisions shall be put into effect by the Contracting Parties in accordance with their own legislation.

4. If, in the Joint Committee, a representative of a Contracting Party has accepted a decision subject to the fulfilment of constitutional requirements, the decision shall enter into force, if no date is contained therein, on the first day of the second month after the lifting of the reservation is notified.

Miscellaneous and final provisions

ARTICLE 16

Each Contracting Party shall take appropriate measures to ensure that the provisions of this Convention are effectively and harmoniously applied, taking into account the need to reduce as far as possible the formalities imposed on operators and the need to achieve mutually satisfactory solutions of any difficulties arising out of the operation of those provisions.

ARTICLE 17

The Contracting Parties shall keep each other informed of the provisions which they adopt for the implementation of this Convention.

ARTICLE 18

The provisions of this Convention shall not preclude prohibitions or restrictions on the importation, exportation or transit of goods enacted by the Contracting Parties or by Member States of the Community and justified on grounds of public morality, public policy or public security, the protection of health and life of humans, animals or plants, the protection of national treasures possessing artistic, historical or archaeological value, or the protection of industrial or commercial property.

ARTICLE 19

The Appendices and the Additional Protocol to this Convention shall form an integral part thereof.

ARTICLE 20

1. This Convention shall apply, on the one hand, to the territories in which the Treaty establishing the European Economic Community is applied and under the conditions laid down in that Treaty and, on the other hand, to the territories of the EFTA countries.

2. This Convention shall also apply to the Principality of Liechtenstein for as long as that Principality remains bound to the Swiss Confederation by a customs union treaty.

ARTICLE 21

Any Contracting Party may withdraw from this Convention provided it gives twelve months' notice in writing to the depositary, which shall notify all other Contracting Parties.

ARTICLE 22

1. This Convention shall enter into force on 1 January 1988, provided that the Contracting Parties, before 1 November 1987, have deposited their instruments of acceptance with the Secretariat of the Council of the European Communities, which shall act as depositary.
2. If this Convention does not enter into force on 1 January 1988, it shall enter into force on the first day of the second month following the deposit of the last instrument of acceptance.
3. The depositary shall notify the date of the deposit of the instrument of acceptance of each Contracting Party and the date of the entry into force of this Convention.

ARTICLE 23

1. With the entry into force of this Convention, the Agreements of 30 November 1972 and 23 November 1972 on the application of the rules on Community transit, concluded by Austria and Switzerland respectively with the Community, as well as the Agreement of 12 July 1977 on the extension of the application of the rules on Community transit concluded by these countries and the Community, shall cease to apply.
2. The Agreements mentioned in paragraph 1 shall, however, continue to apply to T1 or T2 operations started before the entry into force of this Convention.
3. The Nordic transit order applied between Finland, Norway and Sweden will be terminated as from the date of the entry into force of this Convention.

ARTICLE 24

This Convention, which is drawn up in a single copy in the Danish, Dutch, English, French, German, Greek, Italian, Portuguese, Spanish, Finnish, Icelandic, Norwegian and Swedish languages, all texts being equally authentic, shall be deposited in the archives of the Secretariat of the Council of the European Communities, which shall deliver a certified copy thereof to each Contracting Party.

1881

The first part of the year was spent in the
 study of the history of the country and
 the progress of the various branches of
 science and literature. The second part
 was devoted to the study of the
 principles of the various branches of
 science and literature. The third part
 was devoted to the study of the
 principles of the various branches of
 science and literature.

CONVENTION
RELATIVE A UN REGIME DE TRANSIT COMMUN

La République d'Autriche, la République de Finlande, la République d'Islande, le Royaume de Norvège, le Royaume de Suède, la Confédération suisse (ci-après dénommés "pays de l'AELE") et la Communauté économique européenne (ci-après dénommée "Communauté"),

CONSIDERANT les accords de libre-échange conclus entre la Communauté et chacun des pays de l'AELE ;

CONSIDERANT la déclaration commune adoptée par les ministres des pays de l'AELE et des Etats membres de la Communauté et la Commission des Communautés européennes à Luxembourg le 9 avril 1984 et visant à créer un espace économique européen notamment pour la simplification des formalités aux frontières et des règles d'origine ;

CONSIDERANT la convention relative à la simplification des formalités dans les échanges de marchandises, conclue entre les pays de l'AELE et la Communauté, instaurant un document administratif unique à utiliser dans ces échanges ;

CONSIDERANT que l'introduction de ce document unique utilisé dans le cadre d'un régime de transit commun pour le transport des marchandises entre la Communauté et les pays de l'AELE et entre les pays de l'AELE eux-mêmes conduira à des simplifications ;

CONSIDERANT que la façon la mieux appropriée de parvenir à cet objectif est d'étendre aux pays de l'AELE qui ne l'appliquent pas le régime de transit qui s'applique actuellement aux transports de marchandises à l'intérieur de la Communauté, entre la Communauté et la Suisse ou l'Autriche, et entre la Suisse et l'Autriche ;

CONSIDERANT également le "Nordic transit order" appliqué entre la Finlande, la Norvege et la Suède,

ONT DECIDE de conclure la convention suivante :

Dispositions générales

ARTICLE 1

1. La présente convention prévoit des mesures pour le transport des marchandises en transit entre la Communauté et les pays de l'AELE, ainsi qu'entre les pays de l'AELE eux-mêmes, y compris, le cas échéant, les marchandises transbordées, réexpédiées ou entreposées, et introduit à cet effet un régime de transit commun quelles que soient l'espèce et l'origine des marchandises.

2. Sans préjudice des dispositions de la présente convention et en particulier de celles concernant la garantie, les marchandises circulant à l'intérieur de la Communauté sont réputées être placées sous le régime du transit communautaire.

3. Sous réserve des dispositions des articles 7 à 12, les modalités de ce régime de transit commun sont définies aux appendices I et II.

4. Les déclarations et documents de transit utilisés aux fins de ce régime de transit commun doivent être conformes et être établis selon les dispositions de l'appendice III.

ARTICLE 2

1. Le régime de transit commun est décrit ci-après comme comportant une procédure T1 ou une procédure T2, selon le cas.
2. La procédure T1 peut être appliquée à toutes les marchandises transportées conformément aux dispositions de l'article 1 paragraphe 1.
3. La procédure T2 ne s'applique aux marchandises transportées conformément aux dispositions à l'article 1 paragraphe 1 :
  - a) dans la Communauté, que lorsque les marchandises remplissent les conditions prévues aux articles 9 et 10 du traité instituant la Communauté économique européenne et n'ont pas fait l'objet de formalités douanières d'exportation en vue de l'octroi de restitutions à l'exportation vers des pays non membres de la Communauté dans le cadre de la politique agricole commune, ou lorsque les marchandises rentrent dans le cadre du traité instituant la Communauté européenne du charbon et de l'acier et sont, en vertu des dispositions de ce traité, en libre circulation dans la Communauté (marchandises communautaires) ;
  - b) dans un pays de l'AELE, que lorsque les marchandises sont arrivées dans ce pays sous la procédure T2 et sont réexpédiées dans les conditions particulières prévues à l'article 9.

4. Les dispositions particulières prévues par la présente convention et relatives au placement des marchandises sous la procédure T2 s'appliquent également à la délivrance des documents T2L établissant le caractère communautaire des marchandises, et les marchandises couvertes par un document T2L seront traitées de la même manière que les marchandises transportées sous le couvert de la procédure T2, étant toutefois entendu que le document T2L peut ne pas accompagner les marchandises.

ARTICLE 3

1. Aux fins de la présente convention, on entend :

- a) par "transit", un régime douanier en vertu duquel des marchandises sont transportées, sous contrôle douanier, d'un bureau de douane d'un pays à un bureau de douane du même pays ou d'un autre pays en franchissant au moins une frontière ;
- b) par "pays", tout pays de l'AELE et tout Etat membre de la Communauté ;
- c) par "pays tiers", tout Etat qui n'est ni un pays de l'AELE ni un Etat membre de la Communauté.

2. Pour l'application des dispositions prévues par la présente convention pour les procédures T1 ou T2, les pays de l'AELE, la Communauté et ses Etats membres possèdent les mêmes droits et les mêmes obligations.

ARTICLE 4

1. La présente convention ne fait pas obstacle à l'application de tout autre accord international concernant le régime de transit et notamment le régime TIR ou le manifeste rhénan, sans préjudice des limitations de cette application à l'égard des transports de marchandises d'un point à un autre de la Communauté et des limitations à la délivrance des documents T2L servant à établir le caractère communautaire des marchandises.

2. La présente convention ne fait pas non plus obstacle :

- a) à la circulation des marchandises s'effectuant dans le cadre d'une procédure d'importation temporaire, et
- b) aux arrangements concernant le trafic frontalier.

ARTICLE 5

En l'absence d'un accord entre la parties contractantes et un pays tiers visant à rendre applicable la procédure T1 ou T2 à la traversée de ce pays tiers par des marchandises circulant entre les parties contractantes, cette procédure ne s'applique aux transports empruntant le territoire du pays tiers considéré que pour autant que la traversée de ce dernier s'effectue sous le couvert d'un titre de transport unique établi sur le territoire d'une partie contractante, l'effet dudit régime étant suspendu sur le territoire du pays tiers.

ARTICLE 6

Sous réserve que soit garantie l'application des mesures auxquelles sont assujetties les marchandises, les pays ont la faculté d'instaurer, par voie d'arrangements bilatéraux ou multilatéraux dans le cadre de la procédure T1 ou T2, des procédures simplifiées applicables à certains trafics. Ces arrangements sont notifiés à la Commission des Communautés européennes qui en informe les autres pays.

Application du régime de transit

ARTICLE 7

1. Sous réserve de toute disposition particulière de la présente convention, les bureaux de douane compétents des pays de l'AELE sont habilités à assumer les fonctions de bureaux de départ, de passage, de destination et de garantie.

2. Les bureaux de douane compétents des Etats membres de la Communauté sont habilités à délivrer des documents T1 ou T2 pour le transit vers un bureau de destination situé dans un pays AELE. Sous réserve de toute disposition particulière de la présente convention, ils sont également habilités à délivrer des documents T2L pour des marchandises expédiées vers un pays AELE.

3. Lorsque plusieurs envois de marchandises sont réunis et chargés sur un seul moyen de transport, au sens de l'article 16 paragraphe 2 de l'appendice I, et sont expédiés en tant que groupage dans le cadre d'une opération T1 ou T2 par un même principal obligé pour être acheminés ensemble d'un même bureau de départ à un même bureau de destination et livrés à un même destinataire, une partie contractante peut exiger que, sauf dans des cas exceptionnels dûment justifiés, ces envois figurent sur une même déclaration de transit communautaire avec les listes de chargement correspondantes.

4. Sans préjudice des obligations liées à la justification éventuelle du caractère communautaire des marchandises, les personnes qui accomplissent les formalités d'exportation dans un bureau frontière du pays d'exportation peuvent ne pas placer les marchandises sous la procédure T1 ou T2, quel que soit le régime douanier sous lequel les marchandises seront placées au bureau frontière de douane voisin.

5. Sans préjudice des obligations liées à la justification éventuelle du caractère communautaire des marchandises, le bureau frontière de la partie contractante où sont accomplies les formalités d'exportation peut refuser le placement des marchandises sous la procédure T1 ou T2 si cette procédure doit prendre fin dans le bureau frontière de douane voisin.

ARTICLE 8

Les marchandises acheminées sous le couvert d'un document T1 ou T2 ne peuvent faire l'objet d'aucune adjonction, soustraction ou substitution notamment lorsque les envois sont fractionnés, transbordés ou groupés.

ARTICLE 9

1. Les marchandises introduites dans un pays AELE sous la procédure T2 et susceptibles d'être réexpédiées sous cette même procédure demeurent sous le contrôle permanent de l'administration douanière de ce pays afin que soient garanties leur identité et leur intégrité.

2. Lorsque ces marchandises sont réexpédiées au départ d'un pays AELE après avoir été placées, dans ce pays AELE, sous un régime douanier autre qu'un régime de transit ou d'entrepôt, une procédure T2 ne peut être appliquée.

Toutefois, cette disposition ne s'applique pas aux marchandises admises temporairement en vue d'être présentées dans une exposition, foire ou manifestation publique analogue et qui n'ont pas subi de manipulations autres que celles qui étaient nécessaires à leur conservation en l'état ou qui consistaient à fractionner les envois.

3. Lorsque des marchandises sont réexpédiées au départ d'un pays AELE après avoir été placées sous un régime d'entrepôt, la procédure T2 ne peut être appliquée qu'aux conditions suivantes :

- la durée de l'entreposage ne doit pas avoir dépassé cinq ans ; toutefois, en ce qui concerne les marchandises des chapitres 1 à 24 de la nomenclature pour la classification des marchandises dans les tarifs douaniers (convention internationale relative au système harmonisé de désignation et de codification des marchandises du 14 juin 1983), cette durée est limitée à six mois ;
- les marchandises doivent avoir été placées dans des emplacements réservés et ne pas avoir subi de manipulations autres que celles nécessaires à leur conservation en l'état ou qui consistaient à fractionner les envois, sans remplacer l'emballage ;
- les manipulations doivent avoir été effectuées sous surveillance douanière.

4. Tout document T2 ou T2L délivré par un bureau de douane d'un pays AELE doit porter une référence au document T2 ou T2L correspondant sous le couvert duquel les marchandises sont entrées dans le pays AELE et comporter toutes les mentions particulières figurant sur ceux-ci.

ARTICLE 10

1. Sauf dispositions contraires du paragraphe 2 ou des appendices, toute opération T1 ou T2 doit être couverte par une garantie valable pour tous les pays concernés par l'opération en question.

2. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent sans préjudice du droit :

- a) des parties contractantes de convenir entre elles de renoncer à la garantie pour les opérations T1 ou T2 impliquant uniquement leurs territoires ;
- b) d'une des parties contractantes de ne pas exiger de garantie pour la partie d'une opération T1 ou T2 entre le bureau de départ et le premier bureau de passage.

3. Aux fins de la garantie forfaitaire prévue aux appendices I et II, on entend par "Ecu" l'ensemble des montants suivants :

0,719	mark allemand
0,0878	livre sterling
1,31	franc français
140	lires italiennes
0,256	florin néerlandais
3,71	francs belges
0,14	franc luxembourgeois
0,219	couronne danoise
0,00871	livre irlandaise
1,15	drachme grecque

La valeur de l'Ecu dans une monnaie quelconque est égale à la somme des contre-valeurs en cette monnaie des montants indiqués à l'alinéa précédent.

ARTICLE 11

1. En règle générale, l'identification des marchandises est assurée par scellement.

2. Le scellement s'effectue :

a) par capacité, lorsque le moyen de transport a été agréé en application d'autres dispositions douanières ou reconnu apte par le bureau de départ ;

b) par colis dans les autres cas.

3. Sont susceptibles d'être reconnus aptes au scellement par capacité les moyens de transport qui :

a) peuvent être scellés de manière simple et efficace ;

b) sont construits de telle façon qu'aucune marchandise ne puisse être extraite ou introduite sans effraction laissant des traces visibles ou sans rupture du scellement ;

c) ne comportent aucun espace caché permettant de dissimuler des marchandises ;

d) dont les espaces réservés au chargement sont facilement accessibles pour la visite douanière.

4. Le bureau de départ peut dispenser du scellement lorsque, compte tenu d'autres mesures éventuelles d'identification, la description des marchandises dans la déclaration T1 ou T2 ou dans les documents complémentaires permet leur identification.

ARTICLE 12

1. Jusqu'à ce qu'il ait été convenu d'une procédure d'échange de renseignements statistiques garantissant aux pays AELE et aux Etats membres de la Communauté les informations nécessaires à l'élaboration de leurs statistiques de transit, une copie supplémentaire de l'exemplaire n° 4 des documents T1 et T2 doit être remise à des fins statistiques, à moins qu'il n'en soit disposé autrement par une partie contractante :

- a) au premier bureau de passage dans chaque pays AELE ;
- b) au premier bureau de passage dans la Communauté pour les marchandises faisant l'objet d'une opération T1 ou T2 débutant dans un pays AELE.

2. Toutefois, la copie supplémentaire visée ci-dessus n'est pas requise lorsque les marchandises sont transportées dans les conditions prévues au titre IV chapitre I de l'appendice II.

3. Le principal obligé ou son représentant habilité est tenu de fournir, à la demande des services nationaux compétents pour les statistiques de transit, tout renseignement se rapportant aux documents T1 ou T2 nécessaire à l'élaboration de ces statistiques.

Assistance administrative

ARTICLE 13

1. Les autorités douanières des pays concernés se communiquent mutuellement toutes informations dont elles disposent et qui ont leur importance à l'effet de s'assurer de la bonne application de la présente convention.

2. En tant que de besoin, les administrations douanières des pays concernés se communiquent mutuellement les constatations, documents, rapports, procès-verbaux et renseignements relatifs aux transports effectués sous la procédure T1 ou T2 ainsi qu'aux irrégularités et infractions à ce régime.

En outre, elles se communiquent en tant que de besoin les constatations faites à l'égard des marchandises pour lesquelles l'assistance administrative est prévue et qui ont fait l'objet d'un entreposage.

3. En cas de soupçons d'irrégularité ou d'infraction se rapportant à des marchandises introduites dans un pays en provenance d'un autre pays ou ayant transité par un pays ou ayant fait l'objet d'un entreposage, les administrations douanières des pays concernés se communiquent mutuellement, sur demande, tous renseignements concernant :

a) les conditions d'acheminement de ces marchandises :

- lorsque celles-ci sont arrivées dans le pays faisant l'objet de la demande, sous le couvert d'un document T1, T2 ou T2L, quel que soit leur mode de réexpédition, ou

- lorsqu'elles ont été réexpédiées de ce pays sous le couvert d'un document T1, T2 ou T2L, quel que soit leur mode d'introduction ;

b) les conditions d'entreposage de ces marchandises lorsque celles-ci sont arrivées dans le pays faisant l'objet de la demande sous le couvert d'un document T2 ou T2L ou lorsqu'elles ont été réexpédiées de ce pays sous le couvert d'un document T2 ou T2L.

4. Toute demande effectuée au titre des paragraphes 1 à 3 spécifie le ou les cas auxquels elle se réfère.

5. Si l'autorité douanière d'un pays sollicite une assistance qu'elle-même ne serait pas en mesure de fournir en cas de demande, elle mentionnera cet élément dans sa demande. La suite à donner à une telle demande sera laissée à la discrétion de l'autorité douanière à laquelle la demande aura été adressée.

6. Toute information obtenue en application des paragraphes 1 à 3 ne doit être utilisée qu'aux fins de la présente convention et recevoir dans le pays bénéficiaire la même protection que celle dont les informations de même nature jouissent en vertu du droit national de ce pays. L'information ainsi obtenue ne peut être utilisée à d'autres fins qu'avec le consentement écrit de l'autorité douanière qui l'a communiquée et sous réserve de toute restriction prescrite par ladite autorité.

La commission mixte

ARTICLE 14

1. Il est établi une commission mixte au sein de laquelle toutes les parties contractantes de la présente convention doivent être représentées.
2. La commission mixte se prononce d'un commun accord.
3. La commission mixte se réunit en fonction des besoins et au moins une fois par an. Toute partie contractante peut demander la convocation d'une réunion.
4. La commission mixte établit son règlement intérieur, qui contient, entre autres dispositions, les modalités de convocation des réunions, de désignation de son président et de définition du mandat de ce dernier.
5. La commission mixte peut décider d'instituer tout sous-comité ou groupe de travail susceptible de l'assister dans l'exercice de ses fonctions.

ARTICLE 15

1. La commission mixte est responsable de la gestion et de la bonne application de la présente convention. A cet effet, elle est informée régulièrement par les parties contractantes de l'expérience acquise dans l'application de la présente convention, formule des recommandations et, dans les cas prévus au paragraphe 3, arrête des décisions.

2. Elle recommande notamment :

- a) les amendements à apporter à la présente convention, autres que ceux visés au paragraphe 3 ;
- b) toute autre mesure en vue de son application.

3. Elle arrête, par voie de décision :

- a) les amendements aux appendices ;
- b) les adaptations de la définition de l'Ecu telle qu'elle figure à l'article 10 paragraphe 3 ;
- c) les autres amendements à la présente convention découlant des amendements des appendices ;
- d) les mesures à prendre au titre de l'article 28 paragraphe 2 de l'appendice I ;
- e) les mesures transitoires requises en cas d'adhésion de nouveaux Etats membres à la Communauté.

Ces décisions sont exécutées par les parties contractantes conformément à leur législation propre.

4. Si le représentant d'une partie contractante au sein de la commission mixte a accepté une décision sous réserve de l'accomplissement d'exigences constitutionnelles, cette décision entre en vigueur, si elle ne contient pas de date spécifique, le premier jour du deuxième mois suivant la notification de la levée de la réserve.

Dispositions diverses et dispositions finales

ARTICLE 16

Chaque partie contractante arrête les mesures appropriées pour assurer l'application effective et harmonieuse des dispositions de la présente convention, compte tenu de la nécessité de réduire autant que possible les formalités imposées aux opérateurs et de résoudre à la satisfaction mutuelle toute difficulté pouvant résulter de l'application desdites dispositions.

ARTICLE 17

Les parties contractantes s'informent mutuellement des dispositions qu'elles prennent en vue de l'application de la présente convention.

ARTICLE 18

Les dispositions de la présente convention ne font pas obstacle aux interdictions ou restrictions d'importation, d'exportation ou de transit des marchandises, édictées par les parties contractantes ou par les Etats membres de la Communauté et justifiées pour des raisons d'ordre public, de sécurité publique et de moralité publique, de protection de la santé et de la vie des personnes, des animaux ou des plantes, de protection des trésors nationaux possédant une valeur artistique, historique ou archéologique, ou de protection de la propriété industrielle ou commerciale.

ARTICLE 19

Les appendices et le protocole additionnel à la présente convention font partie intégrante de cette dernière.

ARTICLE 20

1. La présente convention s'applique, d'une part, aux territoires où le traité instituant la Communauté économique européenne est d'application et selon les conditions prévues par ledit traité et, d'autre part, aux territoires des pays de l'AELE.

2. La présente convention s'applique également à la Principauté de Liechtenstein aussi longtemps que celle-ci est liée à la Confédération suisse par un traité d'union douanière.

ARTICLE 21

Toute partie contractante peut dénoncer la présente convention moyennant un préavis de douze mois adressé par écrit au dépositaire, qui en donnera notification à toutes les autres parties contractantes.

ARTICLE 22

1. La présente convention entre en vigueur le 1er janvier 1988, pour autant que les parties contractantes déposent leurs instruments d'acceptation, avant le 1er novembre 1987, auprès du Secrétariat général du Conseil des Communautés européennes qui fait office de dépositaire.
2. Si la présente convention n'entre pas en vigueur le 1er janvier 1988, elle entrera en vigueur le premier jour du second mois suivant le dépôt du dernier instrument d'acceptation.
3. Le dépositaire notifie la date du dépôt de l'instrument d'acceptation de chaque partie contractante et la date d'entrée en vigueur de la présente convention.

ARTICLE 23

1. Les accords du 30 novembre 1972 et du 23 novembre 1972, conclus respectivement par l'Autriche et la Suisse avec la Communauté sur l'application de la réglementation relative au transit communautaire, ainsi que l'accord du 12 juillet 1977 sur l'extension de l'application de la réglementation relative au transit communautaire cessent de produire leurs effets dès l'entrée en vigueur de la présente convention.
2. Les accords visés au paragraphe 1 continuent toutefois de s'appliquer aux opérations T1 ou T2 ayant commencé avant l'entrée en vigueur de la présente convention.
3. Le "Nordic transit order" appliqué entre la Finlande, la Norvège et la Suède cesse de produire ses effets à partir de la date d'entrée en vigueur de la présente convention.

ARTICLE 24

La présente convention, qui est établie en un exemplaire unique en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, française, grecque, italienne, néerlandaise, portugaise, finnoise, islandaise, norvégienne et suédoise, chaque texte faisant également foi, est déposée dans les archives du Secrétariat général du Conseil des Communautés européennes, qui en adresse une copie conforme à chaque partie contractante.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

CONVENZIONE
RELATIVA AD UN REGIME COMUNE DI TRANSITO

La Repubblica d'Austria, la Repubblica di Finlandia, la Repubblica d'Islanda, il Regno di Norvegia, il Regno di Svezia, la Confederazione svizzera (in seguito denominati "paesi EFTA") e la Comunità economica europea (in seguito denominata "Comunità"),

VISTI gli accordi di libero scambio tra la Comunità ed i singoli paesi EFTA,

VISTA la dichiarazione congiunta intesa a costituire uno spazio economico europeo, adottata dai Ministri dei paesi EFTA e degli Stati membri della Comunità, nonché dalla Commissione delle Comunità europee a Lussemburgo, il 9 aprile 1984, particolarmente per quanto riguarda la semplificazione delle formalità di frontiera e le norme di origine,

CONSIDERANDO che la convenzione per la semplificazione delle formalità relative alla circolazione delle merci, stipulata tra i paesi EFTA e la Comunità, introduce un documento amministrativo unico da utilizzare per tali scambi ;

CONSIDERANDO che l'uso di detto documento unico, da utilizzare nel quadro di un regime comune di transito per il trasporto di merci tra la Comunità ed i paesi EFTA, nonché tra i paesi EFTA, semplificherà in tal modo gli scambi ;

CONSIDERANDO che il modo più adeguato per raggiungere questo obiettivo è di estendere ai paesi EFTA che non lo applicano il regime di transito attualmente in vigore per il trasporto di merci all'interno della Comunità, tra la Comunità, l'Austria e la Svizzera, nonché tra l'Austria e la Svizzera ;

CONSIDERANDO inoltre il regime di transito nordico vigente tra la Finlandia, la Norvegia e la Svezia,

HANNO DECISO di stipulare la seguente convenzione :

Disposizioni generali

ARTICOLO 1

1. La presente convenzione, con l'introduzione di un regime comune di transito indipendentemente dal tipo e dall'origine delle merci, stabilisce le misure per il trasporto di merci in transito tra la Comunità ed i paesi EFTA nonché tra i paesi EFTA, e riguarda, se del caso, le merci trasbordate, rispedito o immagazzinate.
2. Fatte salve le disposizioni della presente convenzione, in particolare quelle concernenti le garanzie, le merci che circolano all'interno della Comunità sono considerate vincolate al regime di transito comunitario.
3. Fatte salve le disposizioni degli articoli da 7 a 12, le norme che disciplinano la procedura di transito comunitario figurano nelle appendici I e II della presente convenzione.
4. Ai fini del regime comune di transito, le dichiarazioni ed i documenti di transito sono conformi e sono redatti secondo quanto predisposto nell'appendice III.

ARTICOLO 2

1. Il regime di transito comunitario è qui di seguito definito "regime T1" o "regime T2", secondo il caso.

2. Il regime T1 può essere applicato a qualsiasi merce trasportata in conformità dell'articolo 1, paragrafo 1.

3. Il regime T2 si applica alle merci trasportate in conformità dell'articolo 1, paragrafo 1 :

(a) nella Comunità, soltanto quando le merci soddisfano le condizioni stabilite negli articoli 9 e 10 del trattato che istituisce la Comunità economica europea e non sono state oggetto di formalità doganali di esportazione ai fini della concessione di restituzioni all'esportazione in paesi che non sono Stati membri della Comunità, nel quadro della politica agricola comune, oppure quando le merci sono contemplate dal trattato che istituisce la Comunità europea del carbone e dell'acciaio e sono in libera pratica conformemente al trattato stesso ("merci comunitarie") ;

(b) in un paese EFTA, soltanto quando le merci sono arrivate in detto paese EFTA in regime T2 e vengono rispedite in osservanza delle condizioni particolari stabilite nell'articolo 9.

4. Le condizioni particolari stabilite nella presente convenzione per quanto riguarda l'inquadramento delle merci nel regime T2 si applicano anche al rilascio dei documenti T2L che attestano il carattere comunitario delle merci e le merci accompagnate da un documento T2L sono trattate come le merci trasportate in regime T2, eccettuato il fatto che il documento T2L non accompagna necessariamente le merci.

ARTICOLO 3

1. Ai fini della presente convenzione, con il termine

- (a) "transito", si intende una procedura doganale secondo la quale le merci vengono trasportate, sotto controllo doganale, da un ufficio doganale in un determinato paese ad un ufficio doganale nel medesimo o in un altro paese, attraverso almeno una frontiera ;
- (b) "paese", si intende qualsiasi paese EFTA e qualsiasi Stato membro della Comunità ;
- (c) "paese terzo", si intende qualsiasi Stato che non sia un paese EFTA né uno Stato membro della Comunità.

2. Ai fini dell'applicazione delle norme stabilite nella presente convenzione relative al regime T1 o T2, i paesi EFTA e la Comunità, e gli Stati membri della Comunità godono dei medesimi diritti e sono soggetti ai medesimi obblighi.

ARTICOLO 4

1. La presente convenzione non pregiudica l'applicazione di eventuali altri accordi internazionali relativi ad un regime di transito, in particolare il regime TIR oppure quello del Manifesto renano, fatte salve le restrizioni a tale applicazione per quanto riguarda il trasporto di merci tra due luoghi situati nella Comunità, nonché le restrizioni al rilascio del documento T2L attestanti il carattere comunitario delle merci.

2. La presente convenzione non pregiudica inoltre :

(a) la circolazione delle merci in regime di ammissione temporanea, né

(b) gli accordi relativi al traffico frontaliero.

ARTICOLO 5

In mancanza di un accordo tra le parti contraenti e un paese terzo, tendente a rendere applicabile il regime T1 o T2 all'attraversamento di tale paese da parte di merci che circolano tra le parti contraenti, tale regime si applica ai trasporti che toccano il territorio del paese terzo considerato, soltanto a condizione che l'attraversamento di tale paese si effettui con un titolo di trasporto unico emesso nel territorio di una parte contraente ; l'effetto di tale regime resta sospeso nel territorio del paese terzo.

ARTICOLO 6

A condizione che sia garantita l'applicazione di qualsiasi misura cui le merci sono assoggettate, le parti contraenti possono porre in atto tra loro, mediante accordi bilaterali o multilaterali e nel quadro del regime T1 o T2, procedure semplificate applicabili a taluni tipi di traffico. Tali accordi sono comunicati alla Commissione delle Comunità europee, la quale informa in proposito le altre parti contraenti.

Modalità di applicazione della procedura di transito

ARTICOLO 7

1. Gli uffici doganali competenti dei paesi EFTA sono autorizzati ad espletare le funzioni di ufficio di partenza, di passaggio, di destinazione e di garanzia, fatte salve le disposizioni particolari della presente convenzione.

2. Gli uffici doganali competenti degli Stati membri della Comunità sono autorizzati a rilasciare documenti T1 o T2 per il transito fino ad un ufficio di destinazione situato in un paese EFTA. Fatte salve le disposizioni della presente convenzione, detti uffici sono ugualmente autorizzati a rilasciare documenti T2L per le merci spedite a destinazione di un paese EFTA.

3. Quando parecchie spedizioni di merci vengono raggruppate e caricate su un unico mezzo di trasporto, ai sensi dell'articolo 16, paragrafo 2 dell'appendice I, e vengono spedite come collettame da un medesimo obbligato principale, nell'ambito di un'unica operazione T1 o T2, da un ufficio di partenza ad un ufficio di destinazione, per un medesimo destinatario, una parte contraente può richiedere che tali spedizioni siano, salvo in casi eccezionali, debitamente giustificati, annotate su un'unica dichiarazione T1 o T2 ed essere scortate dalle relative distinte di carico.

4. Nonostante l'obbligo di attestare il carattere comunitario delle merci, se del caso, la persona che assolve le formalità di esportazione presso l'ufficio doganale di frontiera di una parte contraente non è tenuta a vincolare le merci consegnate ad un regime T1 o T2, indipendentemente dal regime doganale cui vengono vincolate le merci presso l'ufficio doganale di frontiera limitrofo.

5. Nonostante l'obbligo di attestare il carattere comunitario delle merci, se del caso, l'ufficio doganale di frontiera della parte contraente dove vengono espletate le formalità doganali può rifiutare di vincolare le merci al regime T1 o T2 se tale regime deve concludersi presso l'ufficio doganale di frontiera limitrofo.

ARTICOLO 8

Le merci trasportate, accompagnate da un documento T1 o T2, non possono essere oggetto di alcuna aggiunta, sottrazione o sostituzione, particolarmente in caso di rottura del carico, di trasbordo o di collettame.

ARTICOLO 9

1. Le merci che sono introdotte in un paese EFTA con un documento T2 e che sono suscettibili di essere rispedite secondo detto regime, restano sotto controllo permanente dell'amministrazione doganale di detto paese, le quali ne garantiscono l'identità e l'integrità.

2. Quando tali merci sono rispedite da un paese EFTA dopo essere state vincolate, in detto paese EFTA, ad un regime doganale diverso da quello del transito o del deposito, non si può applicare il regime T2.

Tuttavia, la presente disposizione non si applica alle merci che sono state temporaneamente importate per esposizioni, fiere o manifestazioni pubbliche analoghe e che non sono state oggetto di manipolazioni diverse da quelle necessarie alla loro conservazione nello stato originario o da quelle consistenti nel frazionamento delle spedizioni.

3. Per le merci che sono rispedite da un paese EFTA previo regime di magazzino può essere applicato il regime T2 soltanto alle condizioni seguenti :

- la durata del deposito non deve aver superato cinque anni ; tuttavia, per quanto riguarda le merci comprese nei capitoli da 1 a 24 della nomenclatura per la classificazione delle merci nelle tariffe doganali (convenzione internazionale sulla designazione armonizzata dei prodotti e sul sistema di codificazione, del 14 giugno 1983), tale durata è limitata a sei mesi ;
  - le merci devono essere state depositate in aree speciali e non aver subito manipolazioni diverse da quelle necessarie per la loro conservazione nello stato originario o da quelle consistenti nel frazionamento delle spedizioni senza sostituzione dell'imballaggio ;
  - le manipolazioni devono essere state effettuate sotto sorveglianza doganale.
4. I documenti T2 o T2L rilasciati da un ufficio doganale di un paese EFTA devono far riferimento ai corrispondenti documenti T2 o T2L in base ai quali le merci sono entrate in detto paese EFTA e recare tutte le menzioni particolari figuranti su questi ultimi.

ARTICOLO 10

1. Salvo altrimenti disposto nel paragrafo 2 o nelle appendici, tutte le operazioni T1 o T2 fanno oggetto di una garanzia valida per tutti i paesi che intervengono in detta operazione.

2. Le disposizioni del paragrafo 1 non pregiudicano il diritto :

- (a) delle parti contraenti di convenire fra loro di soprassedere alla garanzia per operazioni T1 o T2 che riguardano solo i loro territori ;
- (b) di una parte contraente di non esigere la garanzia per la parte di un'operazione T1 o T2 tra l'ufficio di partenza ed il primo ufficio di passaggio.

3. Ai fini della garanzia forfettaria di cui alle appendici I e II della presente convenzione, s'intende per ECU la somma dei seguenti importi :

0,719	marchi tedeschi
0,0878	lire sterline
1,31	franchi francesi
140	lire italiane
0,256	fiorini olandesi
3,71	franchi belgi
0,14	franchi lussemburghesi
0,219	corone danesi
0,00871	sterline irlandesi
1,15	dracme greche

Il valore dell'ECU in una moneta qualsiasi è pari alla somma del controvalore in tale moneta degli importi in divise sopra elencati.

ARTICOLO 11

1. L'identificazione delle merci è effettuata, di regola, mediante suggellamento.

2. Il suggellamento è effettuato :

(a) per volume, quando il mezzo di trasporto è stato approvato in applicazione di altre disposizioni doganali o riconosciuto dall'ufficio di partenza come idoneo al suggellamento ;

(b) per collo, negli altri casi.

3. Sono suscettibili di essere considerati idonei al suggellamento i mezzi di trasporto che :

(a) possono essere suggellati in maniera semplice ed efficace ;

(b) sono costruiti in modo da precludere la possibilità di estrazioni o introduzioni di merci, senza lasciare tracce visibili di effrazione o senza rottura dei suggelli ;

(c) non presentano spazi idonei all'occultamento delle merci ;

(d) presentano gli spazi riservati al carico facilmente accessibili per le visite doganali.

4. L'ufficio di partenza puo' rinunciare al suggellamento quando, tenuto conto di altre eventuali misure di identificazione, la descrizione delle merci nella dichiarazione T1 o T2 o nei documenti complementari permette la loro identificazione.

ARTICOLO 12

1. Fino a quando non sia stata convenuta una procedura per lo scambio d'informazioni statistiche il quale garantisca ai paesi EFTA ed agli Stati membri della Comunità le informazioni necessarie all'elaborazione delle loro statistiche di transito, un esemplare supplementare, identico all'esemplare n° 4 dei documenti T1 e T2, è consegnato, a fini statistici, a meno che non sia richiesto da una parte contraente :

(a) al primo ufficio di passaggio in ogni paese EFTA ;

(b) al primo ufficio di passaggio nella Comunità, quando le merci sono oggetto di un'operazione T1 o T2 che ha inizio in un paese EFTA.

2. Tuttavia, l'esemplare supplementare di cui al paragrafo 1 non è richiesto quando le merci sono trasportate alle condizioni previste dal capitolo I, titolo IV dell'appendice II.

3. A richiesta dei servizi nazionali competenti per le statistiche del commercio estero, l'obbligato principale, o il suo rappresentante autorizzato, forniscono qualsiasi informazione riferentesi ai documenti T1 o T2 e necessaria all'elaborazione di dette statistiche.

Assistenza amministrativa

ARTICOLO 13

1. Le autorità doganali dei paesi interessati, si comunicano reciprocamente qualsiasi informazione di cui dispongono e che sia importante per verificare la corretta applicazione della presente convenzione.

2. Ove occorra, le autorità doganali dei paesi interessati si comunicano reciprocamente le constatazioni, i documenti, i rapporti, i processi verbali e le informazioni relative alle operazioni di trasporto effettuate in regime T1 o T2 nonché alle irregolarità o infrazioni avvenute in relazione a dette operazioni.

Inoltre, ove occorra, esse si comunicano reciprocamente le constatazioni fatte nei confronti di merci per le quali è prevista l'assistenza amministrativa e che sono state oggetto di deposito doganale.

3. In caso di sospetto di irregolarità o di infrazioni riguardanti merci che sono state introdotte in un paese in provenienza da un altro paese o che hanno attraversato un paese o che hanno costituito oggetto di deposito doganale, le autorità doganali dei paesi interessati si comunicano reciprocamente, su richiesta, tutte le informazioni concernenti :

(a) le condizioni in cui le merci sono state spedite :

- quando esse sono arrivate nel paese cui è rivolta la richiesta, corredate da un documento T1, T2 o T2L, qualunque sia il modo di spedizione, o

- quando esse sono state rispeditate da questo paese, corredate da un documento T1, T2 o T2L, qualunque sia il modo di introduzione ;

(b) le condizioni di deposito doganale di queste merci quando esse sono arrivate nel paese cui è rivolta la richiesta, corredate da un documento T2 o T2L o quando esse sono state rispeditate da questo paese, corredate da un documento T2 o T2L.

4. Le richieste formulate ai sensi dei paragrafi 1 o 3 devono indicare il(i) caso(i) cui si riferiscono.

5. Se le autorità doganali di un paese chiedono un tipo di assistenza che a loro volta non potrebbero fornire, esse devono porre in rilievo tale impossibilità nella loro richiesta. Le autorità doganali interpellate possono accogliere o respingere la richiesta.

6. Le informazioni ottenute in conformità dei paragrafi 1, 2 e 3 sono impiegate unicamente per gli scopi della presente convenzione e ad esse viene riconosciuta dal paese ricevente la stessa protezione di cui beneficiano le informazioni dello stesso genere a norma delle leggi di detto paese. Tali informazioni possono essere impiegate per altri scopi soltanto con il consenso scritto dell'autorità doganale che le fornisce e sono sottoposte alle restrizioni stabilite da tale autorità.

Comitato congiunto

ARTICOLO 14

1. E' istituito un comitato congiunto nel quale sono rappresentate le parti contraenti della presente convenzione.
2. Il comitato congiunto opera di comune accordo.
3. Il comitato congiunto si riunisce in caso di necessità e almeno una volta all'anno. Ciascuna parte contraente puo' chiedere la convocazione di una riunione.
4. Il comitato congiunto stabilisce il proprio regolamento interno, che contiene, tra l'altro, disposizioni riguardanti l'organizzazione delle riunioni nonché la nomina e la durata in carica del presidente.
5. Il comitato congiunto puo' decidere di istituire qualsiasi sottocomitato o gruppo di lavoro che possa assisterlo nell'esercizio delle sue funzioni.

ARTICOLO 15

1. Il comitato congiunto ha la responsabilità di gestire la presente convenzione e di garantirne la corretta applicazione. A tal fine, esso deve regolarmente essere informato dalle parti contraenti in merito alle esperienze acquisite nell'applicazione della presente convenzione e formulare raccomandazioni, nonché prendere decisioni nei casi di cui al paragrafo 3.

2. In particolare, esso raccomanda :

- (a) le modifiche della presente convenzione, diverse da quelle di cui al paragrafo 3 ;
- (b) ogni altra misura utile all'applicazione della presente convenzione.

3. Il comitato adotta, mediante decisione :

- (a) le modifiche alle appendici ;
- (b) le modifiche della definizione dell'ECU, quale figura nell'articolo 10, paragrafo 3 ;
- (c) le altre modifiche alla presente convenzione, rese necessarie dalle modifiche delle appendici ;
- (d) le misure da prendere a norma dell'articolo 28, paragrafo 2 dell'appendice I ;
- (e) le misure transitorie necessarie in caso di adesione di nuovi Stati membri alla Comunità.

Tali decisioni vengono messe in vigore dalle parti contraenti in conformità delle rispettive legislazioni.

4. Se il rappresentante di una parte contraente nel comitato congiunto accetta una decisione con riserva dell'osservanza delle proprie norme costituzionali, la decisione entra in vigore, se essa non precisa una data, il primo giorno del secondo mese successivo alla notifica dello scioglimento della riserva.

Disposizioni generali e finali

ARTICOLO 16

Ciascuna parte contraente prende le misure atte a garantire che le disposizioni della presente convenzione vengano effettivamente e armoniosamente applicate, tenendo presente la necessità di ridurre, per quanto possibile, le formalità imposte agli scambi e l'esigenza di trovare soluzioni reciprocamente soddisfacenti alle difficoltà che insorgono nell'applicazione delle suddette disposizioni.

ARTICOLO 17

Le parti contraenti si tengono reciprocamente informate in merito alle disposizioni che esse adottano per l'applicazione della presente convenzione.

ARTICOLO 18

Le disposizioni della presente convenzione lasciano impregiudicati i divieti o restrizioni all'importazione, all'esportazione o al transito di merci, stabiliti dalle parti contraenti o degli Stati membri della Comunità, giustificati da motivi di moralità pubblica, di ordine pubblico, di pubblica sicurezza, di tutela della salute e della vita delle persone e degli animali o di preservazione dei vegetali, di protezione del patrimonio artistico, storico o archeologico nazionale o di tutela della proprietà industriale e commerciale.

ARTICOLO 19

Le appendici ed il protocollo addizionale alla presente convenzione costituiscono parte integrante della stessa.

ARTICOLO 20

1. La presente convenzione si applica, da una parte, ai territori in cui si applica il trattato che istituisce la Comunità economica europea, alle condizioni in esso indicate, e, dall'altra, ai territori dei paesi dell'EFTA.
2. La presente convenzione si applica anche al Principato di Liechtenstein, finché esso rimane vincolato alla Confederazione svizzera da un trattato di unione doganale.

ARTICOLO 21

Ogni parte contraente può recedere dalla presente convenzione con un preavviso scritto di dodici mesi, comunicato al depositario che provvede a informarne tutte le parti contraenti.

ARTICOLO 22

1. La presente convenzione entra in vigore il 1° gennaio 1988, sempreché le parti contraenti abbiano depositato, anteriormente al 1° novembre 1987, i rispettivi atti di accettazione presso il Segretariato generale del Consiglio delle Comunità europee, il quale agisce in qualità di depositario.

2. Se la presente convenzione non entra in vigore il 1° gennaio 1988, essa entra in vigore il primo giorno del secondo mese successivo al deposito dell'ultimo atto di accettazione.

3. Il depositario notifica la data del deposito dell'atto di accettazione di ciascuna parte contraente e la data di entrata in vigore della presente convenzione.

ARTICOLO 23

1. Con l'entrata in vigore della presente convenzione cessano di essere applicabili gli accordi del 30 novembre 1972 e 23 novembre 1972 sull'applicazione della regola del transito comunitario, conclusi rispettivamente dall'Austria e dalla Svizzera con la Comunità, nonché l'accordo del 12 luglio 1977 sull'estensione dell'applicazione delle regole sul transito comunitario concluso tra questi paesi e la Comunità.

2. Tuttavia, gli accordi di cui al paragrafo 1 continuano ad essere applicabili alle operazioni T1 o T2 avviate anteriormente all'entrata in vigore della presente convenzione.

3. Il regime di transito nordico tra Finlandia, Norvegia e Svezia cesserà a decorrere dal giorno dell'entrata in vigore della presente convenzione.

ARTICOLO 24

La presente convenzione, redatta in esemplare unico in lingua danese, francese, greca, inglese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, tedesca, finlandese, islandese, norvegese e svedese, ciascun testo facente ugualmente fede, è depositata negli archivi del Segretariato generale del Consiglio delle Comunità europee il quale ne consegna una copia autentica a ciascuna parte contraente.

ANNEXURE

The present report contains the results of the study conducted during the period from 1987 to 1988. The study was carried out in the field of research on the development of the human mind. The results of the study are presented in the following sections. The first section deals with the methodology of the study. The second section deals with the results of the study. The third section deals with the conclusions of the study. The fourth section deals with the recommendations of the study.

OVEREENKOMST
BETREFFENDE EEN GEMEENSCHAPPELIJKE REGELING
INZAKE DOUANEVERVOER

De Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland, de Republiek IJsland, het Koninkrijk Noorwegen, het Koninkrijk Zweden, de Zwitserse Bondsstaat, hierna "de EVA-landen" genoemd, en de Europese Economische Gemeenschap, hierna "de Gemeenschap" genoemd,

GELET OP de vrijhandelsovereenkomsten tussen de Gemeenschap en ieder van de EVA-landen,

GELET OP de gemeenschappelijke verklaring waarin wordt opgeroepen tot de oprichting van een Europese economische ruimte, die op 9 april 1984 te Luxemburg door de ministers van de EVA-landen en van de Lid-Staten van de Gemeenschap en de Commissie van de Europese Gemeenschappen werd aangenomen, en met name wat de vereenvoudiging van de grensformaliteiten en de regels van oorsprong betreft,

GEZIEN de overeenkomst betreffende de vereenvoudiging van de formaliteiten in het handelsverkeer die tussen de EVA-landen en de Gemeenschap is gesloten, waarbij in dit handelsverkeer een enig administratief document wordt ingevoerd,

OVERWEGENDE dat het gebruik van dit enig document in het kader van een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer voor het vervoer van goederen tussen de Gemeenschap en de EVA-landen en tussen de EVA-landen onderling tot vereenvoudigingen leidt ;

OVERWEGENDE dat de meest passende wijze om deze doelstelling te bereiken erin bestaat de regeling inzake douanevervoer die momenteel bij het vervoer van goederen binnen de Gemeenschap evenals tussen de Gemeenschap en Oostenrijk en Zwitserland en tussen Oostenrijk en Zwitserland onderling van toepassing is, uit te breiden tot die EVA-landen welke deze regeling nog niet toepassen ;

OVERWEGENDE dat eveneens rekening wordt gehouden met de Noordse regeling voor douanevervoer welke tussen Finland, Noorwegen en Zweden van toepassing is,

HEBBEN BESLOTEN de hierna volgende overeenkomst te sluiten :

Algemene bepalingen

ARTIKEL 1

1. In deze Overeenkomst zijn bepalingen neergelegd voor het vervoer van goederen in doorvoer tussen de Gemeenschap en de EVA-landen evenals tussen de EVA-landen onderling, met inbegrip van, in voorkomend geval, goederen die worden overgeladen, doorgezonden of opgeslagen in een douane-entrepot, in de vorm van een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer voor goederen van om het even welke aard en oorsprong.

2. Onverminderd het bepaalde in deze Overeenkomst, en in het bijzonder het bepaalde inzake zekerheidstelling, wordt het goederenverkeer binnen de Gemeenschap geacht te zijn geplaatst onder de regeling communautair douanevervoer.

3. Onder voorbehoud van de artikelen 7 tot en met 12 is de gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer in de Aanhangsels I en II neergelegd.

4. De aangiften en documenten voor douanevervoer voor de toepassing van de gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer beantwoorden aan en worden opgesteld overeenkomstig het bepaalde in Aanhangsel III.

ARTIKEL 2

1. De gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer wordt hierna, al naargelang van het geval, T1-regeling of T2-regeling genoemd.
2. De T1-regeling kan worden gebruikt voor alle goederen die overeenkomstig artikel 1, lid 1, worden vervoerd.
3. De T2-regeling is van toepassing op goederen die overeenkomstig artikel 1, lid 1, worden vervoerd :
  - a) in de Gemeenschap, uitsluitend indien de goederen voldoen aan de voorwaarden van de artikelen 9 en 10 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en zij niet werden onderworpen aan douaneformaliteiten bij uitvoer met het oog op de toekenning van restituties bij uitvoer naar landen welke geen lid zijn van de Gemeenschap, in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, of wanneer het goederen betreft die onder het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal vallen en die overeenkomstig dit verdrag in de Gemeenschap in het vrije verkeer zijn (communautaire goederen) ;
  - b) in een EVA-land, uitsluitend wanneer de goederen dit EVA-land zijn binnengebracht in het kader van de T2-regeling en zij worden doorgezonden met toepassing van de bijzondere bepalingen van artikel 9.

4. De bijzondere voorwaarden welke in deze Overeenkomst zijn vastgesteld ten aanzien van de plaatsing van goederen onder de T2-regeling zijn eveneens van toepassing op de afgifte van documenten T2L ten bewijze van het communautair karakter van de goederen en goederen die onder geleide van een document T2L worden vervoerd, krijgen dezelfde behandeling als goederen welke met toepassing van de T2-regeling worden vervoerd, met dit verschil dat die goederen niet vergezeld dienen te gaan van het document T2L.

ARTIKEL 3

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst wordt verstaan onder :

- a) "douanevervoer" : een douaneregeling voor het vervoer van goederen onder douanetoezicht van een douanekantoor in één land naar een douanekantoor in hetzelfde of een ander land, waarbij ten minste één grens wordt overschreden ;
- b) "land" : elk EVA-land en elke Lid-Staat van de Gemeenschap ;
- c) "derde land" : elke Staat die noch een EVA-land, noch een Lid-Staat van de Gemeenschap is.

2. Bij de toepassing van de in deze Overeenkomst neergelegde bepalingen ten aanzien van de T1 of T2-regeling hebben de EVA-landen en de Gemeenschap en haar Lid-Staten dezelfde rechten en verplichtingen.

ARTIKEL 4

1. Deze Overeenkomst doet geen afbreuk aan de toepassing van enige andere internationale overeenkomst die een regeling inzake douanevervoer behelst, met name de TIR-regeling of het Rijnvaartmanifest, onder voorbehoud van de beperkingen welke aan deze toepassing worden opgelegd met betrekking tot het vervoer van goederen van een plaats in de Gemeenschap naar een andere plaats in de Gemeenschap en van de beperkingen op de afgifte van documenten T2L ten bewijze van het communautair karakter van goederen.

2. Deze Overeenkomst doet evenmin afbreuk aan :

a) goederenbewegingen in het kader van een regeling voor tijdelijke invoer, en

b) overeenkomsten betreffende grensverkeer.

ARTIKEL 5

Bij gebreke van een overeenkomst tussen de Overeenkomstsluitende Partijen en een derde land op grond waarvan goederen die tussen de Overeenkomstsluitende Partijen worden vervoerd, door dat land mogen worden doorgevoerd onder de T1 of T2-regeling, is een dergelijke regeling slechts van toepassing op het vervoer dat plaatsvindt door het betrokken derde land, indien de doorvoer door dat land geschiedt onder dekking van op het grondgebied van een Overeenkomstsluitende Partij afgegeven enig transportdocument en de werking van die regeling op het grondgebied van het derde land wordt opgeschort.

ARTIKEL 6

Mits de toepassing van alle maatregelen waaraan de goederen zijn onderworpen verzekerd is, kunnen de landen in het kader van de T1 of T2-regeling door middel van bilaterale of multilaterale overeenkomsten vereenvoudigde procedures voor bepaalde goederenbewegingen vaststellen. Deze regelingen worden ter kennis gebracht van de Commissie van de Europese Gemeenschappen die de overige landen op de hoogte stelt.

Tenuitvoerlegging van de regeling inzake douanevervoer

ARTIKEL 7

1. Behoudens eventuele bijzondere bepalingen van deze Overeenkomst zijn de bevoegde douanekantoren van de EVA-landen gerechtigd de functies van kantoor van vertrek, van doorgang, van bestemming en van zekerheidstelling te vervullen.

2. De bevoegde douanekantoren van de Lid-Staten van de Gemeenschap zijn gerechtigd documenten T1 of T2 af te geven voor douanevervoer naar een in een EVA-land gevestigd kantoor van bestemming. Behoudens eventuele bijzondere bepalingen van deze Overeenkomst zijn zij eveneens gerechtigd documenten T2L af te geven voor goederen welke naar een EVA-land worden verzonden.

3. Wanneer een aantal zendingen wordt gegroepeerd en op één enkel vervoermiddel in de zin van artikel 16, lid 2, van Aanhangsel I wordt geladen en vervolgens als groepagezending door eenzelfde aangever, in het kader van één enkel T1 of T2-vervoer, van eenzelfde kantoor van vertrek naar eenzelfde kantoor van bestemming wordt verzonden en aldaar aan eenzelfde geadresseerde wordt geleverd, kan een Overeenkomstsluitende Partij eisen dat deze zendingen, behalve in uitzonderlijke, naar behoren gemotiveerde gevallen, met de overeenkomstige ladingslijsten op eenzelfde aangifte T1 of T2 worden vermeld.

4. Niettegenstaande het vereiste dat, in voorkomend geval, het communautair karakter van de goederen dient te worden aangetoond, is een persoon die de uitvoerformaliteiten aan het grenskantoor van een Overeenkomstsluitende Partij vervult, niet gehouden de zending onder de T1 of T2-regeling te plaatsen, ongeacht de douaneprocedure waaronder de goederen in het belendende grenskantoor zullen worden geplaatst.

5. Niettegenstaande het vereiste dat, in voorkomend geval, het communautair karakter van de goederen dient te worden aangetoond, kan het grenskantoor van de Overeenkomstsluitende Partij waar de uitvoerformaliteiten worden vervuld, weigeren de goederen onder de T1 of T2-regeling te plaatsen wanneer deze regeling wordt beëindigd in het belendende grenskantoor.

ARTIKEL 8

Aan goederen die onder geleide van een document T1 of T2 worden vervoerd mogen geen goederen worden toegevoegd of onttrokken, noch mogen deze goederen worden vervangen, met name in geval van splitsing, overlading of groepage.

ARTIKEL 9

1. Goederen die een EVA-land worden binnengebracht met toepassing van de T2-regeling en die eventueel in het kader van deze regeling worden doorgezonden, blijven onder het bestendig toezicht van de douaneautoriteiten van het betrokken land ten einde hun identiteit en hun ongeschonden staat te waarborgen.

2. Wanneer dergelijke goederen uit een EVA-land worden doorgezonden na in dat EVA-land onder een andere douaneregeling dan een doorvoer- of entrepotregeling te zijn geplaatst, mag de T2-regeling niet worden toegepast.

Deze bepaling is echter niet van toepassing op goederen die tijdelijk werden toegelaten om op een tentoonstelling, jaarbeurs of soortgelijke openbare manifestatie te worden getoond en die geen andere behandelingen hebben ondergaan dan die welke nodig zijn om de goederen in hun oorspronkelijke staat te bewaren of die welke er in bestaan de goederen in onderscheidene partijen te splitsen.

3. Voor goederen die na opslag in douane-entrepot uit een EVA-land worden doorgezonden mag de T2-regeling slechts worden toegepast onder de hiernavolgende voorwaarden :

- de opslag mag niet langer dan vijf jaar geduurd hebben ; voor de goederen van de hoofdstukken 1 tot en met 24 van de nomenclatuur voor de indeling van goederen in de douanetarieven (internationaal verdrag betreffende het geharmoniseerd systeem inzake de omschrijving en de codering van goederen van 14 juni 1983) wordt deze duur evenwel tot zes maanden beperkt,
- de goederen moeten op daartoe aangewezen plaatsen opgeslagen zijn geweest en mogen geen andere behandelingen hebben ondergaan dan die welke nodig zijn om de goederen in hun oorspronkelijke staat te bewaren of die welke er in bestaan de goederen, zonder de verpakking te vervangen, in onderscheidene partijen te splitsen,
- de behandelingen moeten onder douanetoezicht hebben plaatsgevonden.

4. Alle door een douanekantoor van een EVA-land afgegeven documenten T2 of T2L dienen een verwijzing te bevatten naar het overeenkomstige document T2 of T2L onder geleide waarvan de goederen in dit EVA-land zijn aangekomen, evenals alle bijzondere vermeldingen welke daarop voorkomen.

ARTIKEL 10

1. Tenzij in lid 2 van dit artikel of in de Aanhangels anders is bepaald, dient voor elk vervoer onder geleide van een document T1 of T2 een zekerheid te worden gesteld die geldig is voor alle landen welke bij dat vervoer zijn betrokken.

2. Het bepaalde in lid 1 doet geen afbreuk aan het recht :

- a) van de Overeenkomstsluitende Partijen onderling afspraken te maken waarbij ontheffing van de verplichting tot zekerheidstelling wordt verleend voor vervoer onder geleide van documenten T1 of T2 dat uitsluitend over hun grondgebied plaatsvindt,
- b) van een Overeenkomstsluitende Partij geen zekerheid te eisen voor het gedeelte van het vervoer onder geleide van een document T1 of T2 tussen het kantoor van vertrek en het eerste kantoor van doorgang.

3. In geval van zekerheidstelling voor een vast bedrag als bedoeld in de Aanhangsels I en II bij deze Overeenkomst wordt onder "Ecu" verstaan het totaal van de volgende bedragen :

0,719	Duitse mark,
0,0878	pond sterling,
1,31	Franse frank,
140	Italiaanse lire,
0,256	Nederlandse gulden,
3,71	Belgische frank,
0,14	Luxemburgse frank,
0,219	Deense kroon,
0,00871	Iers pond,
1,15	Griekse drachme.

De waarde van de Ecu uitgedrukt in ongeacht welke valuta is gelijk aan de som van de tegenwaarden in deze valuta van de bedragen in de hierboven aangegeven valuta.

ARTIKEL 11

1. De identificatie van de goederen wordt in de regel verzekerd door middel van verzegeling.

2. Verzegeling geschiedt :

a) per laadruimte, wanneer het vervoermiddel is goedgekeurd met toepassing van andere douanevoorschriften, of wanneer het door het kantoor van vertrek geschikt is bevonden,

b) per collo, in de andere gevallen.

3. Als geschikt voor verzegeling per laadruimte kunnen worden aangemerkt de vervoermiddelen :

a) die op eenvoudige en doeltreffende wijze kunnen worden verzegeld,

b) die zodanig zijn gebouwd dat geen goederen kunnen worden onttrokken of toegevoegd zonder braak welke zichtbare sporen achterlaat of zonder verbreking van de verzegeling,

c) die geen geheime ruimten bevatten waarin goederen kunnen worden verborgen en

d) waarvan de laadruimten gemakkelijk toegankelijk zijn voor de douanecontrole.

4. Het kantoor van vertrek kan van verzegeling afzien, wanneer het, rekening houdend met eventuele andere identificatiemaatregelen, mogelijk is de goederen te identificeren aan de hand van de omschrijving van de goederen in het document T1 of T2 of de bijgevoegde stukken.

ARTIKEL 12

1. Totdat overeenstemming is bereikt over een procedure voor de uitwisseling van statistische gegevens die de EVA-landen en de Lid-Staten van de Gemeenschap de noodzakelijke inlichtingen voor het opstellen van hun doorvoerstatistieken waarborgt, dient, tenzij een Overeenkomstsluitende Partij dit niet vereist, een extra exemplaar, dat identiek is aan exemplaar 4 van de documenten T1 of T2, voor statistische doeleinden te worden afgegeven :

- a) aan het eerste kantoor van doorgang in elk EVA-land ;
- b) aan het eerste kantoor van doorgang in de Gemeenschap voor goederen waarvan het vervoer onder geleide van een document T1 of T2 in een EVA-land begint.

2. Het hierboven bedoelde extra exemplaar is echter niet vereist indien de goederen onder de in hoofdstuk I van titel IV van Aanhangsel II bedoelde voorwaarden worden vervoerd.

3. Op verzoek van de ter zake van de statistiek van het douanevervoer bevoegde nationale diensten is de aangever of zijn gevolmachtigde verplicht alle voor het opstellen van de betreffende statistieken benodigde inlichtingen over het document T1 of T2 te verstrekken.

Administratieve bijstand

ARTIKEL 13

1. De douaneautoriteiten van de betrokken landen wisselen alle beschikbare informatie uit die van belang is om de goede werking van deze Overeenkomst te verzekeren.

2. Voor zover nodig geven de douaneadministraties van de betrokken landen elkaar kennis van de vaststellingen, zenden elkaar documenten, rapporten en processen-verbaal toe en verstrekken elkaar inlichtingen betreffende het vervoer dat met toepassing van de T1 of T2-regeling heeft plaatsgevonden en doen zij elkaar mededeling van de onregelmatigheden en de overtredingen, met betrekking tot deze regeling begaan.

Bovendien stellen zij elkaar, voor zover nodig, in kennis van alle vaststellingen die zijn gedaan ten aanzien van goederen waarvoor de administratieve bijstand is voorgeschreven en die in douane-entrepots opgeslagen werden.

3. Bij vermoeden van onregelmatigheid of overtreding in verband met goederen die in een land worden binnengebracht vanuit een ander land of die over het grondgebied van een land zijn vervoerd of aldaar met toepassing van een entrepot-regeling werden opgeslagen, verstrekken de douaneadministraties van de betrokken landen elkaar op verzoek alle inlichtingen betreffende :

a) de voorwaarden waaronder deze goederen werden vervoerd :

- toen zij het land waaraan het verzoek is gericht, onder geleide van een document T1, T2 of T2L binnenkwamen, ongeacht de wijze waarop zij zijn doorgezonden, of

- toen zij onder geleide van een document T1, T2 of T2L uit dit land werden doorgezonden, ongeacht de wijze waarop zij werden binnengebracht ;

b) de voorwaarden waaronder deze goederen werden opgeslagen toen zij het land waaraan het verzoek is gericht, onder geleide van een document T2 of T2L binnenkwamen of toen zij onder geleide van een document T2 of T2L uit dit land werden doorgezonden.

4. In elk verzoek dat overeenkomstig de leden 1 tot en met 3 wordt gedaan, dienen het geval of de gevallen te worden vermeld waarop het betrekking heeft.

5. Indien de douaneautoriteit van een land verzoekt om bijstand die zij, indien hierom wordt gevraagd, zelf niet zou kunnen verlenen, dient zij in het verzoek de aandacht hierop te vestigen. De douaneautoriteit tot wie het verzoek is gericht, beslist zelf of zij aan het verzoek zal voldoen.

6. Overeenkomstig de leden 1 tot en met 3 verkregen informatie wordt uitsluitend gebruikt voor de toepassing van de Overeenkomst en krijgt van het ontvangende land dezelfde bescherming als het geval is voor soortgelijke informatie onder de nationale wetgeving van dat land. Dergelijke informatie mag alleen met schriftelijke instemming van de douaneautoriteit die de informatie heeft verstrekt, en met inachtneming van de door deze autoriteit opgelegde beperkingen voor andere doeleinden worden gebruikt.

De Gemengde Commissie

ARTIKEL 14

1. Er wordt een Gemengde Commissie ingesteld waarin elke Overeenkomstsluitende Partij bij deze Overeenkomst vertegenwoordigd is.
2. De Gemengde Commissie spreekt zich uit in onderlinge overeenstemming.
3. De Gemengde Commissie komt telkens wanneer dit nodig is, doch ten minste eenmaal per jaar bijeen. Iedere Overeenkomstsluitende Partij kan om een vergadering verzoeken.
4. De Gemengde Commissie stelt zijn reglement van orde vast dat onder meer bepalingen bevat voor het bijeenroepen van vergaderingen, voor het aanwijzen van de voorzitter en voor het vaststellen van diens ambtstermijn.
5. De Gemengde Commissie kan besluiten subcomités of werkgroepen op te richten die het in de vervulling van zijn taak kunnen bijstaan.

ARTIKEL 15

1. De Gemengde Commissie is belast met het beheer van deze Overeenkomst en ziet toe op de correcte uitvoering daarvan. Hiertoe wordt het regelmatig door de Overeenkomstsluitende Partijen op de hoogte gebracht van de ervaring die bij de toepassing van deze Overeenkomst is opgedaan, doet het aanbevelingen en in de gevallen als bedoeld in lid 3 neemt het besluiten.

2. De Gemengde Commissie beveelt in het bijzonder aan :

a) wijzigingen in deze Overeenkomst, andere dan die bedoeld in lid 3, onder c) ;

b) iedere andere voor de toepassing ervan vereiste maatregel.

3. De Gemengde Commissie stelt bij besluit vast :

a) wijzigingen in de Aanhangsels ;

b) wijzigingen in de definitie van de Ecu als bedoeld in artikel 10, lid 3 ;

c) andere wijzigingen in deze Overeenkomst die noodzakelijk zijn tengevolge van de wijzigingen in de Aanhangsels ;

d) maatregelen welke dienen te worden genomen overeenkomstig artikel 28, lid 2, van Aanhangsel I ;

e) overgangsmaatregelen welke bij de toetreding van nieuwe Lid-Statens tot de Gemeenschap dienen te worden genomen.

Dergelijke besluiten worden door de Overeenkomstsluitende Partijen ten uitvoer gelegd overeenkomstig hun eigen wetgeving.

4. Indien een vertegenwoordiger van een Overeenkomstsluitende Partij in de Gemengde Commissie een besluit heeft aanvaard op voorwaarde dat aan grondwettelijke vereisten is voldaan, treedt het besluit, indien daarin geen datum is vastgesteld, in werking op de eerste dag van de tweede maand na de kennisgeving van de opheffing van het voorbehoud.

Algemene en slotbepalingen

ARTIKEL 16

Elke Overeenkomstsluitende Partij neemt de passende maatregelen om de daadwerkelijke en harmonieuze toepassing van de bepalingen van deze Overeenkomst te verzekeren en houdt daarbij rekening met de noodzaak om de aan de handel opgelegde formaliteiten zoveel mogelijk te beperken en met de noodzaak om voor alle moeilijkheden die door de tenuitvoerlegging van deze bepalingen ontstaan een wederzijds bevredigende oplossing te vinden.

ARTIKEL 17

De Overeenkomstsluitende Partijen stellen elkaar in kennis van de maatregelen die zij voor de tenuitvoerlegging van de Overeenkomst vaststellen.

ARTIKEL 18

De bepalingen van deze Overeenkomst vormen geen beletsel voor verboden of beperkingen van invoer, uitvoer of doorvoer, uitgevaardigd door de Overeenkomstsluitende Partijen of de Lid-Staten van de Gemeenschap en welke gerechtvaardigd zijn uit hoofde van bescherming van de openbare orde, de openbare veiligheid en de openbare zedelijkheid, de gezondheid en het leven van personen, dieren of planten, het nationaal artistiek, historisch en archeologisch bezit of uit hoofde van bescherming van de industriële en commerciële eigendom.

ARTIKEL 19

De Aanghangsels en het Aanvullend Protocol bij deze Overeenkomst vormen een integrerend deel daarvan.

ARTIKEL 20

1. De Overeenkomst is van toepassing op de grondgebieden waar het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap van toepassing is en onder de in dat Verdrag neergelegde vermelde voorwaarden, enerzijds, en op de grondgebieden van de EVA-landen, anderzijds.

2. De Overeenkomst is eveneens van toepassing op het Vorstendom Liechtenstein zolang dit door een douane-unieverdrag met de Zwitserse Bondsstaat verbonden blijft.

ARTIKEL 21

Elke Overeenkomstsluitende Partij kan de Overeenkomst opzeggen mits zij dit twaalf maanden van tevoren schriftelijk meldt aan de depositaris die alle andere Overeenkomstsluitende Partijen daarvan in kennis stelt.

ARTIKEL 22

1. Deze Overeenkomst treedt in werking op 1 januari 1988 mits de Overeenkomstsluitende Partijen vóór 1 november 1987 hun akten van aanvaarding hebben neergelegd bij het Secretariaat-Generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen, die als depositaris fungeert.

2. Indien deze Overeenkomst niet in werking treedt op 1 januari 1988, gebeurt dit op de eerste dag van de tweede maand volgende op de neerlegging van de laatste akte van aanvaarding.

3. De depositaris deelt de datum van de neerlegging van de akte van aanvaarding van elke Overeenkomstsluitende Partij alsmede de datum van de inwerkingtreding van deze Overeenkomst mede.

ARTIKEL 23

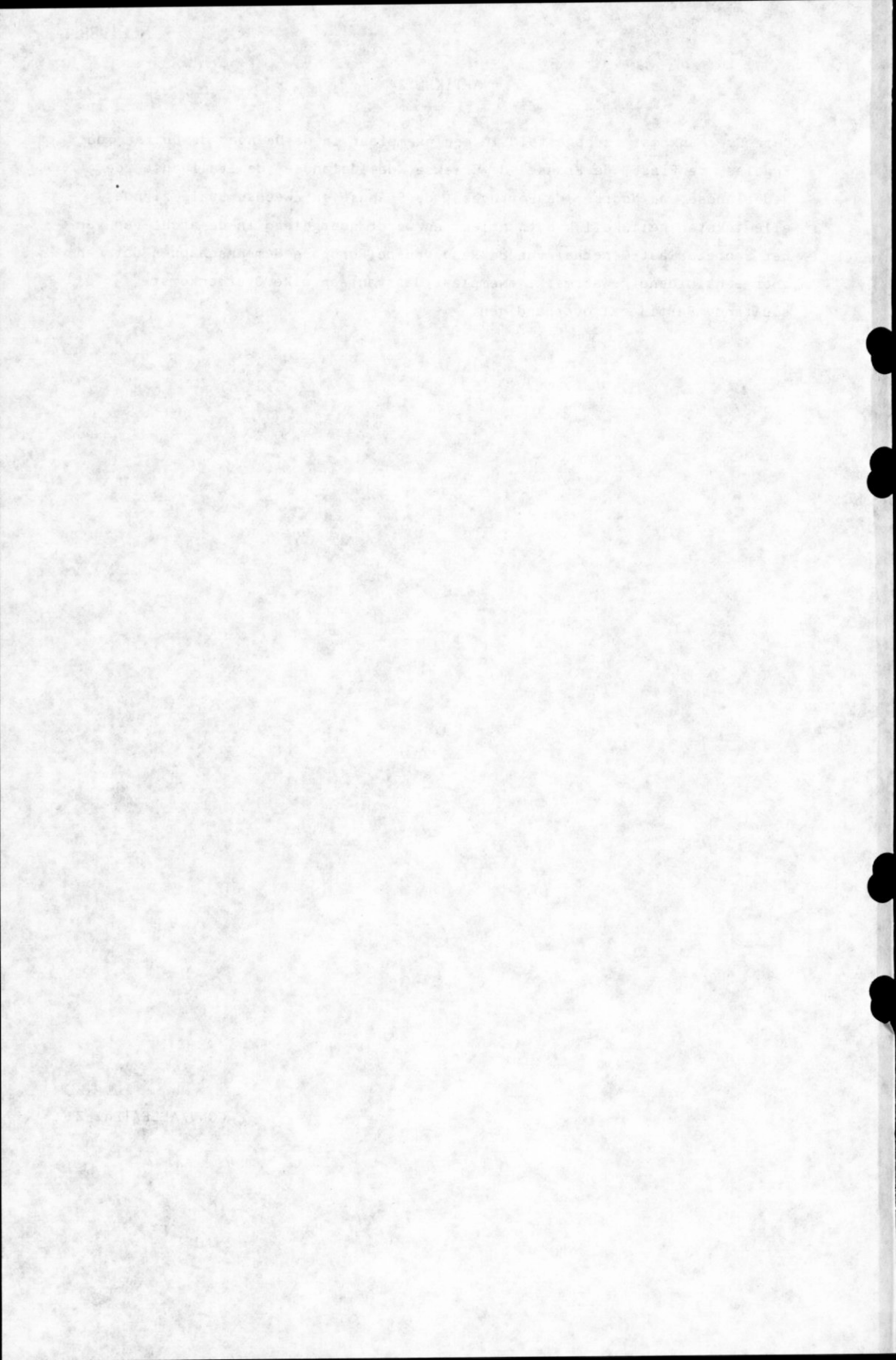
1. Bij de inwerkingtreding van deze Overeenkomst treden de Overeenkomsten van 30 november 1972 en 23 november 1972 betreffende de toepassing van de regeling communautair douanevervoer die door respectievelijk Oostenrijk en Zwitserland met de Gemeenschap werden gesloten, evenals de Overeenkomst van 12 juli 1977 betreffende de uitbreiding van de toepassing van de regeling communautair douanevervoer die door deze landen en de Gemeenschap werd gesloten, buiten werking.

2. De in lid 1 genoemde overeenkomsten blijven evenwel van toepassing op vervoer onder geleide van documenten T1 of T2 dat vóór de datum van inwerkingtreding van deze Overeenkomst is begonnen.

3. De Noordse regeling voor douanevervoer welke tussen Finland, Noorwegen en Zweden van toepassing is, zal met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze Overeenkomst worden beëindigd.

ARTIKEL 24

Deze Overeenkomst is opgesteld in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de IJslandse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Noorse, de Portugese, de Spaanse en Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, en wordt neergelegd in de archieven van het Secretariaat-Generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen dat een voor eensluidend gewaarmerkt exemplaar daarvan aan elke Overeenkomstsluitende Partij zal overhandigen.

CONVENÇÃO
SOBRE UM REGIME DE TRANSITO COMUM

A República da Áustria, a República da Finlândia, a República da Islândia, o Reino da Noruega, o Reino da Suécia, a Confederação Suíça (seguidamente denominados países da AECL) e a Comunidade Económica Europeia (seguidamente denominada Comunidade),

Considerando os Acordos de Comércio Livre ente a Comunidade e cada um dos países da AECL,

CONSIDERANDO a Declaração Comum que reivindica a criação de um Espaço Económico Europeu, adoptada pelos Ministros da AECL e dos Estados-membros da Comunidade e pela Comissão das Comunidades Europeias no Luxemburgo, em 9 de Abril de 1984, em especial no que respeita à simplificação das formalidades fronteiriças e às regras de origem,

CONSIDERANDO a Convenção relativa à simplificação das formalidades no comércio de mercadorias, concluída entre os países da AECL e a Comunidade, que introduz um Documento Administrativo Único a ser utilizado no referido comércio,

CONSIDERANDO que o uso daquele documento único no âmbito de um regime de trânsito comum para o transporte de mercadorias entre a Comunidade e os países da AECL, e entre os próprios países da AECL, conduzirá a tais simplificações,

CONSIDERANDO que a forma mais adequada de alcançar aquele objectivo é alargar o regime de trânsito, que actualmente se aplica ao transporte de mercadorias na Comunidade, entre a Comunidade e a Áustria e a Suíça e entre a Áustria e a Suíça, aos países da AECL que o não aplicam,

CONSIDERANDO também o regime de trânsito nórdico aplicado entre a Finlândia, a Noruega e a Suécia,

DECIDIRAM celebrar a seguinte Convenção:

Disposições gerais

ARTIGO 1º

1. A presente Convenção estabelece medidas para o transporte de mercadorias em trânsito entre a Comunidade e os países da AECL, assim como entre os próprios países da AECL, incluindo, se for caso disso, mercadorias objecto de transbordo, reexpedidas ou armazenadas, através da introdução de um regime de trânsito comum independentemente do tipo e da origem daquelas mercadorias.
2. Sem prejuízo das disposições da presente Convenção, em particular as respeitantes às garantias, as mercadorias que circulam dentro da Comunidade necessitam ser postas ao abrigo do regime de trânsito comunitário.
3. Tendo em atenção o disposto nos artigos 7º a 12º infra, as regras que regulam o referido regime de trânsito são estabelecidas nos Apêndices I e II da presente Convenção.
4. As declarações de trânsito e os documentos de trânsito para efeitos do regime de trânsito comum serão conformes e elaborados em conformidade com o Apêndice III.

ARTIGO 2º

1. O regime de trânsito comum será em seguida descrito como procedimento T1, ou como procedimento T2, conforme o caso.

2. O procedimento T1 pode ser aplicado a todas mercadorias transportadas em conformidade com o nº 1 do artigo 1º.

3. O procedimento T2 é aplicável a mercadorias transportadas em conformidade com o nº 1 do artigo 1º:

a) Na Comunidade, apenas quando as mercadorias preencherem as condições previstas nos artigos 9º e 10º do Tratado que institui a Comunidade Económica Europeia e não estiverem sujeitas às formalidades aduaneiras de exportação com vista à concessão de restituições à exportação para países não membros da Comunidade, no âmbito da política agrícola comum, ou quando as mercadorias estiverem abrangidas pelo Tratado que institui a Comunidade Europeia do Carvão e do Aço e se encontrarem em livre prática na Comunidade, nos termos daquele Tratado (mercadorias comunitárias):

b) Num país da AECL, apenas quando as mercadorias entrarem nesse país da AECL ao abrigo do procedimento T2 e forem reexpedidas segundo as condições previstas no artigo 9º infra.

4. As condições especiais previstas na presente Convenção relativas à colocação de mercadorias sob o procedimento T2 aplicam-se igualmente à emissão de documentos T2L comprovativos do carácter comunitário das mercadorias e as mercadorias abrangidas por um documento T2L serão tratadas do mesmo modo que as mercadorias T2, com a excepção de que o documento T2L não precisa de acompanhar as mercadorias.

ARTIGO 3º

1. Para efeitos do disposto na presente Convenção, o termo

- a) "trânsito" significa um procedimento aduaneiro ao abrigo do qual as mercadorias são transportadas, sob controlo aduaneiro, de uma estância aduaneira de um país para uma estância aduaneira no mesmo país ou num outro país, tendo atravessado pelo menos uma fronteira;
- b) "país" significa qualquer país da AECL e qualquer Estado-membro da Comunidade;
- c) "país terceiro" significa qualquer Estado que não é nem um país da AECL nem um Estado-membro da Comunidade.

2. Na aplicação das regras previstas na presente Convenção para o procedimento T1 ou T2, os países da AECL e a Comunidade e os seus Estados-membros têm os mesmos direitos e obrigações.

ARTIGO 4º

1. A presente Convenção não constitui obstáculo à aplicação de qualquer acordo internacional relativo a um regime de trânsito, em especial, o procedimento TIR ou o Manifesto Renano, e está sujeita a quaisquer limitações à referida aplicação no que respeita ao transporte de mercadorias de um ponto situado na Comunidade para um outro ponto situado na Comunidade e a quaisquer limitações à emissão de documentos T2L comprovativos do carácter comunitário das mercadorias.

2. A presente Convenção não constitui, igualmente, obstáculo

a) À circulação das mercadorias que seja efectuada no âmbito dum procedimento de admissão temporária e

b) Aos acordos relativos ao tráfego fronteiriço.

ARTIGO 5º

Na falta de um acordo entre as Partes Contratantes e um país terceiro com vista a tornar aplicável o procedimento T1 ou T2 na travessia desse país por mercadorias que circulem entre as Partes Contratantes, apenas se aplica um tal procedimento aos transportes que utilizem o território do país terceiro se a travessia daquele último se efectuar a coberto dum título de transporte único emitido no território de uma Parte Contratante e os efeitos do referido procedimento ficarem suspensos no território do país terceiro.

ARTIGO 6º

Desde que seja garantida a aplicação das medidas comunitárias a que estão sujeitas as mercadorias, os países têm a faculdade de instaurar entre si, por meio de acordos bilaterais ou multilaterais e no âmbito dos procedimentos T1 ou T2, procedimentos simplificados aplicáveis a certos tráfegos. Aqueles acordos serão notificados à Comissão das Comunidades Europeias que informará os outros países.

Aplicação do regime de trânsito

ARTIGO 7º

1. Sem prejuízo do disposto na presente Convenção, as estâncias aduaneiras competentes dos países da AECL ficam habilitadas a assumir, nomeadamente, as funções de estâncias de partida, de passagem, de destino e de garantia.
2. As estâncias aduaneiras competentes dos Estados-membros da Comunidade ficam habilitadas a emitir documentos T1 ou T2 válidos até uma estância aduaneira de destino situada num país da AECL. Sem prejuízo do disposto na presente Convenção, aquelas estâncias aduaneiras ficam também habilitadas a emitir documentos T2L para as mercadorias expedidas com destino a um país da AECL.

3. Quando várias remessas de mercadorias são reunidas e carregadas num único meio de transporte, na acepção do nº 2 do artigo 16º do Apêndice I, e são expedidas no âmbito de uma operação única T1 ou T2 por um responsável principal para transporte em conjunto de uma estância aduaneira de partida para uma estância aduaneira de destino onde são entregues a um destinatário, uma das Partes Contratantes pode requerer que essas remessas devam, salvo casos excepcionais, devidamente justificados, ser incluídas numa mesma declaração T1 ou T2 com as respectivas listas de carga.

4. Não obstante ser necessário, se for caso disso, justificar o carácter comunitário das mercadorias, uma pessoa que cumpra formalidades de exportação na estância aduaneira fronteiriça de uma das Partes Contratantes não é obrigada a colocar as mercadorias expedidas ao abrigo de um procedimento T1 ou T2, independentemente do regime aduaneiro ao abrigo do qual as mercadorias foram colocadas na estância aduaneira vizinha.

5. Não obstante ser necessário, se for caso disso, justificar o carácter comunitário das mercadorias, a estância aduaneira fronteiriça de uma das Partes Contratantes, onde as formalidades de exportação são cumpridas, não é obrigada a colocar as mercadorias expedidas ao abrigo de um procedimento T1 ou T2 se o procedimento termina na estância aduaneira fronteiriça.

ARTIGO 8º

As mercadorias transportadas ao abrigo de um documento T1 ou T2 não podem ser objecto de qualquer adição, subtracção ou substituição, em particular no caso de carregamentos intermédios.

ARTIGO 9º

1. As mercadorias entradas num país da AECL ao abrigo de um procedimento T2 e susceptíveis de serem reexpedidas ao abrigo do referido procedimento ficam sob controlo permanente das autoridades aduaneiras desse país a fim de serem garantidas a sua identidade e integridade.

2. Em relação às mercadorias reexpedidas de um país da AECL, após terem sido colocadas nesse país da AECL ao abrigo de um regime aduaneiro que não o regime de trânsito ou o de entreposto, não pode ser aplicado qualquer procedimento T2.

Todavia, aquela disposição não se aplica às mercadorias que tenham sido admitidas temporariamente com o fim de serem apresentadas em exposição, feira ou manifestação pública semelhante e que não tenham sofrido manipulações para além das necessárias à conservação no seu estado originário ou ao fraccionamento das remessas.

3. Em relação às mercadorias reexpedidas de um país da AECL, após armazenagem ao abrigo de um regime de entreposto, o procedimento T2 só pode ser aplicado nas seguintes circunstâncias:

- o período de armazenagem não pode ter ultrapassado os cinco anos; contudo, no que se refere às mercadorias dos capítulos 1 a 24 da Nomenclatura para a Classificação das Mercadorias em Pautas Aduaneiras (Convenção Internacional sobre a Descrição Harmonizada de Mercadorias e Sistema de Codificação de 14 de Junho de 1983), esse período é limitado a seis meses;
- as mercadorias devem ter sido depositadas em locais reservados e não ter sofrido manipulações para além das necessárias à conservação no seu estado originário ou ao fraccionamento das remessas sem substituição de embalagem;
- as manipulações devem ter sido efectuadas sob controlo aduaneiro.

4. Qualquer documento T2 ou T2L emitido por uma estância aduaneira de um país da AECL deve fazer referência ao documento T2 ou T2L correspondente, ao abrigo do qual as mercadorias entraram nesse país da AECL, e conter todas as menções específicas que nele figurarem.

ARTIGO 10º

1. Salvo disposições contrárias ao disposto no nº 2 infra ou nos Apêndices, qualquer operação T1 ou T2 deve estar coberta por uma garantia válida para todos os países implicados na referida operação.

2. As disposições do nº 1 não constituem obstáculo ao direito:

a) das Partes Contratantes acordarem entre si a dispensa da garantia nas operações T1 ou T2 que impliquem apenas os seus territórios,

b) de uma Parte Contratante não exigir uma garantia para a parte de uma operação T1 ou T2 entre a estância de partida e a primeira estância de trânsito.

3. Para efeitos de aplicação da garantia forfetária, tal como prevista nos Apêndices I e II da presente Convenção, entende-se por ECU a soma dos montantes seguintes:

0,719	marco alemão,
0,0878	libra esterlina,
1,31	franco francês,
140	liras italianas,
0,256	florim neerlandês,
3,71	francos belgas,
0,14	franco luxemburguês,
0,219	coroa dinamarquesa,
0,00871	libra irlandesa,
1,15	dracma grego.

O valor do ECU numa moeda qualquer é igual à soma dos contravalores nessa moeda dos montantes atrás indicados.

ARTIGO 11º

1. Em geral, a identificação das mercadorias será assegurada por meio de selagem.

2. A selagem efectuar-se-á:

a) Por capacidade, quando o meio de transporte tenha sido aprovado por aplicação de outras disposições aduaneiras ou tenha sido reconhecido apto para esse fim pela estância aduaneira de partida;

b) Por volume, nos restantes casos.

3. Consideram-se susceptíveis de serem reconhecidos aptos para selagem por capacidade os meios de transporte que:

a) Possam ser selados de forma simples e eficaz;

b) Sejam construídos de forma a que nenhuma mercadoria deles possa ser retirada ou neles introduzida sem arrombamento que deixe traços visíveis ou sem ruptura dos selos;

c) Não contenham espaços dissimulados que permitam ocultar mercadorias;

d) Cujos espaços reservados à carga sejam facilmente acessíveis à inspecção aduaneira.

4. A estância aduaneira de partida pode dispensar a selagem quando, tendo em conta outras medidas eventuais de identificação, a descrição das mercadorias na declaração T1 ou T2 ou nos documentos complementares permita a sua identificação.

ARTIGO 12º

1. Enquanto não for acordado um procedimento de troca de informações estatísticas que garanta aos países da AECL e aos Estados-membros da Comunidade as informações necessárias à elaboração das suas estatísticas de trânsito, deve ser remetido, para fins estatísticos, um exemplar suplementar idêntico ao exemplar nº 4 dos documentos T1 e T2, salvo se não é exigido por uma das Partes Contratantes:

- a) À primeira estância de passagem em cada país da AECL;
- b) À primeira estância de passagem na Comunidade, no caso de mercadorias objecto de uma operação T1 ou T2 com início num país AECL.

2. Todavia, o exemplar suplementar acima referido não será exigido quando as mercadorias forem transportadas nas condições previstas no Capítulo I do Título IV do Apêndice II.

3. A pedido dos serviços nacionais competentes para a elaboração das estatísticas de trânsito, o responsável principal ou o seu representante habilitado deve fornecer todos os esclarecimentos respeitantes aos documentos T1 ou T2 necessários à elaboração daquelas estatísticas.

Assistência Administrativa

ARTIGO 13º

1. As autoridades aduaneiras dos países em questão devem fornecer mutuamente todas as informações de que disponham e que sejam pertinentes para assegurar a boa aplicação da presente Convenção.

2. Sempre que necessário, as autoridades aduaneiras dos países em questão comunicam as verificações, documentos, relatórios, autos de notícia ou de ocorrência e informações referentes a transportes efectuados ao abrigo do procedimento T1 ou T2, bem como às irregularidades e infracções àquelas operações.

Além disso, sempre que necessário, aquelas administrações comunicarão as verificações feitas relativamente às mercadorias para as quais está prevista a assistência mútua e que tenham sido objecto de um regime de entreposto aduaneiro.

3. No caso de suspeita de irregularidade ou de infracção em relação a mercadorias entradas num país provenientes de outro país ou que tenham transitado ou permanecido em regime de entreposto aduaneiro, as autoridades aduaneiras dos países em causa comunicam-se reciprocamente, a pedido, todas as informações que digam respeito a:

a) Condições de transporte das mercadorias em causa:

- quando chegaram ao país que é objecto de tal pedido ao abrigo de um documento T1, T2 ou T2L, qualquer que seja o seu modo de reexpedição, ou

- quando foram reexpedidas do país que é objecto de tal pedido, ao abrigo de um documento T1, T2 ou T2L, qualquer que seja o seu modo de instrução;

b) Condições de qualquer permanência em entreposto das mercadorias, quando chegarem ao país que é objecto de tal pedido, ao abrigo de um documento T2 ou T2L, ou quando forem reexpedidas desse país ao abrigo de um documento T2 ou T2L.

4. Qualquer pedido apresentado nos termos dos nºs 1 a 3 deve especificar o caso ou casos a que se refere.

5. Se a autoridade aduaneira de um país pedir assistência que não poderia dar, caso lhe fosse requerida, chamará a atenção para esse facto no pedido. O deferimento de tal pedido ficará ao critério da autoridade aduaneira a quem este for apresentado.

6. As informações obtidas em conformidade com os nºs 1 a 3 deverão ser exclusivamente utilizadas para efeitos da presente Convenção, sendo-lhes concedida a mesma protecção, pelo país que a recebe, do que a conferida às informações de carácter idêntico, ao abrigo da legislação nacional desse país. As referidas informações apenas podem ser utilizadas para outros efeitos, mediante acordo escrito da autoridade aduaneira que as forneceu, ficando sujeitas a quaisquer restrições fixadas por essa autoridade.

A Comissão Mista

ARTIGO 14º

1. É instituída uma Comissão Mista em que se encontrarão representadas cada uma das Partes Contratantes da presente Convenção.
2. A Convenção Mista age mediante acordo mútuo.
3. A Comissão Mista reunirá sempre que necessário, mas, pelo menos, uma vez por ano. Qualquer Parte Contratante pode requerer a realização de uma reunião.
4. A Comissão Mista adoptará o seu regulamento interno, de que constarão, entre outras, disposições relativas à convocação de reuniões, à designação do Presidente e ao período de duração das suas funções.
5. A Comissão Mista pode decidir criar uma subcomissão ou Grupo de Trabalho que poderá assisti-la no cumprimento dos seus deveres.

ARTIGO 15º

1. A Comissão Mista será responsável pela aplicação da presente Convenção e pela garantia da sua execução adequada. Para esse efeito, a Comissão Mista será informada regularmente pelas Partes Contratantes relativamente à prática da aplicação da presente Convenção e formulará recomendações e, nos casos previstos no nº 3, adoptará decisões.

2. A Comissão Mista recomendará, em especial:

- a) Alterações à presente Convenção, para além daquelas referidas na alínea c) do nº 3;
- b) Quaisquer outras medidas necessárias à sua aplicação.

3. A Comissão Mista adoptará mediante decisão:

- a) Alterações aos Apêndices;
- b) Alterações à definição do ECU, tal como prevista no nº 3 do artigo 10º;
- c) Outras alterações à presente Convenção tornadas necessárias por força de modificações nos Apêndices;
- d) Medidas a adoptar nos termos do nº 2 do artigo 28º do Apêndice I;
- e) Medidas de transição necessárias no caso da adesão de novos Estados-membros à Comunidade.

Aquelas decisões serão executadas pelas Partes Contratantes segundo a sua legislação própria.

4. Se um representante de uma Parte Contratante na Comissão Mista tiver aceite uma decisão sob reserva do cumprimento de exigências constitucionais, essa decisão entrará em vigor no primeiro dia do segundo mês consecutivo à notificação do levantamento da reserva, se da decisão não constar qualquer data.

Disposições gerais e finais

ARTIGO 16º

Cada Parte Contratante adoptará as medidas necessárias para garantir que o disposto na presente Convenção seja aplicado de forma efectiva e harmoniosa, tendo em conta a necessidade de reduzir, tanto quanto possível, as formalidades impostas aos operadores e a necessidade de alcançar soluções mutuamente satisfatórias para quaisquer dificuldades emergentes do funcionamento dessas disposições.

ARTIGO 17º

As Partes Contratantes informar-se-ão mutuamente das disposições que adoptarem para a execução da presente Convenção.

ARTIGO 18º

O disposto na presente Convenção não obsta às proibições ou restrições, à importação, à exportação ou ao trânsito de mercadorias, impostas pelas Partes Contratantes ou pelos Estados-membros da Comunidade e justificadas por razões de moralidade pública, de ordem pública e de segurança pública, de protecção de saúde e da vida das pessoas e dos animais ou de preservação das plantas, de protecção do património nacional de valor artistico, histórico ou arqueológico, ou de protecção da propriedade industrial e comercial.

ARTIGO 19º

Os Apêndices e o Protocolo Adicional à presente Convenção constituem parte integrante da mesma.

ARTIGO 20º

1. A presente Convenção aplica-se, por um lado, aos territórios em que se aplica o Tratado que institui a Comunidade Económica Europeia e nas condições fixadas no referido Tratado e, por outro, aos territórios dos países da AECL.

2. A presente Convenção será igualmente aplicável ao Principado do Liechtenstein, enquanto aquele Principado permanecer ligado à Confederação Suíça por um tratado de união aduaneira.

ARTIGO 21º

Qualquer Parte Contratante pode denunciar a presente Convenção, desde que o faça por escrito, mediante aviso prévio de doze meses ao depositário, que notificará todas as outras Partes Contratantes.

ARTIGO 22º

1. A presente Convenção entra em vigor em 1 de Janeiro de 1988, desde que, antes de 1 de Novembro de 1987, as Partes Contratantes depositem os respectivos instrumentos de aceitação no Secretariado do Conselho das Comunidades Europeias, que agirá como depositário.
2. Caso não entre em vigor em 1 de Janeiro de 1988, a presente Convenção entrará em vigor no primeiro dia do segundo mês consecutivo ao depósito do último instrumento de aceitação.
3. O depositário notificará a data de depósito do instrumento de aceitação de cada Parte Contratante e a data de entrada em vigor da presente Convenção.

ARTIGO 23º

1. Com a entrada em vigor da presente Convenção, deixam de ter aplicação os Acordos de 30 de Novembro de 1972 e de 23 de Novembro de 1972 sobre a aplicação das regras relativas ao trânsito comunitário, celebrados com a Comunidade, respectivamente, pela Áustria e pela Suíça, bem como o Acordo de 12 de Julho de 1977 sobre o alargamento da aplicação das regras relativas ao trânsito comunitário, celebrado entre a Comunidade e aqueles dois países.
2. Os acordos referidos no nº 1 continuam, todavia, a ser aplicáveis às operações T1 ou T2 iniciadas antes da entrada em vigor da presente Convenção.
3. As administrações aduaneiras da República da Finlândia, do Reino da Noruega e do Reino da Suécia deixarão de aplicar o regime de trânsito nórdico a partir da data de entrada em vigor da presente Convenção.

ARTIGO 24º

A presente Convenção, feita em exemplar único em línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, islandesa, italiana, neerlandesa, norueguesa, portuguesa e sueca, sendo todos os textos igualmente autênticos, será depositada nos arquivos do Secretariado do Conselho das Comunidades Europeias, que enviará uma cópia autenticada da mesma a cada Parte Contratante.

A copy of the report of the Special Agent in Charge, New York, dated 1/15/54, is being furnished to you for information. The report contains information regarding the activities of the Communist Party, New York, and its efforts to recruit and train members in the area of the New York City Police Department.

YHTEISTÄ PASSITUSMENETTELYÄ KOSKEVA
YLEISSOPIMUS

Suomen tasavalta, Islannin tasavalta, Itävallan tasavalta, Norjan kuningaskunta, Ruotsin kuningaskunta ja Sveitsin valaliitto (joista jäljempänä käytetään nimitystä EFTA-maat) ja Euroopan talousyhteisö (josta jäljempänä käytetään nimitystä Yhteisö), jotka

ottavat huomioon Yhteisön ja kunkin EFTA-maan väliset vapaakauppasopimukset,

ottavat huomioon EFTA-maiden ja Yhteisön jäsenvaltioiden ministerien ja Euroopan yhteisöjen komission Luxemburgissa 9 päivänä huhtikuuta 1984 hyväksymän, eurooppalaisen talousalueen luomista edellyttävän yhteisen julistuksen, erityisesti rajamuodollisuuksien ja alkuperäsääntöjen yksinkertaistamisen osalta,

ottavat huomioon EFTA-maiden ja Yhteisön välillä solmitun tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamista koskevan yleissopimuksen, jolla otetaan käyttöön yhtenäinen hallinnollinen asiakirja tässä kaupassa,

ottavat huomioon, että tämän yhtenäisasiakirjan käyttö yhteisen passitusmenettelyn puitteissa kuljettaessa tavaraa Yhteisön ja EFTA-maiden välillä sekä EFTA-maiden kesken johtaisi yksinkertaistumiseen,

ottavat huomioon, että tarkoituksenmukaisin tapa tämän tavoitteen saavuttamiseksi olisi ulottaa passitusmenettely, jota tällä hetkellä sovelletaan tavaroiden kuljetukseen Yhteisön sisällä, Yhteisön ja Itävallan ja Sveitsin välillä samoin kuin Itävallan ja Sveitsin välillä, koskemaan niitä EFTA-maita, jotka eivät sitä sovelle,

ottavat huomioon myös Suomen, Norjan ja Ruotsin välillä sovellettavan pohjoismaisen passitusjärjestyksen,

ovat päättäneet solmia seuraavan yleissopimuksen:

Yleiset määräykset

1 artikla

1. Tässä yleissopimuksessa määrätään toimenpiteistä tavaroiden passittamiseksi Yhteisön ja EFTA-maiden välillä sekä EFTA-maiden kesken, mukaan lukien uudelleenlastatut, jälleenlähetetyt tai tullivarastoon varastoidut tavarat, ottamalla käyttöön yhteinen passitusmenettely riippumatta tavaralajista ja tavaroiden alkuperästä.
2. Tämän yleissopimuksen määräyksiin ja erityisesti vakuuksia koskeviin määräyksiin vaikuttamatta Yhteisön sisällä kuljetettavat tavarat katsotaan Yhteisön passitusmenettelyn alaisiksi.
3. Yhteistä passitusmenettelyä koskevat tämän yleissopimuksen I ja II liitteeseen sisältyvät säännöt, ottaen kuitenkin huomioon jäljempänä olevat 7 - 12 artiklan määräykset.
4. Yhteisessä passitusmenettelyssä käytettävien passitusilmoitusten ja -asiakirjojen tulee olla tämän yleissopimuksen III liitteen mukaisia ja ne tulee laatia mainitun liitteen mukaisesti.

2 artikla

1. Yhteisestä passitusmenettelystä käytetään jäljempänä tapauksesta riippuen nimitystä T1- tai T2-menettely.

2. T1-menettelyä voidaan soveltaa kaikkiin tavaroihin, joita kuljetetaan 1 artiklan 1 kappaleen mukaisesti.

3. T2-menettelyä sovelletaan tavaroihin, joita kuljetetaan 1 artiklan 1 kappaleen mukaisesti:

a) Yhteisössä vain silloin, kun tavarat täyttävät Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 9 ja 10 artiklan mukaiset ehdot eikä niiden viennissä ole sovellettu yhteisen maatalouspolitiikan mukaisten, vietäessä muihin kuin Yhteisön jäsenvaltioihin suoritettavien vientipalautusten maksamiseksi tarvittavia tullimuodollisuuksia tai kun tavarat kuuluvat Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimukseen ja ovat, tämän sopimuksen mukaisesti, vapaassa liikkeessä Yhteisössä (yhteisötavarat);

b) EFTA-maassa vain silloin, kun tavarat ovat saapuneet tähän EFTA-maahan T2-menettelyllä ja ne jälleenlähetetään jäljempänä 9 artiklaan sisältyviä erikoisehtoja noudattaen.

4. Tässä yleissopimuksessa määrättyjä tavaroiden T2-menettelyyn saattamista koskevia erityisehtoja sovelletaan myös tavaroiden yhteisöaseman todistavien T2L-asiakirjojen antoon ja T2L-asiakirjan tarkoittamat tavarat rinnastetaan T2-menettelyllä kuljetettaviin tavaroihin sillä erotuksella, että T2L-asiakirjan ei tarvitse seurata tavaroiden mukana.

3 artikla

1. Tässä yleissopimuksessa tarkoitetaan

- a) "passituksella" tullimenettelyä, jolla tavarat kuljetetaan tullivalvonnassa yhdessä maassa sijaitsevasta tullitoimipaikasta samassa tai muussa maassa sijaitsevaan tullitoimipaikkaan vähintään yhden rajan yli;
- b) "maalla" kaikkia EFTA-maita ja Yhteisön jäsenvaltioita;
- c) "kolmannella maalla" kaikkia maita, jotka eivät ole EFTA-maita eivätkä Yhteisön jäsenvaltioita.

2. Tämän yleissopimuksen mukaista T1- tai T2-menettelyä koskevia sääntöjä sovellettaessa EFTA-mailla, Yhteisöllä ja sen jäsenvaltioilla on samat oikeudet ja velvollisuudet.

4 artikla

1. Tämä yleissopimus ei vaikuta minkään muun passitusmenettelyä koskevan kansainvälisen sopimuksen, etenkin TIR- tai Reinin manifesti -menettelyä koskevan sopimuksen soveltamiseen, lukuun ottamatta rajoituksia, jotka koskevat tavaroiden kuljetusta paikasta toiseen Yhteisössä ja tavaroiden yhteisöaseman todistavan T2L-asiakirjan antamista.

2. Tämä yleissopimus ei myöskään vaikuta:

- a) tavaroiden kuljetuksiin väliaikaista maahantuontia sovellettaessa eikä
- b) rajaliikennettä koskeviin sopimuksiin.

5 artikla

Jos sopimuspuolten ja kolmannen maan välillä ei ole sopimusta, jonka nojalla sopimuspuolten välisiä tavarankuljetuksia voitaisiin suorittaa tämän kolmannen maan kautta T1- tai T2-menettelyä soveltaen, tällaista menettelyä sovelletaan tämän kolmannen maan kautta kuljetettaviin tavaroihin vain, mikäli kuljetus sen maan kautta tapahtuu sopimuspuolen alueella laaditun yhden ainoan kuljetusasiakirjan turvin ja sanotun menettelyn noudattaminen keskeytetään kolmannen maan alueella.

6 artikla

Edellyttäen, että kaikkien tavaroihin sovellettavien toimenpiteiden suorittaminen taataan, maat voivat T1- tai T2-menettelyn puitteissa ottaa käyttöön yksinkertaistettuja menettelyjä tiettyä liikennettä varten solmimalla kahden- tai monenvälisiä sopimuksia. Tällaiset sopimukset on toimitettava tiedoksi Euroopan yhteisöjen komissiolle, joka tiedottaa niistä muille maille.

Passitusmenettelyn suorittaminen

7 artikla

1. Ellei tämän yleissopimuksen erityismääräyksistä muuta johdu, EFTA-maiden toimivaltaiset tullitoimipaikat ovat oikeutettuja toimimaan lähtö-, raja-, määrä- ja vakuustullitoimipaikkoina.

2. Yhteisön jäsenvaltioiden toimivaltaiset tullitoimipaikat ovat oikeutettuja antamaan T1- tai T2-asiakirjoja EFTA-maassa sijaitsevaan määrätullitoimipaikkaan tapahtuvaa passitusta varten. Ellei tämän yleissopimuksen erityismääräyksistä muuta johdu, ne ovat myös oikeutettuja antamaan T2L-asiakirjoja EFTA-maahan lähetettäville tavaroille.

3. Milloin useita tavaralähetyksiä yhdistetään ja lastataan yhteen ainoaan I liitteen 16 artiklan 2 kappaleessa määriteltyyn kulkuneuvoon ja lähetetään yhdistettynä lastina yhtenä T1- tai T2-passituksena yhden passituksesta vastaavan toimesta yhdestä lähtötullitoimipaikasta yhteen määrätullitoimipaikkaan yhdelle vastaanottajalle toimitettaviksi, sopimuspuoli voi vaatia, että nämä lähetykset sisällytetään, asianmukaisesti perusteltuja poikkeustapauksia lukuun ottamatta, yhteen ainoaan T1- tai T2-ilmoitukseen, johon liitetään tavaroita koskevat tavaraluettelot.

4. Tavaroiden yhteisöaseman mahdollista todistamista koskevan vaatimuksen estämättä henkilöä, joka suorittaa vientimuodollisuudet sopimuspuolen rajatullitoimipaikassa, ei vaadita asettamaan lähetettäviä tavaroita T1- tai T2-menettelyyn riippumatta siitä tullimenettelystä, johon tavarat asetetaan naapurirajatullitoimipaikassa.

5. Tavaroiden yhteisöaseman mahdollista todistamista koskevan vaatimuksen estämättä sopimuspuolen rajatullitoimipaikka, jossa vientimuodollisuudet suoritetaan, voi kieltäytyä asettamasta tavaroita T1- tai T2-menettelyyn, jos tämän menettelyn on määrä päättyä naapurirajatullitoimipaikassa.

8 artikla

T1- tai T2-asiakirjoilla kuljetettaviin tavaroihin ei voida lisätä uusia tavaroita, niistä ei voida ottaa pois tavaroita eikä niitä voida vaihtaa muihin tavaroihin, varsinkaan kun lähetystä jaetaan, uudelleenlastataan tai yhdistellään.

9 artikla

1. Tavaroiden, jotka tuodaan EFTA-maahan T2-menettelyä soveltaen ja jotka voidaan jälleenlähettää tätä menettelyä soveltaen, tulee pysyä koko ajan mainitun EFTA-maan tulliviranomaisten valvonnassa sen varmistamiseksi, ettei tavaroita tai niiden kuntoa muuteta.

2. Milloin tällaiset tavarat jälleenlähetetään EFTA-maasta sen jälkeen, kun ne ovat tässä EFTA-maassa olleet muun tullimenettelyn kuin passituk-
sen tai tullivarastoinnin alaisina, T2-menettelyä ei voida soveltaa.

Tätä sääntöä ei kuitenkaan sovelleta tavaroihin, jotka on tuotu maahan väliaikaisesti esiteltäviksi näyttelyssä, messuilla tai vastaavassa julkisessa esittelyssä ja joita ei ole käsitelty muuten, kuin mitä tarvitaan niiden alkuperäisen kunnan säilyttämiseksi tai lähetysten jakamiseksi.

3. Kun tavarat jälleenlähetetään EFTA-maasta tullivarastoinnin jälkeen, T2-menettelyä voidaan soveltaa vain seuraavin ehdoin:

- että tavarat ovat olleet tullivarastoituina enintään viiden vuoden ajan; tämä määräaika rajoitetaan kuitenkin kuuteen kuukauteen, jos tavarat kuuluvat tullinimikkeistön 1. - 24. ryhmään (Harmonoitua tavarankuvaus- ja koodausjärjestelmää koskeva kansainvälinen yleissopimus, 14 päivänä kesäkuuta 1983);
- että tavarat ovat olleet varastoituina erityisissä tiloissa eikä niitä ole käsitelty muuten, kuin mitä tarvitaan niiden alkuperäisen kunnon säilyttämiseksi tai lähetysten jakamiseksi pakkausta muuttamatta;
- että mahdollinen käsittely on tapahtunut tullivalvonnassa.

4. EFTA-maan tullitoimipaikan antamassa T2- tai T2L-asiakirjassa tulee viitata vastaavaan T2- tai T2L-asiakirjaan, jolla tavarat saapuivat tähän EFTA-maahan, ja sen tulee sisältää kaikki tullessa esitettyssä asiakirjassa olleet erityismerkinnät.

10 artikla

1. Ellei jäljempänä kappaleessa 2 tai tämän yleissopimuksen liitteissä toisin määrätä, T1- tai T2-passitusta varten tulee olla vakuus, joka on voimassa kaikissa passitukseen liittyvissä maissa.

2. 1 kappaleen määräys ei vaikuta:

- a) sopimuspuolten oikeuteen sopia keskenään, että vakuudesta luovutaan ainoastaan heidän alueitaan koskevilla T1- tai T2-passituksissa;
- b) sopimuspuolen oikeuteen olla vaatimatta vakuutta lähtötullitoimipaikan ja ensimmäisen rajatullitoimipaikan välistä matkaa varten T1- tai T2-passituksissa.

3. Tämän yleissopimuksen I ja II liitteen mukaisen kiinteän vakuuden määrittämiseksi ECU tarkoittaa seuraavien arvojen kokonaismäärää:

0,719	Saksan markkaa
0,0878	Englannin puntia
1,31	Ranskan frangia
140	Italian liiraa
0,256	Hollannin guldenia
3,71	Belgian frangia
0,14	Luxemburgin frangia
0,219	Tanskan kruunua
0,00871	Irlannin puntia
1,15	Kreikan drakmaa

ECUn arvon tietyssä valuutassa tulee vastata tämän valuutan vaihtoarvoa kuhunkin edellä määriteltyn arvoon nähden.

11 artikla

1. Tavaroiden tunnistaminen varmistetaan yleensä sinetöimällä.
2. Sinetöitävä on:
  - a) tavarat sisältävä tila, milloin kulkuneuvo on jo hyväksytty muiden tullisäännösten nojalla tai lähtötullitoimipaikka on hyväksynyt sen sinetöintikelpoiseksi;
  - b) muissa tapauksissa kukin yksittäinen tavarakolli.
3. Kulkuneuvo voidaan hyväksyä sinetöintikelpoiseksi edellyttäen, että:
  - a) sinetit voidaan kiinnittää niihin yksinkertaisesti ja tehokkaasti;
  - b) ne on rakennettu siten, että mitään tavaroita ei voida poistaa tai lisätä jättämättä näkyviä käsittelyjälkiä tai rikkomatta sinettejä;
  - c) niissä ei ole salattua tilaa, johon tavarat voidaan kätkeä;
  - d) lastille varatut tilat voidaan helposti tullitarkastaa.
4. Lähtötullitoimipaikka voi luopua sinetöinnistä, jos huomioon ottaen muut mahdolliset toimenpiteet tavaroiden tunnistamiseksi tavarat ovat helposti tunnistettavissa T1- tai T2-ilmoituksessa tai täydentävissä asiakirjoissa olevan tavarankuvauksen perusteella.

12 artikla

1. Siihen saakka kunnes on sovittu tilastotietojen vaihtoa koskevasta menettelystä, jolla taataan EFTA-maille ja Yhteisön jäsenvaltioille tarpeellinen tietojen saanti kauttakuljetustilastojen valmistamiseksi, vaaditaan lisäkappale T1- tai T2-asiakirjan lehdestä 4, ellei sopimuspuoli luovu tästä vaatimuksesta:

a) kunkin EFTA-maan ensimmäiseen rajatullitoimipaikkaan;

b) Yhteisön ensimmäiseen rajatullitoimipaikkaan, kun on kysymys tavaroista, jotka kuljetetaan EFTA-maassa aloitettua T1- tai T2-menettelyä soveltaen.

2. Edellä tarkoitettua lisäkappaletta ei kuitenkaan vaadita, kun tavaroiden kuljetukseen sovelletaan II liitteen IV osan I luvun määräyksiä.

3. Passituksesta vastaavan tai hänen valtuutetun edustajansa tulee kauttakuljetustilastoista vastaavien kansallisten viranomaisten pyynnöstä antaa kaikkea T1- tai T2-asiakirjoihin liittyvää tietoa, jota tarvitaan tilastojen laatimiseksi.

Hallinnollinen apu

13 artikla

1. Kyseisten maiden tulliviranomaiset antavat toisilleen kaikki käytettävissä olevat tiedot, jotka ovat tärkeitä yleissopimuksen asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

2. Kyseisten maiden tulliviranomaiset antavat toisilleen tarvittaessa tiedoksi kaikki havainnot, asiakirjat, raportit, pöytäkirjat ja tiedot, jotka koskevat T1- tai T2-menettelyä soveltaen suoritettuja kuljetuksia ja näihin kuljetuksiin liittyviä virheellisyksiä tai rikkomuksia.

Lisäksi ne ilmoittavat toisilleen tarvittaessa kaikki sellaisia tavaroita koskevat havainnot, jotka kuuluvat hallinnollisen avun piiriin ja jotka ovat olleet tullivarastointimenettelyssä.

3. Milloin virheellisyksiä tai rikkomuksia epäillään tapahtuneen sellaisten tavaroiden yhteydessä, jotka on tuotu maahan toisesta maasta tai kuljetettu jonkin maan kautta tai jotka ovat olleet tullivarastointimenettelyssä, kyseisten maiden tulliviranomaiset antavat toisilleen pyynnöstä kaikki tiedot, jotka koskevat:

a) näiden tavaroiden kuljetusta:

- riippumatta siitä, millä tavalla ne jälleenlähetettiin, kun ne olivat saapuneet pyynnön saaneeseen maahan T1-, T2- tai T2L-asiakirjan turvin;

tai

- riippumatta siitä, millä tavalla ne olivat saapuneet, kun ne jälleenlähetettiin pyynnön saanesta maasta T1-, T2- tai T2L-asiakirjan turvin;

b) näiden tavaroiden tullivarastointia, kun ne saapuivat pyynnön saaneeseen maahan T2- tai T2L-asiakirjan turvin tai kun ne jälleenlähetettiin siitä maasta T2- tai T2L-asiakirjan turvin.

4. Kaikissa 1 - 3 kappaleen nojalla esitetyissä pyynnöissä on yksilöitävä tapaus tai tapaukset, joita ne tarkoittavat.

5. Jos jonkin maan tulliviranomainen pyytää apua, jota se ei itse voisi pyydettäessä antaa, se mainitsee tästä pyynnössä. Suostuminen tällaiseen pyyntöön on sen tulliviranomaisen harkinnassa, jolle pyyntö esitetään.

6. 1 - 3 kappaleen mukaisesti saatuja tietoja käytetään yksinomaan tämän yleissopimuksen tarkoituksiin ja ne saavat pyynnön esittäneeltä maalta saman suojan kuin sen kaltaiset tiedot tämän maan kansallisen lain mukaan saavat. Näitä tietoja voidaan käyttää muihin tarkoituksiin vain sen tulliviranomaisen kirjallisella suostumuksella, joka ne on antanut ja tämän viranomaisen määräämin rajoituksin.

Sekakomitea

14 artikla

1. Perustetaan sekakomitea, jossa jokainen tämän yleissopimuksen sopimuspuoli on edustettuna.
2. Sekakomitea ilmaisee kantansa yksimielisesti.
3. Sekakomitea kokoontuu aina tarvittaessa, kuitenkin vähintään kerran vuodessa. Jokainen sopimuspuoli voi pyytää kokouksen pitämistä.
4. Sekakomitea laatii sisäisen työjärjestyksensä, joka sisältää muun muassa määräykset kokousten koollekutsumisesta ja puheenjohtajan nimitämisestä sekä hänen toimikaudestaan.
5. Sekakomitea voi päättää alakomitean tai työryhmän asettamisesta avukseen tehtäviensä suorittamisessa.

15 artikla

1. Sekakomitea vastaa tämän yleissopimuksen hallinnoinnista ja sen asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamisesta. Tätä tarkoitusta varten sopimuspuolten on säännöllisesti tiedotettava sekakomitealle yleissopimuksen soveltamisesta saaduista kokemuksista. Sekakomitea antaa suosituksia ja tekee 3 kappaleessa määrätyissä tapauksissa päätöksiä.

2. Se antaa suosituksia erityisesti:

- a) tämän yleissopimuksen muutoksiksi muissa kuin 3 kappaleessa tarkoitetuissa tapauksissa;
- b) muiksi toimenpiteiksi, joita tarvitaan yleissopimuksen soveltamiseksi.

3. Se hyväksyy päätöksellään:

- a) muutokset tämän yleissopimuksen liitteisiin;
- b) muutokset 10 artiklan 3 kappaleen mukaiseen ECU:n määritelmään;
- c) muut muutokset tähän yleissopimukseen, jotka johtuvat liitteiden muutoksista;
- d) toimenpiteet, joihin ryhdytään I liitteen 28 artiklan 2 kappaleen mukaisesti;
- e) siirtymäkauden toimenpiteet, joita vaaditaan uusien jäsenvaltioiden liittyessä Yhteisöön.

Sopimuspuolet saattavat nämä päätökset voimaan oman lainsäädäntönsä mukaisesti.

4. Jos sopimuspuolen edustaja on sekakomiteassa hyväksynyt päätöksen sopimuspuolen valtiosäännön mukaista voimaansaattamista edellyttävin varauksin, päätös tulee voimaan, mikäli siihen ei sisälly mitään päivämäärää, varauman poistamista koskevaa ilmoitusta seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä.

Yleiset ja loppumääräykset

16 artikla

Jokainen sopimuspuoli ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että tämän yleissopimuksen määräyksiä sovelletaan tehokkaasti ja yhdenmukaisesti ottaen huomioon, että on tarpeen vähentää mahdollisuuksien mukaan liikenteenharjoittajille määrättyjä muodollisuuksia ja saavuttaa tyydyttäviä keskinäisiä ratkaisuja näiden määräysten soveltamisesta syntyneissä vaikeuksissa.

17 artikla

Sopimuspuolet ilmoittavat toisilleen määräyksistä, joita ne antavat tämän yleissopimuksen toteuttamiseksi.

18 artikla

Tämän yleissopimuksen määräykset eivät estä sopimuspuolia tai Yhteisön jäsenvaltioita säättämästä tavaroiden maahantuontia, maastavientiä tai kauttakuljetusta koskevia kieltoja tai rajoituksia, jotka perustuvat yleiseen moraaliin, järjestykseen tai turvallisuuteen, ihmisten, eläinten ja kasvien hengen ja terveyden suojaamiseen, kansallisten taiteellista, historiallista tai arkeologista arvoa omaavien aarteiden suojaamiseen tai teollisen tai kaupallisen omaisuuden suojaamiseen.

19 artikla

Tämän yleissopimuksen liitteet ja siihen tehty lisäpöytäkirja ovat sen erottamaton osa.

20 artikla

1. Tätä yleissopimusta sovelletaan alueilla, joilla sovelletaan Euroopan talousyhteisön perustamissopimusta, siinä sopimuksessa edellytetyin ehdoin, ja EFTA-maiden alueilla.

2. Tätä yleissopimusta sovelletaan myös Liechtensteinin ruhtinaskunnassa niin kauan, kuin mainittua ruhtinaskuntaa sitoo tulliliittosopimus Sveitsin valaliittoon.

21 artikla

Sopimuspuoli voi erota tästä yleissopimuksesta edellyttäen, että se antaa kaksitoista kuukautta etukäteen kirjallisen irtisanomisilmoituksen yleissopimuksen tallettajalle, joka ilmoittaa asiasta kaikille muille sopimuspuolille.

22 artikla

1. Tämä yleissopimus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1988 edellyttäen, että sopimuspuolet ovat ennen marraskuun 1 päivää 1987 tallettaneet hyväksymisasiakirjansa Euroopan yhteisöjen neuvoston sihteeristön huostaan, joka toimii tallettajana.

2. Ellei tämä yleissopimus tule voimaan 1 päivänä tammikuuta 1988, se tulee voimaan viimeisen hyväksymisasiakirjan tallettamista seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä.

3. Tallettaja ilmoittaa kunkin sopimuspuolen hyväksymisasiakirjan tallettamispäivämäärän ja yleissopimuksen voimaantulopäivämäärän.

23 artikla

1. Tämän yleissopimuksen tullessa voimaan lakataan soveltamasta Itävallan 30 päivänä marraskuuta 1972 ja Sveitsin 23 päivänä marraskuuta 1972 Yhteisön kanssa solmimaa sopimusta Yhteisön passitusmenettelyn sääntöjen soveltamisesta sekä näiden maiden ja Yhteisön 12 päivänä heinäkuuta 1977 solmimaa sopimusta Yhteisön passitusmenettelyn sääntöjen soveltamisen laajentamisesta.

2. 1 kappaleessa mainittujen sopimusten soveltaminen jatkuu kuitenkin T1-tai T2-passitukseen nähden, jotka on aloitettu ennen tämän yleissopimuksen voimaantuloa.

3. Suomen, Norjan ja Ruotsin välillä sovellettu pohjoismainen passitusjärjestys lakkautetaan tämän yleissopimuksen voimaantulopäivästä lukien.

24 artikla

Tämä yleissopimus, joka on tehty yhtenä ainoana kappaleena suomen, englannin, espanjan, hollannin, islannin, italian, kreikan, norjan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan ja tanskan kielellä, kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaisia, talletetaan Euroopan yhteisöjen neuvoston sihteeristön arkistoon, ja sihteeristö toimittaa siitä oikeaksi todistetun jäljennöksen jokaiselle sopimuspuolelle.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or title area.

SAMNINGUR

UM SAMEIGINLEGAR UMFLUTNINGSREGLUR

Lýðveldið Austurríki, lýðveldið Finnland, lýðveldið Ísland, kongungsríkið Noregur, ríkjasambandið Sviss og konungsríkið Svíþjóð (hér á eftir nefnd EFTA-löndin) og Efnahagsbandalag Evrópu (hér á eftir nefnt bandalagið),

sem hafa í huga fríverslunarsamningana milli bandalagsins og einstakra EFTA-landa,

hafa í huga sameiginlega yfirlýsingu um evrópskt efnahagssvæði, sem samþykkt var af ráðherrum EFTA-landanna og bandalagsins og framkvæmdanefnd Evrópubandalaganna í Lúxemborg 9. apríl 1984, sérstaklega með tilliti til einföldunar á landamæraeftirliti og upprunareglum,

hafa í huga samninginn um einföldun formsatriða í vöruviðskiptum sem gerður hefur verið milli EFTA-landanna og bandalagsins þar sem tekið er upp samræmt stjórnsýsluskjal til notkunar í slíkum viðskiptum,

hafa í huga að notkun þessa samskjals á grundvelli sameiginlegra reglna um umflutning vara milli bandalagsins og EFTA-landanna og milli EFTA-landanna innbyrðis muni leiða til einföldunar,

hafa í huga að vísasta leiðin til að ná þessu marki sé að láta gildandi reglur um umflutning vara innan

bandalagsins, milli bandalagsins og Austurríkis og Sviss og milli Austurríkis og Sviss, taka einnig til þeirra EFTA-landa sem beita þeim ekki,

hafa einnig í huga norrænu umflutningsreglurnar sem í gildi eru milli Finnlands, Noregs og Svíþjóðar,

hafa ákveðið að gera eftirfarandi samning:

Almenn ákvæði

1. gr.

1. Samningur þessi kveður á um umflutning vara milli bandalagsins og EFTA-landanna, svo og milli-EFTA landanna sjálfra, m.a., þar sem það á við, umskipun, endur-útflutning eða geymslu í vörugeymslum, með því að setja sameiginlegar umflutningsreglur án tillits til tegundar eða uppruna varanna.
2. Að óbreyttum ákvæðum samnings þessa, einkum ákvæðunum um ábyrgðir, teljast sameiginlegar umflutningsreglur bandalagsins gilda um flutning vara í bandalaginu.
3. Gerð er grein fyrir sameiginlegu umflutningsreglunum í I. og II. viðbæti við samning þennan, sbr. þó ákvæði 7. - 12. gr. hér á eftir.
4. Að því er varðar sameiginlegu umflutningsreglurnar skulu umflutningsskýrslur og umflutningsskjöl vera í samræmi við og fyllt út samkvæmt ákvæðum III. viðbætis við samning þennan.

2. gr.

1. Sameiginlegu umflutningsreglurnar verða hér á eftir nefndar T1-reglurnar eða T2-reglurnar eftir því sem við á.

2. T1-reglunum má beita um hvers konar vörur sem fluttar eru í samræmi við 1. mgr. 1. gr.

3. T2-reglurnar gilda um vörur sem fluttar eru í samræmi við 1. mgr. 1. gr.:

a) í bandalaginu, eingöngu þegar vörurnar uppfylla skilyrði þau sem kveðið er á um í 9. og 10. gr. samningsins um stofnun Efnahagsbandalags Evrópu og hafa ekki hlotið tollmeðferð vegna endurgreiðslna við útflutning til landa, sem eru ekki aðildarríki bandalagsins, í samræmi við sameiginlegu landbúnaðarstefnuna, eða þegar vörurnar heyra undir samninginn um stofnun Kola- og stálbandalags Evrópu og þær má samkvæmt ákvæðum þess samnings flytja frjálst innan bandalagsins (bandalagsvörur);

b) í EFTA-landi, eingöngu þegar vörurnar hafa komið til þess EFTA-lands samkvæmt T2-reglunum og eru fluttar aftur út í samræmi við hina sérstöku skilmála í 9. gr. hér á eftir.

4. Hinir sérstöku skilmálar, sem kveðið er á um í samningi þessum að því er varðar meðferð vara samkvæmt T2-reglunum, skulu einnig gilda við útgáfu T2L-skjala varðandi staðfestingu á bandalagsréttindum vara og skulu vörur, sem T2L-skjal tekur til, meðhöndlaðar með sama hætti og vörur sem fluttar eru samkvæmt T2-reglunum en þó þarf T2L-skjal ekki að fylgja vörunum.

3. gr.

1. Í samningi þessum er með orðinu:

a) "umflutningur" átt við tollmeðferð þar sem vörur eru fluttar undir tolleftirliti frá tollstöð í einu landi til tollstöðvar í sama eða öðru landi yfir að a.m.k. ein landamæri;

b) "land" átt við sérhvert EFTA-land og sérhvert aðildarríki bandalagsins;

c) "þriðja land" átt við sérhvert ríki sem hvorki er EFTA-land né aðildarríki bandalagsins.

2. Við beitingu þeirra reglna, sem kveðið er á um í samningi þessum varðandi T1- og T2-reglurnar, skulu

EFTA-löndin og bandalagið og aðildarríki þess hafa sömu réttindi og skyldur.

4. gr.

1. Samningur þessi skal ekki á neinn hátt hafa áhrif á beitingu annarra alþjóðasamninga um umflutning, einkum TIR-reglnanna eða Rínarskrárinnar, nema að því er varðar takmarkanir á slíkri beitingu varðandi flutning á vörum frá einum stað til annars í bandalaginu og takmarkanir á útgáfu T2L-skjala varðandi staðfestingu á bandalagsréttindum vara.
2. Samningur þessi skal heldur ekki hafa áhrif á:
  - a) flutning vara samkvæmt reglum um tímabundinn innflutning og
  - b) samninga um landamæraumferð.

5. gr.

Sé ekki samningi til að dreifa milli samningsaðila og þriðja lands um að vörur í flutningi milli samningsaðilanna megi flytja um það þriðja land samkvæmt T1- eða T2-reglunum skulu slíkar reglur eingöngu gilda um vörur í flutningi um það þriðja land ef flutningur um það land fer fram á grundvelli eins flutningsskjals sem útbúið hefur verið á landsvæði samningsaðila og framkvæmd afgreiðslunnar er felld niður á landsvæði þriðja landsins.

6. gr.

Að því tilskildu að tryggð sé framkvæmd hvers konar ráðstafana varðandi vörurnar geta lönd, samkvæmt T1- eða T2-reglunum, tekið upp einfaldari reglur um vissa umferð með tvíhliða eða marghliða samningum. Slíkir samningar skulu tilkynntir framkvæmdanefnd Evrópubandalaganna sem skal kunngera það hinum löndunum.

Framkvæmd umflutningsreglnanna7. gr.

1. Leiði ekki annað af sérákvæðum samnings þessa hafa þar til bærar tollstöðvar EFTA-landanna heimild til að taka að sér störf brottfarar-, umflutnings-, ákvörðunar- og ábyrgðartollstöðva

2. Þar til bærar tollstöðvar aðildarríkja bandalagsins skulu hafa heimild til að gefa út T1- eða T2-skjöl um umflutning til ákvörðunartollstöðvar sem er í EFTA-landi. Leiði ekki annað af sérákvæðum í samningi þessum skulu þær einnig hafa heimild til að gefa út T2L-skjöl yfir vörur sem senda á til EFTA-lands.

3. Þegar nokkrar vörusendingar eru sameinaðar og skipað út í eitt flutningsfar, í skilningi 2. mgr. 16. gr. í I. viðbæti, og sendar sem samhleðsla af einum ábyrgðaraðila með einni T1- eða T2-afgreiðslu frá brottfarartollstöð til ákvörðunartollstöðvar til afhendingar einum viðtakanda getur samningsaðili krafist þess að þær sendingar skuli, nema í hreinum undantekningartilvikum, vera í einni T1- eða T2-skýrslu ásamt viðeigandi hleðsluskram.

4. Þrátt fyrir skilyrðið um staðfestingu á bandalagsréttindum vara, þar sem það á við, skal aðila, sem gengur frá útflutningskjöllum við landamæratollstöð samningsaðila, ekki gert að láta afgreiða sendar vörur samkvæmt T1-eða T2-reglunum, óháð því eftir hvaða reglum vörurnar verða afgreiddar á nálægri landamæratollstöð.

5. Þrátt fyrir skilyrði um staðfestingu á bandalagsréttindum vara, þar sem það á við, getur landamæratollstöð samningsaðila, þar sem uppfylla á formsatriði við útflutning, neitað að afgreiða vörurnar samkvæmt T1- eða T2-reglunum ef þeirri afgreiðslu á að ljúka á nálægri landamæratollstöð.

8. gr.

Ekki má bæta við, fjarlægja eða skipta um vörur sem sendar eru áfram samkvæmt T1- eða T2-skjali, sérstaklega

þegar um er að ræða sendingar sem skipt hefur verið upp, umskipað eða eru í lausri vigt.

9. gr.

1. Vörur, sem fluttar eru til EFTA-lands samkvæmt T2-reglunum og flytja má aftur út samkvæmt þeim, skulu ávallt vera undir eftirliti tollýfirvalda í því landi til að tryggja að engin breyting verði á auðkenni þeirra eða ástandi.

2. Þegar slíkar vörur eru fluttar aftur út frá EFTA-landi eftir að hafa hlotið í því EFTA-landi aðra tollmeðferð en leiðir af umflutningi eða vörslu í vörugeymslu er óheimilt að beita T2-reglunum.

Ákvæði þetta skal þó ekki gilda um vörur sem heimilað er að sýndar verði um stundarsakir á sýningum, kaupstefnum eða áþekktum opinberum sýningum og hafa ekki hlotið neina vinnslu aðra en þá sem nauðsynleg er til að varðveita þær í upprunalega ástandi sínu eða til að skipta upp sendingum.

3. Þegar vörur eru fluttar aftur út frá EFTA-landi eftir að hafa verið í geymslu samkvæmt reglum um vörugeymslur er eingöngu heimilt að beita T2-reglunum að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:

- að vörurnar hafi ekki verið geymdar lengur en fimm ár í vörugeymslu; að því er varðar vörur sem falla undir 1.-24. kafla tollnafnaskrárinnar um flokkun vara í tollskrá (Alþjóðasamning um samræmda vörulýsingar- og vörunúmeraskrá frá 14. júní 1983) skal frestur þessi þó takmarkaður við sex mánuði;
- að vörurnar hafi verið geymdar á sérstöku svæði og ekki hlotið neina vinnslu aðra en þá sem nauðsynleg er til að varðveita þær í upprunalega ástandi sínu eða til að skipta upp sendingum án þess að skipta um umbúðir;
- að hvers konar vinnsla hafi farið fram undir toll-eftirliti.

4. Í sérhverju T2- eða T2L-skjali, sem gefið er út af tollstöð í EFTA-landi, skal vísað til viðkomandi T2- eða

T2L-skjals sem vörunum fylgdu til þess EFTA-lands og bera með sér allar sérstakar áritanir sem þar eru sýndar.

10.gr.

1. Leiði ekki annað af 2. mgr. hér á eftir eða viðbættunum við samning þennan skal sérhver T1- eða T2-afgreiðsla tryggð með ábyrgð er sé gild fyrir öll lönd sem afgreiðslan snertir.

2. Ákvæði 1. mgr. skulu ekki hafa áhrif á:

- a) rétt samningsaðila til að semja sín á milli um niðurfellingu ábyrgðar vegna T1- eða T2-afgreiðslna sem eingöngu varða landsvæði þeirra;
- b) rétt samningsaðila til að gera ekki kröfu um ábyrgð fyrir hluta T1- eða T2-afgreiðslu milli brottfarartollstöðvar og fyrstu umflutnings-tollstöðvar.

3. Að því er varðar fastagjaldsábyrgð, sem kveðið er á um í I. og II. viðbæti við samning þennan, er með Evrópu-mynt (ECU) átt við samtölu sem í eru neðangreindar fjárhæðir:

0,719	þýsk mörk
0,0878	sterlingspund
1,31	franskur franki
140	ítalskar lírur
0,256	hollensk gyllini
3,71	belgískur franki
0,14	Lúxemborgarfrankar
0,219	danskar krónur
0,00871	írskt pund
1,15	grískar drökmur.

Verðmæti Evrópumyntarinnar í tiltekinni mynt skal vera jafnt summu gengisverðs þeirrar myntar fyrir þær fjárhæðir sem tilgreindar eru hér að framan.

11. gr.

1. Til þess að tryggja að kennsl verði borin á vörur skal hafa sem meginreglu að innsigla þær.
2. Eftirfarandi skal innsiglað:
  - a) rýmið þar sem vörurnar eru þegar flutningsför hafa þegar verið viðurkennd samkvæmt öðrum tollareglum eða viðurkennd af brottfarartollstöð sem hæf til innsiglunar;
  - b) hver einstakur pakki í öðrum tilvikum.
3. Viðurkenna má flutningsför hæf til innsiglunar með eftirfarandi skilyrðum:
  - a) að innsigli verði auðveldlega og tryggilega fest við þau;
  - b) þau séu þannig byggð að engar vörur verði fjarlægðar eða vörum bætt við án þess að skilin verði eftir sýnileg verksummerki um að við þau hafi verið átt eða án þess að rjúfa innsiglin;
  - c) í þeim séu ekki leynd rými þar sem fela má vörur;
  - d) rými, sem ætluð séu fyrir farm, séu auðveld aðkomu vegna tolleftirlits.
4. Brottfarartollstöð getur látið vera að innsigla ef, að teknu tilliti til annarra möguleika til að bera kennsl á vörur, lýsing á vörunum í T1- eða T2-skýrslunni eða í viðbótarskjölum gerir þær auðþekktanlegar.

12. gr.

1. Þar til reglur hafa verið samþykktar um skipti á tölfræðilegum upplýsingum til að tryggja að EFTA-löndin og aðildarríki bandalagsins hafi nauðsynleg gögn til hagskýrslugerðar um umflutning skal viðbótareintak af eintaki nr. 4 af T1- og T2-skjalinu útvegað eftirfarandi aðilum til tölfræðilegra nota nema samningsaðili geri ekki kröfu til þess:

- a) fyrstu umflutningstollstöð í sérhverju EFTA-landi;

b) fyrstu umflutningstollstöð í bandalaginu að því er varðar vörur er hlotið hafa T1- eða T2-afgreiðslu sem hafin er í EFTA-landi.

2. Viðbótareintaksins, sem nefnt er hér að framan, verður þó ekki krafist þegar vörurnar eru fluttar samkvæmt þeim skilmálum sem kveðið er á um í I. kafla IV. hluta í II. viðbæti.

3. Ábyrgðaraðili eða umboðsaðili hans skal, sé þess óskað af þeirri ríkisstofnun sem annast hagskýrslugerð um umflutning, láta í té allar upplýsingar varðandi T1- eða T2-skjöl sem nauðsynlegar eru við hagskýrslugerðina.

Aðstoð stjórnvalda

13. gr.

1. Tollyfirvöld viðkomandi landa skulu veita hvert öðru hvers konar tiltækar upplýsingar sem mikilvægar eru til þess að ganga úr skugga um rétta framkvæmd samningsins.

2. Sé það talið nauðsynlegt skulu tollyfirvöld viðkomandi landa skiptast á öllum niðurstöðum, skjölum, skýrslum, málgögnum og upplýsingum um flutninga sem fram fara samkvæmt T1- eða T2-reglunum, svo og um misferli eða brot í tengslum við slíka flutninga.

Enn fremur skulu þau, ef nauðsyn krefur, skiptast á öllum niðurstöðum varðandi vörur í þeim tilvikum þar sem gert er ráð fyrir gagnkvæmri aðstoð enda hafi verið farið með þær samkvæmt reglum um tollgeymslur.

3. Leiki grunur á misferli eða broti varðandi vörur sem fluttar hafa verið frá einu landi til annars, farið hafa um land eða verið geymdar samkvæmt reglum um vöruhegmslur skulu tollyfirvöld viðkomandi landa, sé þess óskað, skiptast á upplýsingum:

- a) um skilyrði við flutning varanna:
- hver var komustaður þeirra samkvæmt T1-, T2- eða T2L-skjali til landsins sem beiðninni er beint til, án tillits til hvernig þær voru fluttar aftur út, eða
  - hvaðan þær voru fluttar aftur út samkvæmt T1-, T2- eða T2L-skjali frá landinu sem beiðninni er beint til, án tillits til þess hvernig þær komu;
- b) um skilyrði við vörslu þessara vara í vörugeymslu þar sem þær komu til landsins, sem beiðninni er beint til, samkvæmt T1-, T2-eða T2L-skjali eða hvaðan þær voru fluttar aftur út frá því landi samkvæmt T2- eða T2L-skjali.

4. Í beiðni, sem sett er fram skv. 1. - 3. mgr., skal tilgreina málið eða málin sem hún tekur til.

5. Ef tollyfirvald einhvers lands óskar eftir aðstoð sem það gæti ekki sjálf veitt samkvæmt beiðni skal það vekja athygli á því í beiðninni. Það skal háð mati þess tollyfirvalds sem beiðninni er beint til hvort við henni verður orðið.

6. Upplýsingar, sem fengnar eru skv. 1. - 3. mgr., skal einvörðungu nota á grundvelli samnings þessa og skal þeim veitt sama vernd af viðtökulandinu og veitt er upplýsingum af líkum toga samkvæmt lögum þess lands. Slíkar upplýsingar má aðeins nota í öðrum tilgangi með skriflegu samþykki þess tollyfirvalds sem veitti þær og með þeim takmörkunum sem það yfirvald setur.

Sameiginlega nefndin

14. gr.

1. Sameiginleg nefnd er hér með sett á stofn og skal sérhver aðili að samningi þessum eiga þar sinn fulltrúa.
2. Ákvarðanir sameiginlegu nefndarinnar skulu teknar samhljóða.
3. Sameiginlega nefndin skal koma saman þegar nauðsyn krefur en þó eigi sjaldnar en einu sinni á ári. Sérhver samningsaðili getur farið fram á að fundur verði haldinn.
4. Sameiginlega nefndin skal sjálf setja sér fundarsköp sem skulu m.a. hafa að geyma ákvæði um boðun funda, tilnefningu formanns og starfstímabil hans.
5. Sameiginlega nefndin getur ákveðið að skipa undirnefndir eða starfshópa sér til aðstoðar við lausn verkefna sinna.

15. gr.

1. Sameiginlega nefndin skal annast framkvæmd samnings þessa og tryggja rétta framkvæmd hans. Í því skyni skulu samningsaðilar upplýsa hana reglulega um reynsluna af framkvæmd samningsins og gerir hún tillögur en í tilvikum, sem kveðið er á um í 3. mgr., skal hún taka ákvarðanir.
2. Einkum skal nefndin gera tillögur um:
  - a) breytingar á samningi þessum, aðrar en þær sem vísað er til í 3. mgr.;
  - b) aðrar nauðsynlegar ráðstafanir vegna framkvæmdar hans.
3. Nefndin skal með ákvörðun samþykkja:
  - a) breytingar á viðbættum við samning þennan;
  - b) breytingar á skilgreiningu Evrópumyntarinnar (ECU) eins og hún er ákveðin 3. mgr. 10. gr.;
  - c) aðrar breytingar á samningi þessum ef þær leiðir af breytingum á viðbættunum;
  - d) ráðstafanir sem gerðar skulu skv. 2. mgr. 28. gr. í I. viðbæti;

e) ráðstafanir til aðlögunar sem nauðsynlegar eru vegna inngöngu nýrra aðildarríkja í bandalagið. Slíkar ákvarðanir ber samningsaðilinn að láta koma til framkvæmda í samræmi við sína eigin löggjöf.

4. Ef fulltrúi samningsaðila í sameiginlegu nefndinni hefur samþykkt ákvörðun með fyrirvara um að skilyrðum í stjórnlögum lands hans verði fullnægt skal ákvörðunin ganga í gildi á fyrsta degi annars mánaðar eftir að afturköllun fyrirvarans var tilkynnt hafi annar dagur ekki verið nefndur í ákvörðuninni.

Ýmis ákvæði og lokaákvæði

16. gr.

Sérhver samningsaðili skal gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að ákvæði samnings þessa séu framkvæmd á virkan og samræmdan hátt enda sé tekið tilliti til þess að þörf er á að draga eftir megni úr formsatriðum gagnvart framkvæmdaraðilum og að enn fremur er þörf á að vandamál, sem upp kunna að koma við framkvæmd þessara ákvæða, séu leyst á fullnægjandi hátt fyrir alla aðila.

17. gr.

Samningsaðilar skulu skiptast á upplýsingum um það með hvaða hætti þeir framkvæma samning þennan.

18. gr.

Ákvæði samnings þessa skulu ekki hindra bönn eða höft á innflutningi, útflutningi eða umflutningi vara sem sett eru af samningsaðilum eða aðildarríkjum bandalagsins og réttlætt eru af ástæðum sem varða almennt siðgæði, allsherjarreglu eða almannaöryggi, verndun heilbrigðis og lífs manna, dýra eða jurta, verndun

Þjóðarverðmæta sem hafa listrænt, sögulegt eða fornleifafræðilegt gildi ellegar verndun eignarréttinda á sviði iðnaðar eða verslunar.

19. gr.

Viðbætarnir og viðbótarbókunin við samning þennan eru óaðskiljanlegur hluti hans.

20. gr.

1. Samningur þessi skal annars vegar taka til landsvæða sem samningurinn um stofnun Efnahagsbandalags Evrópu tekur til, með þeim skilyrðum sem sá samningur kveður á um, og hins vegar til landsvæða EFTA-landanna.
2. Samningur þessi skal einnig taka til furstadæmisins Liechtensteins meðan furstadæmið er tengt ríkjasambandinu Sviss með samningi um tollabandalag.

21. gr.

Sérhver samningsaðili getur sagt samningi þessum upp að því tilskildu að hann tilkynni vörsluaðila það skriflega með tólf mánaða fyrirvara og skal vörsluaðilinn tilkynna það öllum öðrum samningsaðilum.

22. gr.

1. Samningur þessi skal ganga í gildi 1. janúar 1988 að því tilskildu að samningsaðilar hafi fyrir 1. nóvember 1987 afhent til vörslu samþykktarskjöl sín á skrifstofu ráðs Evrópubandalaganna sem gegnir hlutverki vörsluaðila.

2. Ef samningur þessi gengur ekki í gildi 1. janúar 1988 skal hann ganga í gildi á fyrsta degi annars mánaðar eftir að síðasta samþykktarskjalið hefur verið afhent til vörslu.
3. Vörsluaðilinn skal tilkynna hvaða dag samþykktarskjál hvers samningsaðila er afhent til vörslu, svo og gildistökudag samningsins.

23. gr.

1. Þegar samningur þessi gengur í gildi falla úr gildi samningar frá 30. nóvember 1972 og 23. nóvember 1972 um beitingu reglnanna um umflutning í bandalaginu sem Austurríki og Sviss gerðu hvort um sig við bandalagið, svo og samningur frá 12. júlí 1977 um viðtækari beitingu reglnanna um umflutning í bandalaginu sem þessi lönd og bandalagið gerðu.
2. Samningarnir sem nefndir eru í 1. mgr., skulu þó gilda áfram um T1- eða T2-afgreiðslur sem hafnar voru fyrir gildistöku samnings þessa.
3. Norrænu umflutningsreglurnar, sem í gildi eru milli Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, falla úr gildi frá og með gildistöku degi samnings þessa.

24. gr.

Samningur þessi, sem gerður er í einu eintaki á dönsku, ensku, finnsku, frönsku, grísku, hollensku, íslensku, ítölsku, norsku, portúgölsku, spænsku, sænsku og þýsku, með öllum textunum jafngildum, skal varðveittur í skjalasafni skrifstofu ráðs Evrópubandalaganna sem skal senda sérhverjum samningsaðila staðfest endurrit af honum.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or title.

Second block of faint, illegible text.

Third block of faint, illegible text.

Fourth block of faint, illegible text.

Fifth block of faint, illegible text.

Sixth block of faint, illegible text.

Seventh block of faint, illegible text.

Eighth block of faint, illegible text.

Ninth block of faint, illegible text.

Tenth block of faint, illegible text at the bottom of the page.

KONVENSJON OM EN FELLES TRANSITTERINGSPROSEDYRE

Republikken Østerrike, Republikken Finland, Republikken Island, Kongeriket Norge, Kongeriket Sverige, og Det Sveitsiske Forbund (heretter benevnt EFTA landene) og det Europeiske Økonomiske Fellesskap (heretter benevnt Fellesskapet),

SOM TAR I BETRAKTNING frihandelsavtalene mellom Fellesskapet og hvert av EFTA landene,

SOM TAR I BETRAKTNING felleserklæringen med oppfordring til etablering av et europeisk økonomisk område, vedtatt av ministre i EFTA landene og Fellesskapets medlemsstater og De Europeiske Fellesskapers Kommissjon i Luxembourg den 9. april 1984, spesielt med sikte på forenkling av grenseformaliteter og opprinnelsesregler,

SOM TAR I BETRAKTNING Konvensjonen om forenkling av formelle vilkår i varehandelen, sluttet mellom EFTA landene og Fellesskapet, ved introduksjonen av et enhetlig administrativt dokument til bruk i slik handel,

SOM TAR I BETRAKTNING at bruken av dette enhetsdokument innenfor rammen av en felles transitteringsprosedyre for transport av varer mellom Fellesskapet og EFTA landene og mellom EFTA landene internt vil føre til forenkling,

SOM TAR I BETRAKTNING at den mest formålstjenlige måten for å oppnå dette målet ville være utvide til de EFTA land som ikke benytter den, transitteringsprosedyren som allerede benyttes ved transport av varer innen Fellesskapet, mellom Fellesskapet og Østerrike og Sveits, og mellom Østerrike og Sveits,

SOM TAR I BETRAKTNING også den Nordiske forpassingsordning som benyttes mellom Finland, Norge og Sverige,

HAR BESLUTTET Å inngå følgende Konvensjon:

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikkel 1

1. Denne Konvensjon fastsetter regler for transport av varer i transitt mellom Fellesskapet og EFTA landene såvel som mellom EFTA landene internt, inkludert, når de kan brukes, ved omlasting, gjenutførsel eller tollagring av varer ved å introdusere en felles transitteringsprosedyre uavhengig av varenes art og opprinnelse.

2. Uten hinder av bestemmelsene i denne Konvensjon og spesielt de som gjelder garanti, skal transport av varer innen Fellesskapet alltid foregå under Fellesskapets transitteringsprosedyre.

3. Med forbehold for bestemmelsene i Artiklene 7 til 12 nedenfor, er reglene som regulerer den felles transitteringsprosedyren fastsatt i Vedleggene I og II til denne Konvensjon.

4. Transitteringsdeklarasjoner og transitteringsdokumenter til bruk i den felles transitteringsprosedyren skal svare til og fylles ut i samsvar med Vedlegg III til denne Konvensjon.

Artikkel 2

1. Den felles transitteringsprosedyren skal, alt etter hva den gjelder, heretter beskrives som T1 prosedyren, eller som T2 prosedyren.

2. T1 prosedyren kan benyttes for alle varer som transporteres i samsvar med Artikkel 1, paragraf 1.

3. T2 prosedyren benyttes for varer som transporteres i samsvar med Artikkel 1, paragraf 1:

(a) innenfor Fellesskapet, bare når varene tilfredsstillende betingelsene fastsatt i Artikkel 9 og 10 i Traktaten om opprettelse av det Europeiske Økonomiske Fellesskap og ikke har vært underlagt utførselsformaliteter for å oppnå refusjoner ved utførsel til land som ikke er medlemsstater i Fellesskapet, i samsvar med den felles landbrukspolitikk eller når varene kommer inn under Traktaten om opprettelse av det Europeiske Kull- og Stålfellesskap og etter betingelsene i denne Traktat er i fri sirkulasjon innen Fellesskapet (Fellesskapsvarer);

(b) i et EFTA land, bare når varene har ankommet til dette EFTA landet under T2 prosedyren og blir gjenutført under de spesielle betingelsene fastsatt i Artikkel 9 nedenfor.

4. De spesielle betingelsene fastsatt i denne Konvensjon med hensyn til å plassere varer under T2 prosedyren skal også anvendes ved utstedelse av T2L dokumenter for bekreftelse av Fellesskapsstatusen på varer og varer dekket av et T2L dokument skal bli behandlet på samme måte som varer transportert under T2 prosedyren, bortsett fra at T2L dokumentet ikke behøver å følge varene.

Artikkel 3

1. Til bruk i denne Konvensjon skal uttrykket:

- (a) "transittering" bety en tollprosedyre hvor varer transporteres under tollvesenets kontroll, fra et tollsted i ett land til et tollsted i det samme eller et annet land der minst en grense krysses;
- (b) "land" bety ethvert EFTA land og enhver medlemsstat i Fellesskapet;
- (c) "tredjeland" bety ethvert land som verken er et EFTA land eller en medlemsstat i Fellesskapet.

2. Ved anvendelsen av reglene for T1 eller T2 prosedyren fastsatt i denne Konvensjon, skal EFTA landene, Fellesskapet og dets medlemsstater ha de samme rettigheter og forpliktelser.

Artikkel 4

1. Denne Konvensjon skal ikke være til hinder for anvendelsen av enhver annen internasjonal avtale som omhandler en transitteringsprosedyre, spesielt TIR prosedyren og Rhine manifestet, med forbehold om eventuelle begrensninger i en slik anvendelse når det gjelder transporten av varer fra et sted innen Fellesskapet til et annet sted innen Fellesskapet og i enhver begrensning når det gjelder utstedelse av T2L dokumenter for bekreftelse av varers Fellesskapsstatus.

2. Denne Konvensjon skal heller ikke være til hinder for:

(a) transport av varer under en midlertidig innførselsprosedyre, og for

(b) avtaler som gjelder grensetrafikk.

Artikkel 5

Av mangel på en avtale mellom de kontraherende Parter og et tredjeland hvorved varer som sendes mellom de Kontraherende Parter kan transporteres gjennom dette tredjelandet under T1 eller T2 prosedyren, skal en slik prosedyre kun anvendes for varer som transporteres gjennom dette tredjelandet dersom transporten gjennom dette landet er dekket av ett transportdokument utfyllt i territoriet til en Kontraherende Part og denne prosedyren blir suspendert innenfor territoriet til tredjelandet.

Artikkel 6

Forutsatt at gjennomføringen av ethvert tiltak vedrørende varene er sikret, kan landene, innenfor T1 eller T2 prosedyren, introdusere forenklede prosedyrer for visse typer trafikk i form av bilaterale eller multilaterale avtaler. Slike avtaler skal meddeles Kommissjonen for de Europeiske Fellesskaper som skal informere de øvrige landene.

GJENNOMFØRING AV TRANSITTERINGSSPROSEDYREN

Artikkel 7

1. Med forbehold om spesielle bestemmelser i denne Konvensjon er de kompetente tollsteder i EFTA landene bemyndiget til å påta seg funksjonene som avgangstollsteder, transitteringstollsteder, bestemmelsestollsteder og garantitollsteder.

2. De kompetente tollstedene i Fellesskapets medlemsstater skal bemyndiges til å utstede T1 eller T2 dokumenter for transittering til et bestemmelsestollsted beliggende i et EFTA land. Med forbehold om spesielle bestemmelser i denne Konvensjon skal de også bemyndiges til å utstede T2L dokumenter for varer bestemt til et EFTA land.

3. Når flere varesendinger er samlet og lastet på ett transportmiddel slik det er ment i Artikkel 16, paragraf 2 i Vedlegg I, og er ekspedert som en samlesending av én hovedansvarlig i en T1 eller T2 operasjon, fra ett avgangstollsted til ett bestemmelsestollsted og for levering til en mottaker, kan en Kontraherende Part kreve at disse forsendelsene, unntatt i spesielle, velbegrunnede tilfeller, skal dekkes av én T1 eller T2 deklarasjon vedlagt de tilhørende lastelister.

4. Uansett kravet om eventuell bekreftelse av Fellesskapsstatusen for varer, skal en person som oppfyller utførselsformalitetene ved grensetollstedet til en Kontraherende Part ikke bli pålagt å plassere varesendingene under T1 eller T2 prosedyren, uavhengig av hvilken tollprosedyre varene blir underlagt ved nabolandets grensetollsted.

5. Uansett kravet om eventuell bekreftelse av Fellesskapsstatusen for varer, kan grensetollstedet til den Kontraherende Part hvor utførselsformalitetene blir oppfylt nekte å plassere varene under T1 eller T2 prosedyren hvis denne prosedyren skal avsluttes ved nabolandets grensetollsted.

Artikkel 8

Ingen tilføyelse, fjerning eller utskifting kan gjøres når varer sendes på et T1 eller T2 dokument, spesielt når sendinger blir oppdelt, omlastet eller lastet i bulk.

Artikkel 9

1. Varer som er tatt inn i et EFTA land under T2 prosedyren og som kan bli gjenutført under den samme prosedyren skal hele tiden forbli under tollvesenets kontroll i dette landet for å sikre at det ikke skjer forandringer i deres identitet eller beskaffenhet.

2. Når slike varer blir gjenutført fra et EFTA land etter å ha vært underlagt en annen prosedyre enn en transitterings- eller en tollagringsprosedyre i dette EFTA landet, kan T2 prosedyren ikke anvendes.

Denne bestemmelsen skal imidlertid ikke gjelde for varer som er tillatt midlertidig å bli vist på en utstilling, messe eller liknende offentlig fremvisning og som ikke har vært undergitt annen behandling enn den som er nødvendig for å bevare dem i deres opprinnelige tilstand eller for å dele opp sendinger.

3. Når varer blir gjenutført fra et EFTA land etter lagring under en tollagringsprosedyre kan T2 prosedyren bare anvendes på følgende betingelser:

- at varene ikke har blitt tollagret i en periode utover fem år; når det gjelder varer som hører under kapitlene 1 til 24 i Nomenklaturen for Klassifisering av Varer i Tolltariffer (Internasjonal Konvensjon om Harmonisert Varebeskrivelse og Kodesystem av 14. juni 1983), skal imidlertid denne perioden begrenses til seks måneder,
- at varene har blitt lagret på spesielle steder og ikke har vært undergitt annen behandling enn den som er nødvendig for å bevare dem i deres opprinnelige tilstand, eller for å dele opp sendinger uten å bytte ut emballasjen;
- at enhver behandling har funnet sted under tollvesenets tilsyn.

4. Ethvert T2 eller T2L dokument utstedt av et tollsted i et EFTA land skal inneholde en referanse til det korresponderende T2 eller T2L dokument som varene ankom til dette EFTA landet på og skal omfatte alle spesielle påtegninger som fremkom på dette.

Artikkel 10

1. Bortsett fra når annet er bestemt i paragraf 2 nedenfor og i Vedleggene til denne Konvensjon, skal enhver T1 eller T2 operasjon være dekket av en garanti gyldig for alle land som er involvert i denne operasjonen.

2. Bestemmelsene i paragraf 1 skal ikke forhindre:

- (a) Kontraherende Parter fra å bli enige seg imellom om å se bort fra garantien for T1 eller T2 operasjoner som bare omfatter deres territorier;
- (b) en Kontraherende Part i ikke å kreve en garanti for den delen av en T1 eller T2 operasjon som gjelder mellom avgangstollstedet og det første transitteringstollstedet.

3. Når det gjelder den faste garantien slik det er fastsatt i Vedlegg I og II til denne Konvensjon, menes det med ECU summen av følgende beløp:

0.719	Tyske mark
0.0878	Pund sterling
1.31	Franske franc
140	Italienske lire
0.256	Nederlandske gylden
3.71	Belgiske franc
0.14	Luxembourgiske franc
0.219	Danske kroner
0.00871	Irske pund
1.15	Greske drakmer

Verdien av ECU i en gitt myntsort skal tilsvare vekslekursen i denne myntsorten slik det er bestemt ovenfor.

Artikkel 11

1. Som en generell regel skal identifisering av varer sikres ved forsegling.
2. Følgende skal forsegles:
  - (a) rommet som inneholder varene, når transportmidlene allerede er godkjent under andre tollbestemmelser eller av avgangstollstedet blir ansett som skikket for forsegling;
  - (b) hvert enkelt kollo i andre tilfeller.
3. Transportmidler kan anses som skikket for forsegling på betingelse av at:
  - (a) plomber enkelt og effektivt kan festes på dem;
  - (b) de er slik konstruert at ingen varer kan fjernes eller tilføres uten at det etterlates synlige spor av forfalsking eller uten å bryte plombene;
  - (c) at de ikke inneholder hemmelige rom hvor varer kan bli gjemt;
  - (d) lasterommene er lett tilgjengelige for tollinspeksjon.
4. Avgangstollstedet kan unnlate forsegling i det det tas hensyn til andre mulige tiltak for identifisering, når varebeskrivelsen i T1 eller T2 deklarasjonen eller i tilleggsdokumentene gjør dem lett identifiserbare.

Artikkel 12

Inntil det er oppnådd enighet om en prosedyre for utveksling av statistiske opplysninger som sikrer at EFTA landene og medlemsstatene i Fellesskapet har de nødvendige data for å utarbeide sine transitteringsstatistikker, skal en ekstra kopi av eksemplar 4 av T1 eller T2 dokumentene legges ved til statistisk bruk unntatt når en Kontraherende Part ikke krever dette:

(a) til det første transitteringstollstedet i hvert EFTA land;

(b) til det første transitteringstollstedet i Fellesskapet for varer som er under en T1 eller T2 operasjon som begynner i et EFTA land.

2. Den ekstra kopien referert til ovenfor skal imidlertid ikke kreves når varene blir transportert under vilkårene som er fastsatt i Kapittel I, Avsnitt IV i Vedlegg II.

3. Den hovedansvarlige eller hans bemyndigede representant skal på forlangende fra de nasjonale myndigheter som er ansvarlige for transitteringsstatistikker, fremskaffe enhver informasjon i forbindelse med T1 eller T2 dokumenter som er nødvendig for utarbeidelse av statistikker.

ADMINISTRATIV BISTAND

Artikkel 13

1. De berørte lands tollmyndigheter skal meddele hverandre enhver tilgjengelig informasjon som er av betydning for å sikre den korrekte gjennomføring av Konvensjonen.

2. Når det anses nødvendig skal berørte lands tollmyndigheter meddele hverandre alle resultater, dokumenter, rapporter, rettsprotokoller og informasjon i forbindelse med transportoperasjoner under T1 eller T2 prosedyren så vel som ved uregelmessigheter eller overtredelser i forbindelse med slike operasjoner. Videre skal de når det er nødvendig meddele hverandre alle resultater som gjelder varer som har vært lagret under en tollagringsprosedyre og hvor gjensidig bistand er påkrevet.

3. Når det er mistanke om uoverensstemmelser eller overtredelser i forbindelse med varer som er blitt bragt inn i et land fra et annet land eller som har passert gjennom et land eller har vært lagret under en tollagringsprosedyre, skal de berørte lands tollmyndigheter på anmodning meddele hverandre alle opplysninger om:

(a) under hvilke betingelser disse varene ble transportert:

- uansett på hvilken måte de ble gjenutført, når de ankom på et T1, T2 eller T2L dokument til det landet som anmodningen er rettet til;

eller

- uansett på hvilken måte de ankom, når de ble gjenutført på et T1, T2 eller T2L dokument fra det landet som anmodningen er rettet til;

(b) vilkårene for enhver lagring av disse varene når de ankom det landet som anmodningen er rettet til på et T2 eller T2L dokument eller når de ble gjenutført fra dette landet på et T2 eller T2L dokument.

4. Enhver anmodning foretatt under paragrafene 1 til 3 skal spesifisere hvilket tilfelle eller tilfeller det refereres til.

5. Dersom tollmyndighetene i et land anmoder om bistand som de selv på forespørsel ikke ville kunne gi, skal de gjøre oppmerksom på dette i anmodningen. Imøtekommelse av en slik anmodning avgjøres etter skjønn av den tollmyndighet som har fått anmodningen.

6. Opplysninger som er skaffet til veie i samsvar med paragrafene 1 til 3, skal utelukkende brukes i samsvar med formålene med denne Konvensjon og skal underkastes den samme beskyttelse i et mottakerland som blir gitt tilsvarende opplysninger i henhold til vedkommende lands nasjonale lovgivning. Slike opplysninger kan bare brukes til andre formål etter skriftlig samtykke fra den tollmyndighet som meddelte dem og med forbehold for enhver begrensning gitt av denne myndighet.

FELLESKOMITEEN

Artikkel 14

1. Det etableres med dette en Felleskomite hvor hver Kontraherende Part til denne Konvensjon skal være representert.
2. Felleskomiteens vedtak skal være enstemmige.
3. Felleskomiteen skal tre sammen når det anses nødvendig, dog minst en gang i året. Enhver Kontraherende Part kan be om at det blir avholdt et møte.
4. Felleskomiteen skal bestemme sin egen forretningsorden, som bl.a. skal inneholde regler for møteinnkalling samt for valg av formann og hans funksjonstid.
5. Felleskomiteen kan beslutte å opprette underutvalg eller arbeidsgrupper som kan bistå den i å utføre dens oppgaver.

Artikkel 15

1. Det skal være Felleskomiteens ansvar å forvalte den Konvensjon og å sikre at den gjennomføres etter sitt formål. Derfor skal komiteen informeres regelmessig av de Kontraherende Parter om erfaringene med anvendelsen av Konvensjonen, og fremsette rekommandasjoner og, i de tilfeller som det refereres til under paragraf 3, skal den treffe vedtak.

2. Den skal spesielt anbefale:

- (a) endringer i denne Konvensjon, andre enn de det er referert til i paragraf 3;
- (b) ethvert annet tiltak som er nødvendig for dens anvendelse.

3. Den skal treffe vedtak om:

- (a) endringer i Vedleggene til denne Konvensjon;
- (b) endringer i definisjonen av ECU slik det er fastsatt i Artikkel 10, paragraf 3;
- (c) andre endringer til denne Konvensjon når dette er nødvendig på grunn av endringer i Vedleggene;
- (d) tiltak som blir truffet under Artikkel 28, paragraf 2 i Vedlegg I;
- (e) nødvendige overgangsordninger i tilfelle nye medlemsstater tiltrer Fellesskapet.

Slike vedtak skal iverksettes av de Kontraherende Parter i samsvar med deres egen lovgivning.

4. Dersom en av de Kontraherende Parters representanter i Felleskomiteen har akseptert et vedtak med forbehold om innfrielse av konstitusjonelle krav, skal vedtaket tre i kraft, dersom ingen dato er fastsatt i vedtaket, på den første dag i den andre måneden etter at det er bekjentgjort at reservasjonen er opphevet.

FORSKJELLIGE OG AVSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikkel 16

Hver Kontraherende Part skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at bestemmelsene i denne Konvensjon anvendes på en effektiv og overensstemmende måte, i det en tar i betraktning behovet for å redusere mest mulig de formelle vilkår som er pålagt transporter og behovet for å oppnå gjensidig tilfredsstillende løsninger på ethvert problem som måtte oppstå under utøvelse av disse bestemmelser.

Artikkel 17

De Kontraherende Parter skal holde hverandre informert om de bestemmelser de tar i bruk for gjennomføringen av denne Konvensjon.

Artikkel 18

Bestemmelsene i denne Konvensjon skal ikke utelukke forbud eller restriksjoner på innførselen, utførselen eller transitteringen av varer iverksatt av de Kontraherende Parter eller av medlemsstater i Fellesskapet ut fra hensynet til offentlig moral, offentlig politikk eller offentlig sikkerhet, beskyttelse av menneskenes, dyrenes eller plantenes liv og helse, beskyttelse av nasjonale skatter av kunstnerisk, historisk eller arkeologisk verdi, eller beskyttelse av industriell eller forretningsmessig eiendom.

Artikkel 19

Vedleggene og Tilleggsprotokollen til denne Konvensjon skal utgjøre en integrerende del av denne.

Artikkel 20

1. Denne Konvensjon skal, på den ene side, gjelde for de territorier hvor Traktaten om opprettelse av Det Europeiske Økonomiske Fellesskap gjelder og, på den annen side, på de vilkår som er fastsatt i den Traktaten, og for EFTA landenes territorier.

2. Denne Konvensjon skal også gjelde for Fyrstedømmet Liechtenstein så lenge dette Fyrstedømmet forblir knyttet til Det Sveitsiske Forbund gjennom en avtale om en tollunion.

Artikkel 21

Enhver Kontraherende Part kan trekke seg fra denne Konvensjon forutsatt at den gir tolv måneders skriftlig varsel til depositaren, som skal underrette alle de øvrige Kontraherende Parter.

Artikkel 22

1. Denne Konvensjon skal tre i kraft den 1. januar 1988, under forutsetning av at de Kontraherende Parter før den 1. november 1987 har deponert deres godkjenningssdokumenter hos Sekretariatet i Rådet for de Europeiske Felleskap, som skal fungere som depositar.

2. Dersom denne Konvensjon ikke trer i kraft den 1. januar 1988, skal den tre i kraft den første dag i den andre måned etter at det siste godkjenningssdokument er deponert.

3. Depositaren skal kunngjøre datoen for deponering av godkjenningssdokumentet for hver Kontraherende Part og datoen for når Konvensjonen trer i kraft.

Artikkel 23

1. Ved ikrafttredelsen av denne Konvensjon skal Avtalene av 30. november 1972 og 23. november 1972 om anvendelsen av reglene for Felleskapstransittering inngått mellom henholdsvis Østerrike og Sveits med Felleskapet, så vel som Avtalen av 12. juli 1977 om utvidet anvendelse av reglene for Felleskapstransittering inngått av disse landene og Felleskapet, opphøre å virke.

2. Avtalene nevnt i paragraf 1 skal imidlertid fortsette å gjelde for T1 og T2 operasjoner som er påbegynt før denne Konvensjon trer i kraft.

3. Den Nordiske forpassingsordningen som gjelder mellom Finland, Norge og Sverige skal opphøre fra den dato denne Konvensjon trer i kraft.

Artikkel 24

Denne Konvensjon, som er utarbeidet i ett eksemplar på dansk, nederlandsk, engelsk, finsk, fransk, tysk, gresk, islandsk, italiensk, norsk, portugisisk, spansk og svensk, med samme gyldighet for alle tekstene, skal oppbevares i arkivene til Sekretariatet i Rådet for de Europeiske Føllesskap, som skal sende et bekreftet eksemplar av denne til hver Kontraherende Part.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

KONVENTION OM ETT GEMENSAMT TRANSITERINGSFÖRFARANDE

Republiken Österrike, Republiken Finland, Republiken Island, Konungariket Norge, Konungariket Sverige och Schweiziska Edsförbundet (härefter kallade EFTA-länderna) samt Europeiska ekonomiska gemenskapen (härefter kallad gemenskapen),

vilka beaktar frihandelsöverenskommelserna mellan gemenskapen och vart och ett av EFTA-länderna,

vilka beaktar den gemensamma deklARATIONEN med krav på skapande av ett europeiskt ekonomiskt område, vilken antogs av ministrar från EFTA-länderna, medlemsstaterna i gemenskapen, och EG-kommissionen i Luxemburg den 9 april 1984, särskilt vad avser förenkling av gränsformaliteter och ursprungsregler,

vilka beaktar konventionen om förenkling av formaliteterna vid handel med varor, sluten mellan EFTA-länderna och gemenskapen, varigenom ett enhetsdokument införs för användning vid sådan handel,

vilka beaktar att användningen av detta enhetsdokument inom ramen för ett gemensamt transiteringsförfarande för transport av varor mellan gemenskapen och EFTA-länderna och mellan EFTA-länderna kommer att leda till förenkling,

vilka beaktar att det mest ändamålsenliga sättet att uppnå detta mål torde vara att utsträcka det transiteringsförfarande som för närvarande tillämpas vid transport av varor inom gemenskapen, mellan gemenskapen och Österrike och Schweiz och mellan Österrike och Schweiz till de EFTA-länder som inte tillämpar det,

vilka även beaktar den nordiska förpassningsordningen, som tillämpas mellan Finland, Norge och Sverige,

har beslutat att sluta följande konvention.

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

1. Denna konvention fastlägger åtgärder för transitering av varor såväl mellan gemenskapen och EFTA-länderna som mellan EFTA-länderna, vari inbegrips, när så är tillämpligt, omlastade varor, återutförda varor eller varor förvarade i oförtullat skick, genom att införa ett gemensamt transiteringsförfarande oavsett varornas slag och ursprung.
2. Utan hinder av bestämmelserna i denna konvention, särskilt vad beträffar säkerhet, skall varor som cirkulerar inom gemenskapen anses anmälda till gemenskapens transiteringsförfarande.
3. Med förbehåll för bestämmelserna i artiklarna 7 - 12 nedan, återfinns reglerna för det gemensamma transiteringsförfarandet i bilagorna I och II till denna konvention.
4. Transiteringsdeklarationer och transiteringsdokument, som används i detta transiteringsförfarande, skall överensstämma med och utfärdas i enlighet med bilaga III till denna konvention.

Artikel 2

1. Det gemensamma transiteringsförfarandet skall härafter beskrivas som T1-proceduren eller T2-proceduren, allt efter omständigheterna.

2. T1-proceduren kan tillämpas för alla varor som transporteras i enlighet med artikel 1, punkt 1.

3. T2-proceduren tillämpas för varor som transporteras i enlighet med artikel 1, punkt 1:

- a) inom gemenskapen, endast när varorna uppfyller villkoren i artiklarna 9 och 10 i fördraget angående upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen och inte har varit föremål för tullformaliteter vid export som medför återbetalning vid export till länder som inte är medlemsstater i gemenskapen, enligt den allmänna jordbrukspolitikens eller när varorna faller under fördraget angående upprättandet av Europeiska kol- och stål gemenskapen och är, på detta fördrags villkor, i fri cirkulation inom gemenskapen (gemenskapsvaror);
- b) i ett EFTA-land, endast när varorna har ankommit till detta EFTA-land enligt T2-proceduren och återutförs enligt de särskilda villkoren i artikel 9 nedan.

4. De särskilda villkoren i denna konvention vad gäller att anmäla varor till T2-proceduren skall också tillämpas vid utfärdandet av T2L-dokument som styrker varors gemenskapsstatus. Varor som upptagits i ett T2L-dokument skall behandlas på samma sätt som varor som transiteras enligt T2-proceduren, med undantag av att T2L-dokumentet inte behöver medfölja varorna.

Artikel 3

1. I denna konvention skall med begreppet

- a) "transitering" förstås ett tullförfarande enligt vilket varor transporteras under tullkontroll från en tullanstalt i ett land till en tullanstalt i samma eller ett annat land över minst en gräns;
- b) "land" förstås varje EFTA-land och varje medlemsstat i gemenskapen;
- c) "tredje land" förstås varje land som varken är ett EFTA-land eller en medlemsstat i gemenskapen.

2. Vid tillämpning av de regler som fastlagts i denna konvention för T1- eller T2-proceduren, skall EFTA-länderna och gemenskapen och dess medlemsstater ha samma rättigheter och skyldigheter.

Artikel 4

1. Denna konvention skall inte utgöra hinder för tillämpning av annan internationell överenskommelse om transiteringsförfarande, särskilt TIR-proceduren och Rhenmanifestet, med förbehåll för begränsningar vid sådan tillämpning beträffande transport av varor från en plats i gemenskapen till en annan plats i gemenskapen och för begränsningar vid utfärdande av T2L-dokument som styrker varors gemenskapsstatus.

2. Denna konvention skall inte heller utgöra hinder för:

- a) förfogande över varor enligt ett förfarande med temporär tullfrihet, eller för
- b) överenskommelser angående gränstrafik.

Artikel 5

I avsaknad av en överenskommelse mellan de fördragsslutande parterna och ett tredje land, varigenom varor som förs mellan de fördragsslutande parterna får transiteras genom det tredje landet enligt T1- eller T2-proceduren, skall en sådan procedur tillämpas på varor som transporteras genom det tredje landet endast om transporten genom det landet fullgörs med ett enkelt transportdokument som utställts på en fördragsslutande parts område och fullgörandet av den proceduren avbryts på det tredje landets område.

Artikel 6

Förutsatt att genomförande av varje åtgärd som gäller för varorna säkerställs, kan länderna inom ramen för T1- eller T2-proceduren genom bilaterala eller multilaterala överenskommelser införa förenklade förfaranden för viss trafik. Underrättelse om sådana överenskommelser skall lämnas till EG-kommissionen som skall underrätta de andra länderna.

Genomförande av transiteringsförfarandet

Artikel 7

1. Om inte annat framgår av någon särskild bestämmelse i denna konvention, bemyndigas de behöriga tullanstalterna i EFTA-länderna att åta sig funktionerna som avgångstullanstalt, transittullanstalt, bestämmelsetullanstalt och garantitullanstalt.
2. De behöriga tullanstalterna i gemenskapens medlemsstater skall bemyndigas att utfärda T1- eller T2-dokument för transitering till en bestämmelsetullanstalt belägen i ett EFTA-land. Om inte annat framgår av någon särskild bestämmelse i denna konvention, skall de också bemyndigas att utfärda T2L-dokument för varor ställda till ett EFTA-land.

3. När flera varusändningar förts samman och lastats på ett enda transportmedel, i den mening som avses i artikel 16, punkt 2, i bilaga I, och avsänds som samlastningsgods av en huvudansvarig i en enda T1- eller T2-transitering, från en avgångstullanstalt till en bestämmelsestullanstalt för leverans till en mottagare, kan en fördragsslutande part kräva att dessa sändningar utom i vederbörligen berättigade fall skall upptas i en enda T1- eller T2-deklaration med tillhörande lastspecifikationer.

4. Oaktat kravet att när så är tillämpligt styrka varors gemenskapsstatus, skall en person som fullgör exportformaliteter vid gränstullanstalt i en fördragsslutande part inte åläggas sända varorna enligt T1- eller T2-proceduren, oavsett vilken tullprocedur som skall tillämpas för varorna vid närmaste tullanstalt i införsellandet.

5. Oaktat kravet att när så är tillämpligt styrka varors gemenskapsstatus, kan gränstullanstalt i en fördragsslutande part där exportformaliteter fullgörs vägra transitering av varorna enligt T1- eller T2-proceduren om transiteringen skall avslutas vid närmaste tullanstalt i införsellandet.

Artikel 8

Komplettering, borttagande eller utbyte får inte göras beträffande varor som befordras åtföljda av ett T1- eller T2-dokument, särskilt när sändningar uppdelas, omlastas eller slås samman.

Artikel 9

1. Varor som förs till ett EFTA-land enligt T2-proceduren och får återutföras enligt detta förfarande skall hela tiden kvarstå under tullkontroll i detta land för att säkerställa att det inte sker någon förändring av deras identitet eller skick.

2. När sådana varor återutförs från ett EFTA-land efter att i detta EFTA-land ha anmälts till annat tullförfarande än transitering eller förvaring i oförtullat skick, får T2-proceduren inte tillämpas.

Denna bestämmelse skall dock inte gälla för varor som åtnjuter temporär tullfrihet för visning på utställning, mässa eller liknande offentlig visning och som inte har undergått annan behandling än den som krävs för att bevara dem i oförändrat skick eller för uppdelning av sändningar.

3. När varor återutförs från ett EFTA-land efter förvaring i oförtullat skick, får T2-proceduren tillämpas endast på följande villkor:

- att varorna inte har förvarats under en tid överstigande fem år. Beträffande varor hänförliga till kapitel 1 - 24 i nomenklaturen för klassificering av varor i tulltarifferna (Internationella konventionen rörande systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering av den 14 juni 1983), skall tiden dock begränsas till sex månader;
- att varorna har förvarats i särskilda utrymmen och inte har undergått annan behandling än den som krävs för att bevara dem i oförändrat skick eller för uppdelning av sändningar utan omemballering;
- att varje behandling har skett under tullkontroll.

4. Varje T2- eller T2L-dokument som utfärdats av en tullanstalt i ett EFTA-land skall vara försett med hänvisning till motsvarande T2- eller T2L-dokument på vilka varorna ankom till EFTA-landet och skall uppta alla särskilda påteckningar som gjorts på dessa.

Artikel 10

1. Utom när annat bestämts i punkt 2 nedan eller i bilagorna till denna konvention, skall varje T1- eller T2-transitering täckas av en säkerhet som är giltig i alla länder som berörs av transiteringen.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall inte påverka rätten

- a) för fördragsslutande parter att sinsemellan komma överens om att avstå från säkerhet för T1- eller T2-transiteringar som endast berör deras områden;
- b) för en fördragsslutande part att inte kräva säkerhet för den del av en T1- eller T2-transitering som går mellan avgångstullanstalten och den första transittullanstalten.

3. Vad gäller fast säkerhet enligt föreskrifter i bilagorna I och II till denna konvention förstås med ECU summan av följande belopp:

0,719	Tyska mark
0,0878	Brittiska pund
1,31	Franska francs
140	Italienska lire
0,256	Nederländska floriner
3,71	Belgiska francs
0,14	Luxemburgska francs
0,219	Danska kronor
0,00871	Irländska pund
1,15	Grekiska drachmer

Värdet av ECU i en given valuta skall vara lika med summan av ovan angivna belopp omräknade till denna valuta.

Artikel 11

1. Som allmän regel gäller att varornas identifiering skall säkerställas genom försegling.
2. Följande skall förseglas:
  - a) lastutrymmet, när transportmedlet redan har godkänts enligt andra tullföreskrifter eller bedöms av avgångstullanstalten som lämpligt för försegling;
  - b) varje enskilt kolfi i övriga fall.
3. Transportmedel får bedömas som lämpliga för försegling på villkor att:
  - a) plomber kan åsättas på ett lätt och effektivt sätt;
  - b) de är så konstruerade att inga varor kan avlägsnas eller införas utan att lämna synliga spår av manipulation eller utan att förseglingarna bryts;
  - c) de inte innehåller några dolda utrymmen där varor kan gömmas;
  - d) lastutrymmena är lätt åtkomliga för tullinspektion.
4. Avgångstullanstalten kan underlåta att försegla om, med hänsyn till andra möjliga åtgärder för identifiering, varubeskrivningen i T1- eller T2-deklarationen eller i bifogade handlingar gör varorna lätt identifierbara.

Artikel 12

1. Till dess att ett förfarande har överenskommits för utbyte av statistiska uppgifter för att säkerställa att EFTA-länderna och medlemsstaterna i gemenskapen får de uppgifter som behövs för att upprätta deras transiteringsstatistik, skall en extra kopia av exemplar nr 4 av T1- och T2-dokumentet avlämnas för statistiska ändamål, om inte en fördragsslutande part bestämmer annat:

- a) till den första transittullanstalten i varje EFTA-land;
- b) till den första transittullanstalten i gemenskapen, i fråga om varor som är föremål för en T1- eller T2-transitering som påbörjas i ett EFTA-land.

2. Ovan nämnda extra kopia skall emellertid inte krävas när varorna transporteras på de villkor som fastställts i kapitel I, avdelning IV i bilaga II.

3. Den huvudansvarige eller hans befullmäktigade ombud skall på begäran av de nationella myndigheter som ansvarar för transiteringsstatistiken lämna varje upplysning rörande T1- eller T2-dokument som behövs för att sammanställa statistiken.

Administrativt bistånd

Artikel 13

1. Tullmyndigheterna i de berörda länderna skall förse varandra med all tillgänglig information som är av vikt för att säkerställa den riktiga tillämpningen av konventionen.

2. När så är nödvändigt, skall tullmyndigheterna i de berörda länderna delge varandra alla undersökningsresultat, dokument, rapporter, protokoll och alla upplysningar som rör såväl transiteringar, vilka sker enligt T1- eller T2-proceduren, som oegentligheter eller överträdelser i samband med sådana transiteringar.

Dessutom skall de, när så är nödvändigt, delge varandra alla undersökningsresultat rörande varor för vilka ömsesidigt bistånd tillhandahålls och som har förvarats i oförtullat skick.

3. När oegentligheter eller överträdelser misstänks i samband med varor som har förts in i ett land från ett annat land eller har passerat genom ett land eller har förvarats i oförtullat skick, skall tullmyndigheterna i berörda länder på begäran delge varandra alla upplysningar beträffande:

a) de förhållanden under vilka dessa varor transporterades:

- oavsett hur de återutfördes, när de ankom åtföljda av ett T1-, T2- eller T2L-dokument till det land till vilket begäran ställs; eller

- oavsett hur de ankom, när de återutfördes åtföljda av ett T1-, T2- eller T2L-dokument från det land till vilket begäran ställs;

b) de förhållanden under vilka dessa varor förvarades i oförtullat skick när de ankom till det land till vilket begäran ställs åtföljda av ett T2- eller T2L-dokument eller när de återutfördes från det landet åtföljda av ett T2- eller T2L-dokument.

4. I varje begäran som görs enligt punkt 1 - 3 skall i detalj anges det fall eller de fall som den avser.

5. Om tullmyndigheten i ett land begär bistånd som den inte själv skulle kunna lämna om den anmodades härom, skall detta framgå av begäran. I sådant fall skall den anmodade tullmyndigheten ha handlingsfrihet att bestämma om begäran skall efterkommas.

6. Upplysningar som erhållits enligt punkt 1 - 3 får användas uteslutande för ändamål som avses i denna konvention och skall tillförsäkras samma skydd av ett mottagande land som tillförsäkras upplysningar av liknande slag i detta land genom den nationella lagstiftningen. Sådana upplysningar får användas för andra ändamål endast efter skriftligt medgivande av den tullmyndighet som har lämnat dem och med beaktande av sådana inskränkningar som har fastställts av den myndigheten.

Blandade kommittén

Artikel 14

1. En blandad kommitté upprättas härmed, i vilken varje fördragsslutande part i denna konvention skall vara representerad.
2. Blandade kommittén skall verka genom enhällighet.
3. Blandade kommittén skall sammanträda närhelst så erfordras, dock minst en gång om året. Varje fördragsslutande part får begära att sammanträde skall hållas.
4. Blandade kommittén skall anta sina egna procedurregler, vilka bland annat skall innehålla regler för hur möten skall sammankallas samt hur och för vilken tid ordföranden skall utses.
5. Blandade kommittén får besluta om att tillsätta de underkommittéer eller arbetsgrupper som behövs för att biträda den vid fullgörandet av dess åligganden.

Artikel 15

1. Blandade kommittén ansvarar för att denna konvention administreras och säkerställer att den genomförs på ett riktigt sätt. För detta ändamål skall den regelbundet informeras av de fördragsslutande parterna om deras erfarenheter av konventionens tillämpning och utfärda rekommendationer samt besluta i frågor som anges i punkt 3.

2. Den skall särskilt rekommendera:

- a) ändringar i denna konvention, andra än de som avses i punkt 3;
- b) varje annan åtgärd som krävs för dess tillämpning.

3. Den skall genom beslut anta:

- a) ändringar i bilagorna till denna konvention;
- b) ändringar av definitionen på ECU, vilken framgår av artikel 10, punkt 3;
- c) andra ändringar i denna konvention, om de härrör från ändringar i bilagorna;
- d) åtgärder som skall vidtas enligt artikel 28, punkt 2 i bilaga I;
- e) övergångsbestämmelser som krävs vid anslutning av nya medlemsstater till gemenskapen.

Dessa beslut skall genomföras av de fördragsslutande parterna i enlighet med deras egen lagstiftning.

4. Om, i blandade kommittén, en fördragsslutande parts representant har godtagit ett beslut med förbehåll för konstitutionella krav, skall beslutet, om särskild dag för ikraftträdande inte anges, träda i kraft den första dagen i andra månaden efter notifiering om att förbehållet har hävts.

Slutbestämmelser

Artikel 16

Varje fördragsslutande part skall vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att bestämmelserna i denna konvention tillämpas effektivt och likformigt och med beaktande av dels behovet att i största möjliga utsträckning minska formaliteterna för användarna dels behovet att uppnå ömsesidigt tillfredsställande lösningar i varje fråga som kan uppkomma vid tillämpningen av bestämmelserna.

Artikel 17

De fördragsslutande parterna skall underrätta varandra om de bestämmelser de inför för genomförandet av denna konvention.

Artikel 18

Bestämmelserna i denna konvention skall inte hindra förbud eller restriktioner för import, export eller transitering av varor som föreskrivs av de fördragsslutande parterna eller av medlemsstater i gemenskapen och som motiveras av hänsyn till allmän moral, allmänna rättsprinciper eller allmän säkerhet eller av intresset att skydda människors och djurs hälsa och liv, att bevara växter, att skydda nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde eller att skydda industriell eller kommersiell egendom.

Artikel 19

Bilagorna och tilläggsprotokollet till denna konvention skall utgöra en integrerande del därav.

Artikel 20

1. Denna konvention skall tillämpas på de områden inom vilka fördraget angående upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen är tillämpligt och på de villkor som fastställts i detta fördrag samt på EFTA-ländernas områden.

2. Denna konvention skall även tillämpas på Furstendömet Liechtenstein, så länge furstendömet bildar tullunion med Schweiziska Edsförbundet.

Artikel 21

Varje fördragsslutande part kan frånträda denna konvention under förutsättning att skriftlig underrättelse lämnas tolv månader i förväg till depositarien, som skall underrätta alla övriga fördragsslutande parter.

Artikel 22

1. Denna konvention träder i kraft den 1 januari 1988 under förutsättning att de fördragsslutande parterna före den 1 november 1987 har deponerat sina instrument om godtagande hos sekretariatet för de Europeiska gemenskapernas råd, som skall vara depositarie.

2. Om konventionen inte träder i kraft den 1 januari 1988, träder den i kraft första dagen i den andra månaden efter det att det sista instrumentet om godtagande har deponerats.

3. Depositarien skall underrätta om dag för varje fördragsslutande parts deposition av instrumentet om godtagande samt om dag för konventionens ikraftträdande.

Artikel 23

1. Med ikraftträdandet av denna konvention upphör tillämpningen av överenskommelserna av den 30 november 1972 och den 23 november 1972 angående tillämpningen av reglerna om transitering inom gemenskapen slutna mellan Österrike respektive Schweiz och gemenskapen liksom överenskommelsen av den 12 juli 1977 om utvidgad tillämpning av reglerna angående transitering inom gemenskapen slutna mellan dessa länder och gemenskapen.

2. De överenskommelser som nämns i punkt 1 skall dock fortsätta att gälla beträffande T1- eller T2-transiteringar som påbörjats före denna konventions ikraftträdande.

3. Den nordiska förpassningsordningen som tillämpas mellan Finland, Norge och Sverige skall upphöra att gälla från och med tidpunkten för denna konventions ikraftträdande.

Artikel 24

Denna konvention, vilken upprättas i ett exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, isländska, italienska, nederländska, norska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka alla texter har lika giltighet, skall deponeras i arkivet hos sekretariatet för de Europeiska gemenskapernas råd, som skall överlämna en bestyrkt kopia till varje fördragslutande part.

Hecho en Interlaken, el veinte de mayo de mil novecientos ochenta y siete.

Udfærdiget i Interlaken, den tyvende maj nitten hundrede og syvogfirs.

Geschehen zu Interlaken am zwanzigsten Mai neunzehnhundert-siebenundachtzig.

*Έγινε στο Interlaken, στις είκοσι Μαΐου χίλια εννιακόσια ογδόντα εφτά.

Done at Interlaken on the twentieth day of May in the year one thousand nine hundred and eighty-seven.

Fait à Interlaken, le vingt mai mil neuf cent quatre-vingt-sept.

Fatto a Interlaken, addi' venti maggio millenovecento-ottantasette.

Gedaan te Interlaken, de twintigste mei negentienhonderd zevenentachtig.

Feito em Interlaken, em vinte de Maio de mil novecentos e oitenta e sete.

Tehty Interlakenissa kahdentenkymmenentenä päivänä toukokuuta tuhat-yhdeksänsataakahdeksänkymmentäseitsemän.

Gert i Interlaken 20. mai 1987.

Utfærdiget i Interlaken, den tjuende mai nittenhundre og åttisju.

Som skedde i Interlaken den tjugonde maj nittonhundraåttiosju.

Für die Republik Österreich,

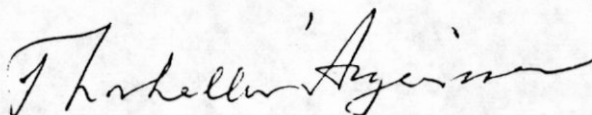
Robert Graf

Suomen tasavallan puolesta,

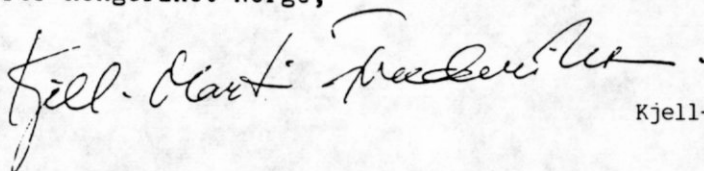
Pertti Salolainen

Fyrir Lýðveldið Ísland,

Thórhallur Asgeirsson

For Kongeriket Norge,

Kjell-Martin Fredriksen

1988

[Faint handwritten notes and scribbles]

1988

1988

[Faint handwritten notes]

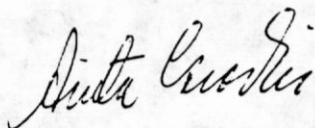
[Faint handwritten notes]

1988

1988

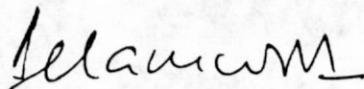
[Faint handwritten notes]

1988

Anita Gradin

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft,
Pour la Confédération suisse,
Per la Confederazione svizzera,

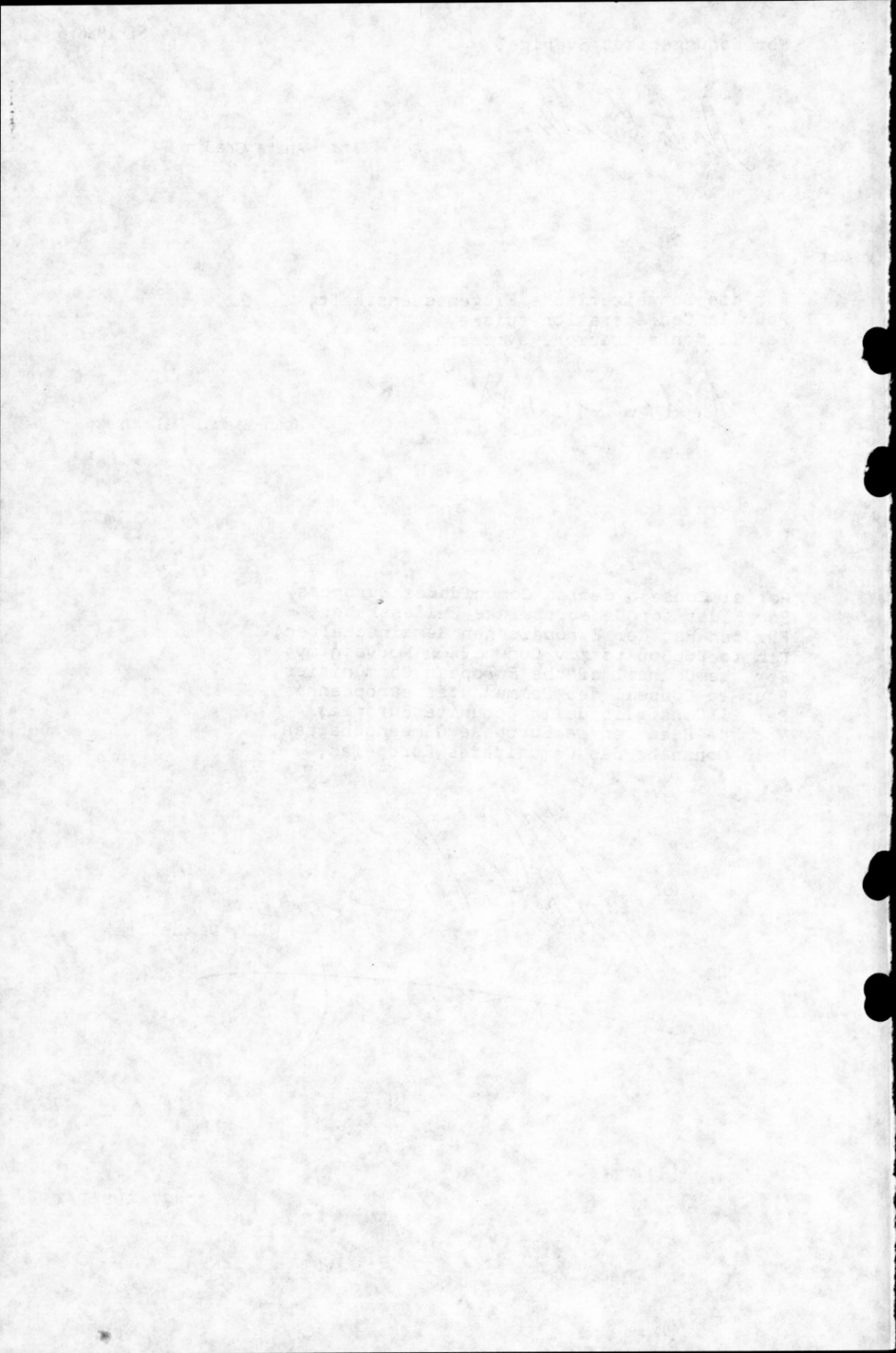

Jean-Pascal Delamuraz

Por el Consejo de las Comunidades Europeas,
For Rådet for De europæiske Fællesskaber,
Für den Rat der Europäischen Gemeinschaften,
Για το Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
For the Council of the European Communities,
Pour le Conseil des Communautés européennes,
Per il Consiglio delle Comunità Europee,
Voor de Raad van de Europese Gemeenschappen,
Pelo Conselho das Comunidades Europeias,

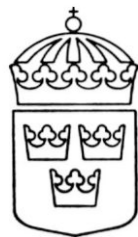
Willy De Clercq

Sveriges överenskommelser med främmande makter

ISSN 0284-1967

Utgiven av utrikesdepartementet

SÖ 1988: 6

Konvention om ett gemensamt transiteringsförfarande.

Bilagor

Engelsk, fransk, italiensk och holländsk text.

APPENDIX ITITLE I**General provisions**Article 1

1. The transit procedure laid down in this Convention shall be applicable to the carriage of goods in accordance with Article 1, paragraph 1, of the Convention.

2. It shall be the T1 or T2 procedure subject to Article 2 of the Convention.

Articles 2 to 10

(This Appendix does not contain Articles 2 to 10)

Article 11

For the purposes of this Convention

(a) "principal" means:

the person who, in person or through an authorized representative, requests permission, in a declaration in accordance with the required customs formalities, to carry out a transit operation and thereby makes himself responsible to the competent authorities for the execution of the operation in accordance with the rules;

(b) "means of transport" means, in particular:

- any road vehicle, trailer, semi-trailer;
- any railway car or wagon;
- any boat or ship;
- any aircraft;
- any container within the meaning of the Customs Convention on containers;

(c) "office of departure" means the customs office where the transit operation begins;

(d) "office of transit" means:

- the customs office at the point of entry into a country other than the country of departure;

- also the customs office at the point of exit from a Contracting Party when the consignment is leaving the customs territory of that Contracting Party in the course of a transit operation via a frontier between a Contracting Party and a third country;
- (e) "office of destination" means the customs office where the goods must be produced to complete the transit operation;
- (f) "office of guarantee" means the customs office where a comprehensive guarantee is lodged;
- (g) "internal frontier" means a frontier common to two Contracting Parties.

Goods loaded in a seaport of a Contracting Party and unloaded in a seaport of another Contracting Party shall be deemed to have crossed an internal frontier provided that the seacrossing is covered by a single transport document.

Goods coming from a third country by sea and transhipped in a seaport of a Contracting Party with a view to unloading in a seaport of another Contracting Party shall be deemed not to have crossed an internal frontier.

TITLE II

T1 procedure

Article 12

1. Any goods that are to be carried under the T1 procedure shall be the subject, in accordance with the conditions laid down in this Convention, of a T1 declaration. A T1 declaration means a declaration on a form corresponding to the specimen forms contained in Appendix III.

2. The T1 form referred to in paragraph 1 may be supplemented, where appropriate, by one or more supplementary T1 bis forms corresponding to the specimen supplementary forms contained in Appendix III.

3. The T1 and T1 bis forms shall be printed and completed in one of the official languages of the Contracting Parties which is acceptable to the competent authorities of the country of departure. Where necessary, the competent authorities of the country concerned in the T1

operation may require translation into the official language or one of the official languages of that country.

4. The T1 declaration shall be signed by the person who requests permission to effect a T1 operation or by his authorized representative and at least three copies of it shall be produced at the office of departure.

5. The supplementary documents appended to the T1 declaration shall form an integral part thereof.

6. The T1 declaration shall be accompanied by the transport document.

The office of departure may dispense with production of this document at the time of completion of the customs formalities. However, the transport document must be produced whenever required by the customs authorities in the course of carriage.

7. Where the T1 procedure in the country of departure succeeds another customs procedure, reference shall be made on the T1 declaration to that procedure or to the corresponding customs documents.

Article 13

The principal shall be responsible for:

- (a) the production of the goods intact at the office of destination within the prescribed time limit and with due observance of the measures adopted by the competent authorities to ensure identification;
- (b) the observance of the provisions relating to the T1 procedure and to transit in each of the countries in the territory of which carriage of the goods is effected.

Article 14

1. Each country may, subject to conditions which it may prescribe, provide for the use of the T1 document for national procedures.

2. The supplementary details included on the T1 document for that purpose by a person other than the principal shall be the responsibility of the former, in accordance with the national provisions laid down by law, regulation or administrative action.

Article 15

(This Appendix does not contain an Article 15)

Article 16

1. The same means of transport may be used for the loading of goods at more than one office of departure and for unloading at more than one office of destination.
2. Each T1 declaration shall include only the goods loaded or to be loaded on a single means of transport for carriage from one office of departure to one office of destination.

For the purposes of the preceding subparagraph the following shall be regarded as constituting a single means of transport, on condition that the goods carried are to be dispatched together:

- (a) a road vehicle accompanied by its trailer(s) or semi-trailer(s);
- (b) a line of coupled railway carriages or wagons;
- (c) boats constituting a single chain;
- (d) containers loaded on a means of transport within the meaning of this Article.

Article 17

1. The office of departure shall register the T1 declaration, prescribe the period within which the goods must be produced at the office of destination, and take such measures for identification as it considers necessary.
2. Having entered the necessary particulars on the T1 declaration, the office of departure shall retain its copy and return the others to the principal or his representative.

Article 18

(This Appendix does not contain an Article 18)

Article 19

1. The copies of the T1 document delivered to the principal or to his representative by the office of departure must accompany the goods.

2. Goods shall be carried via the offices of transit mentioned in the T1 document. If circumstances justify it, other offices of transit may be used.
3. For supervision purposes, each country may prescribe transit routes within its territory.
4. Each country shall provide the Commission of the European Communities with a list of customs offices authorized to deal with T1 operations, stating at what hours they are open.

The Commission shall communicate this information to the other countries.

Article 20

Copies of the T1 document shall be produced in each country as required by the customs authorities, who may satisfy themselves that the seals are unbroken. The goods shall not be inspected unless some irregularity is suspected which could result in abuse.

Article 21

The consignment as well as the copies of the T1 document shall be produced at each office of transit.

Article 22

1. The carrier shall give each office of transit a transit advice note. The design of the transit advice note is laid down in Appendix II.
2. The offices of transit shall not inspect the goods unless some irregularity is suspected which could result in abuse.
3. If, in accordance with the provisions of Article 19, paragraph 2, goods are carried via an office of transit other than that mentioned in the T1 document, that office shall without delay send the transit advice note to the office mentioned in that document.

Article 23

Where goods are loaded or unloaded at any intermediate office, copies of the T1 document issued by the office(s) of departure must be produced.

Article 24

1. The goods described on a T1 document may, without renewal of the declaration, be transferred to another means of transport under the supervision of the customs authorities of the country in whose territory the transfer is made. In such a case, the customs authorities shall record the relevant details on the T1 document.

2. The customs authorities may, subject to such conditions as they shall determine, authorize such transfer without supervision. In such a case the carrier shall record the relevant details on the T1 document and inform the next customs office at which the goods must be presented, so that the transfer is officially certified by the customs authorities.

Article 25

1. If seals are broken in the course of carriage without the carrier so intending, he shall, as soon as possible, request that a certified report be drawn up in the country in which the means of transport is located, by the customs authority if there is one nearby or, if not, by any other competent authority. The authority concerned shall, if possible, affix new seals.

2. In the event of an accident necessitating transfer to another means of transport the provisions of Article 24 shall apply.

If there is no customs authority nearby, any other approved authority may act in its place under the conditions laid down in Article 24, paragraph 1.

3. In the event of imminent danger necessitating immediate unloading of the whole or part of the load, the carrier may take action on his own initiative. He shall record such action on the T1 document. The provisions of paragraph 1 shall apply in such case.

4. If, as a result of accidents or other incidents arising in the course of carriage, the carrier is not in a position to observe the time limit referred to in Article 17, he shall inform the competent authority referred to in paragraph 1 as soon as possible. That authority shall then record the relevant details on the T1 document.

Article 26

1. The office of destination shall record on the copies of the T1 document the details of controls and shall

without delay send a copy to the office of departure and retain the other copy.

2. (This Article does not contain paragraph 2)

3. Where the goods are produced at the office of destination after expiry of the time limit prescribed by the office of departure and where this failure to comply with the time limit is due to circumstances which are explained to the satisfaction of the office of destination and which are beyond the control of the carrier or the principal, the latter shall be deemed to have complied with the time limit prescribed.

4. Without prejudice to Articles 34 and 51 of Appendix II a T1 operation may be terminated at an office other than that specified in the T1 document, provided that both offices belong to the same Contracting Party. That office shall then become the office of destination.

If, exceptionally, it should prove necessary to produce the goods with the intention of terminating their transport at an office other than that specified in the T1 document and the two offices belong to different Contracting Parties, the customs authorities at the office where the goods are produced may authorize the change in office of destination. The new office of destination shall enter in the "Control by office of destination" box of the return copy of the T1 document, in addition to the usual statements which it is obliged to enter, one of the following statements:

- "Differences: office where goods were presented
.....(name and country)"
- "Forskelle: det toldsted, hvor varerne blev frembudt
.....(navn og land)"
- "Unstimmigkeiten: Zollstelle der Gestellung ....
(Name und Land)"
- "Διαφορές : Εμπορεύματα προσκομισθέντα στο τελωνείο ...
(όνομα και χώρα)"
- "Différences: marchandises présentées au bureau
.....(nom et pays)"
- "Differenze: ufficio al quale sono state presentate
le merci ..... (nome e paese)"
- "Verschillen: kantoor waar de goederen zijn
aangebracht .....(naam en land)"
- "Diferencias: mercancías presentadas en la aduana
.....(nombre y país)"
- "Diferenças: mercadorias apresentadas ao escritório
..... (nome e país)"

- "Muutos: toimipaikka, jossa tavarat esitetty ....
(nimi ja maa)"
- "Breying: Tollstjórnaskrifstofa þar sem vörum var framvisad..... (Nafn og land)"
- "Forskjell: det tollsted hvor varene ble fremlagt..... (navn og land)"
- "Avvikelse: tullanstalt där varorna anmäldes .....
(namn och land)"

However, no such change of office of destination shall be authorized in respect of a T1 document bearing one of the following endorsements:

- "Export from the Community subject to restrictions"
- "Udførsel fra Fællesskabet undergivet restriktioner"
- "Ausgang aus der Gemeinschaft Beschränkungen unterworfen"
- "Έξοδος από την Κοινότητα υποκειμένη σε περιορισμούς"
- "Sortie de la Communauté soumise à des restrictions"
- "Uscita dalla Comunità assoggettata a restrizioni"
- "Verlaten van de Gemeenschap aan beperkingen onderworpen"
- "Salida de la Comunidad sometida a restricciones"
- "Saida da Comunidade sujeita a restrições"
- "Export from the Community subject to duty"
- "Udførsel fra Fællesskabet betinget af afgiftsbetaling"
- "Ausgang aus der Gemeinschaft Abgabenerhebung unterworfen"
- "Έξοδος από την Κοινότητα υποκειμένη σε επιβάρυνση"
- "Sortie de la Communauté soumise à imposition"
- "Uscita dalla Comunità assoggettata a tassazione"
- "Verlaten v.n de Gemeenschap aan belastingheffing onderworpen"
- "Salida de la Comunidad sujeta a pago de derechos"
- "Saida da Comunidade sujeita a pagamento de imposições"

The office of departure shall not discharge the T1 document until all the obligations arising from the change in office of destination have been complied with. Where appropriate, it shall inform the guarantor of the non-discharge.

Article 27

1. In order to ensure collection of the duties and other charges which each country is authorized to charge in respect of goods passing through its territory in the course of a T1 operation the principal shall furnish a guarantee, except as otherwise provided in this Appendix.
2. The guarantee may be comprehensive, covering a number of T1 operations, or individual, covering a single T1 operation.
3. Subject to the provisions of Article 33, paragraph 2, the guarantee shall consist of the joint and several guarantee of a natural or legal third person established in the country in which the guarantee is provided who is approved as guarantor by that country.

Article 28

1. The person standing as guarantor under the conditions referred to in Article 27 shall be responsible for designating, in each of the countries through which the goods will be carried in the course of a T1 operation, a natural or legal third person who also will stand as guarantor for the principal.

Such guarantor must be established in the country in question and must undertake, jointly and severally with the principal, to pay the duties and other charges chargeable in that country.

2. The application of paragraph 1 shall be subject to a decision by the Joint Committee as a result of an examination of the conditions under which the Contracting Parties have been able to exercise their right of recovery in accordance with Article 36.

Article 29

1. The guarantee referred to in Article 27, paragraph 3, shall be in the form of one of the specimen guarantees shown as Specimen I or II annexed to this Appendix, as appropriate.
2. When the provisions laid down by national law, regulation or administrative action, or common practice so require, each country may allow the guarantee to be in a

different form, on condition that it has the same legal effects as the documents shown as specimens.

Article 30

1. A comprehensive guarantee shall be lodged with an office of guarantee.
2. The office of guarantee shall determine the amount of the guarantee, accept the guarantor's undertaking and issue an authorization allowing the principal to carry out, within the limits of the guarantee, any T1 operation irrespective of the office of departure.
3. Each person who has obtained authorization shall, subject to the conditions laid down by the competent authorities of the countries concerned, be issued with one or more copies of a certificate of guarantee. The design of the certificate of guarantee is laid down in Appendix II.
4. Reference to this certificate shall be made in each T1 declaration.

Article 31

1. The office of guarantee may revoke the authorization if the conditions under which it was issued no longer exist.
2. Each country shall notify the Commission of the European Communities of any revocation of authorization.

The Commission shall communicate this information to the other countries.

Article 32

1. Each country may accept that the natural or legal third person standing as guarantor under the conditions laid down in Articles 27 and 28 guarantees, by a single guarantee and for a flat-rate amount of 7,000 ECU in respect of each declaration, payment of duties and other charges which may become chargeable in the course of a T1 operation carried out under his responsibility, whoever the principal may be. If carriage of the goods presents increased risks, having regard in particular to the amount of duties and other charges to which they are liable in one or more countries, the flat-rate shall be fixed by the office of departure at a higher level.